

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

เลวีนิติ คำนำ

หนังสือเลวีนิติ เป็นหนังสือกฎหมายยิวที่เล่มที่สามจากหนังสือกฎหมายยิวทั้งหมด ห้า เล่ม ส่วนใหญ่เป็นเรื่องหน้าที่ของชนเผ่า เลวี ที่พระเจ้าได้มอบหน้าที่ให้รับผิดชอบเรื่องพิธีต่างๆทางศาสนาของชนชาติอิสราเอลทั้งสิบสองเผ่า ชาวเลวีบางคนก็เป็นนักบวชด้วย

ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จะพูดถึงหน้าที่ของนักบวช เรื่องการถวายเครื่องบูชาต่างๆ เรื่องเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์และข้าวของเครื่องใช้ต่างๆที่อยู่ในเต็นท์นั้น

พิธีบูชาและเครื่องบูชา

๑ แล้วพระ ยาร์เวห์เรียกโมเสสและพูดกับเขาจากเต็นท์นัด พบว่า ๒“ให้บอกกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘เมื่อใครก็ตามในหมู่พวก เจ้านำสัตว์มาถวายเป็นเครื่องบูชาให้ กับพระ ยาร์เวห์ สัตว์ที่จะเอามาถวายนั้นจะต้องเอามาจากฝูง วัวหรือฝูงแพะแกะ

๓ ถ้าเครื่องบูชานั้นเป็นเครื่องเผาบูชา ที่เอามาจากฝูง วัว เขาจะต้องเลือกวัว ตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิ แล้วให้เอามันไปที่ทาง เข้าเต็นท์นัดพบ เพื่อมันจะได้เป็นที่ยอมรับ

๔ เขาต้องวางมือลงบนหัวของสัตว์ตัวนั้นที่เอามาถวาย เพื่อให้พระ ยาร์เวห์ยอมรับมันจากคนนั้น เพื่อกำจัดบาปให้กับคนนั้น

๕ เขาจะ ต้องฆ่าวัวตัว นั้นเองต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ แล้วลูกชายของอา โรนที่เป็นนักบวชจะเป็นคนเอาเลือดของวัว นั้นมาให้พระ ยาร์เวห์ พวกเขาต้องสาตเลือดนั้นไปทุกๆด้านของแท่น บูชาที่ตั้งอยู่ตรงทาง เข้าของเต็นท์นัดพบ ๖ หลังจาก นั้น เจ้าของจะต้องถลกหนัง วัวตัว นั้นและตัดเนื้อของมัน ออกเป็นชิ้นๆ ๗ แล้วพวกนักบวช ที่เป็นลูกชายของอา โรน ก็จะก่อ ไฟขึ้นที่แท่น

บูชาและนำไม้ ฟืนมาวางเรียง กันบนกองไฟ ๘ พวกเขาต้องเอาส่วนที่เป็นเนื้อ ส่วนหัวและไข มันของวัวตัว นั้นมาวางเรียง กันบนพืนที่สุ่มไฟอยู่บนแท่นบูชา ๙ ส่วนเครื่องในและขาของมันให้เจ้าของนำไปล้าง นำ แล้วนักบวชจะนำไปเผาจน หมดบนแท่น บูชา เป็นของขวัญอันมีกลิ่นหอมให้กับพระยาร์เวห์

๑๐ ถ้าเขาเอาวัวหรือแกะหรือแพะ มาถวายเป็นเครื่องเผาบูชา เขาต้องถวายสัตว์ตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิ ๑๑ เขาต้องเอามันไปฆ่าต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ ทางทิศเหนือของแท่นบูชา และพวกนักบวชที่เป็นลูกชายของอาโรน จะเอาเลือดของมันไปสาตทุกๆด้านของแท่น บูชา ๑๒ เจ้าของจะต้องหันสัตว์ตัว นั้นออกเป็นชิ้นๆและนักบวชจะเอาส่วนที่เป็นเนื้อ ส่วนหัวและไข มันของมัน ไปวางเรียงกันบนพืนที่สุ่ม ไฟอยู่บนแท่น บูชา ๑๓ ส่วนเครื่องในและขาของมันให้เจ้าของเอาไปล้าง นำ แล้วนักบวชจะเอาไปเผาจนหมดบนแท่นบูชา มันเป็นของ ขวัญอันมีกลิ่นหอมให้กับพระยาร์เวห์

๑๔ ถ้าเขาเอานกมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาให้กับพระ ยาร์เวห์ เขาต้องใช้นกเขาหรือนกพิราบที่ยังหนุ่มๆ ๑๕ นักบวชต้องเป็นคนเอานก นั้นไปที่แท่น บูชา และบิด หัวมันนำไปเผาบนแท่น บูชา เลือดของมันจะไหลลงทางด้านข้างของแท่นบูชา ๑๖ เจ้าของต้องดึงกระเพาะข้าว และตอนขนนออก แล้วโยนทิ้งไปทางด้านตะวันออกของแท่น บูชา ซึ่งเป็นที่ทิ้งขี้ ถ้ำ ๑๗ นักบวชต้องจับปีกทั้งสองแล้วฉีก นกออกแต่ต้องไม่ขาดจาก กันนักบวชจะนำมันไปเผาบนแท่น บูชาที่มีไม้ฟืนสุ่มอยู่บนกองไฟ เป็นของขวัญอันมีกลิ่นหอมให้กับพระยาร์เวห์

เครื่องบูชาจากเมล็ดพืช

๑ เมื่อมีคนถวายเครื่องบูชาจากเมล็ดพืชให้กับพระ ยาร์เวห์ ขอให้เครื่องบูชาของ เขานั้นเป็นแบ่งที่ดีที่สุด และเขาต้องเทน้ำมันลงไปและใส่กำยาน ๓ ลงไปด้วย ๒ จากนั้น เขาต้องเอาเครื่องบูชานั้นไปให้

๑:๑๖ *กระเพาะข้าว* มีลักษณะเป็นถุงขนาดเล็กอยู่ในคอของนก เมื่อนกกินอาหาร มันจะไปรวมอยู่ในถุงเพื่อถูกทำให้นุ่มก่อน

๒:๑ *กำยาน* ต้นไม้ชนิดพิเศษตากแห้ง เมื่อเผาแล้วจะให้ควันที่มีกลิ่นหอมหวาน ใช้เป็นของขวัญให้กับพระเจ้า

พวกนักบวช ที่เป็นลูกชายของอาโรน แล้ว นักบวชจะต้องหยิบแบ่งอย่างดี ที่มีน้ำมันกับ กายานนนั้นขึ้น มาหนึ่งกำมือ แล้วก็เอาไป เผาบนแท่นบูชา เป็นส่วนที่แทนเครื่องบูชา จากเมล็ดพืชทั้งหมด เป็นของ ขวัญอันมี กลิ่นหอมให้กับพระ ยาร์เวห์ ^๓ เครื่องบูชา จากเมล็ดพืชส่วนที่เหลือ จะเป็นของอาโรน และพวกลูกชายของเขา เพราะมันเป็นส่วน ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เป็นของ ขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์

เครื่องบูชาจากเมล็ดพืชอบ

^๔เมื่อเจ้าถวายเครื่องบูชาจากเมล็ดพืชที่ อบจากเตา คือ ขนมปังไม่ใส่เชื้อฟู ผสม น้ำมัน หรือขนมปังแผ่นบางๆไม่ใส่เชื้อฟู ทา ด้วยน้ำมัน เจ้าต้องใช้แบ่งอย่างดีที่สุดมา ทำ ^๕ถ้าเจ้าถวายเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช ที่ ปิ้งบนแผ่นเหล็กกลม เจ้าก็ต้องทำจากแบ่ง อย่างดี ที่ผสมน้ำมันและไม่ใส่เชื้อฟู ^๖เจ้า ต้องทำให้มันแตกเป็นชิ้นเล็กๆแล้วเทน้ำมัน ลงบนมัน มันคือเครื่องบูชาจากเมล็ด พืช ^๗ถ้าเจ้าถวายเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช ที่ทอด ในกระทะ เจ้าต้องทำจากแบ่งอย่าง ดี ใน น้ำมัน

^๘เมื่อเจ้าเอาเครื่องบูชาจากเมล็ด พืช มา ถวายให้กับพระ ยาร์เวห์ ไม่ว่าจะทำด้วยวิธี ใดก็ตามที่บอกมาแล้ว เจ้าต้องเอามันไป ให้กับนักบวช แล้วนักบวชก็จะเอาไปที่แท่น บูชา ^๙หลังจาก นั้น นักบวชจะหยิบออก มา บางส่วน เป็นส่วนที่แทนเครื่องบูชาทั้งหมด แล้วนำไปเผาบนแท่นบูชา เป็นของขวัญ อัน มีกลิ่นหอมให้กับพระ ยาร์เวห์ ^{๑๐} เครื่องบูชา จากเมล็ดพืชส่วนที่เหลือ จะเป็นของอาโรน และพวกลูกชายของเขา เพราะมันเป็นส่วน ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เป็นของ ขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์

^{๑๑}เครื่องบูชาจากเมล็ด พืช ที่เจ้าเอามา ถวายให้พระ ยาร์เวห์นั้น ต้องไม่ ใส่เชื้อฟู เพราะเจ้าไม่สามารถเผาเชื้อ ฟูหรือน้ำ เชื่อม จากผลไม้ เป็นของขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์ ได้ ^{๑๒}แต่เจ้าใช้เชื้อฟูกับน้ำหวานจากผลไม้ ถวายพระ ยาร์เวห์ได้ ถ้ามันเป็นผลผลิตที่ได้ จากการเก็บเกี่ยวครั้งแรกของปี แต่จะต้อง

ไม่เอาไปเผาบนแท่น บูชาเพื่อเป็นกลิ่นหอม ให้กับพระ ยาร์เวห์ ^{๑๓}เจ้าจะต้องปรุงเครื่อง บูชาจากเมล็ดพืชทุกอย่างด้วยเกลือ เจ้าจะ ต้องไม่ลืมใส่เกลือที่เป็นเครื่องเตือนใจถึง สัญญาที่เจ้ากับพระเจ้าของเจ้ามีต่อกัน ลงใน เครื่องบูชาจากเมล็ดพืชด้วย และเจ้าจะต้อง ถวายเกลือพร้อมๆกับเครื่องบูชาจากเมล็ด พืชทั้งหมดของเจ้าด้วย

เครื่องบูชาจากเมล็ดพืชรุ่นแรก

^{๑๔}ถ้าเจ้าเอาเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช ที่เก็บ เกี้ยวเป็นรุ่นแรก มาถวายให้กับพระ ยาร์เวห์ เจ้าต้องถวายรวงใหม่ที่บดเมล็ดจนละเอียด และย่างไฟมาแล้ว เป็นเครื่องบูชาจากเมล็ด พืช ที่เก็บ เกี้ยวเป็นรุ่นแรก ^{๑๕}เจ้าต้องใส่น้ำมันลงไปบนเมล็ด พืชที่บดแล้วนั้น พร้อมกับ กายานนบนมันด้วย มันเป็นเครื่องบูชาจาก เมล็ด พืช ^{๑๖}นักบวชต้องเอากายานนทั้งหมด กับส่วนหนึ่งของเมล็ด พืชที่บด นี้และน้ำมัน มาเป็นของขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์ เป็นส่วน ที่แทนเครื่องบูชาทั้งหมด

เครื่องสังสรรค์บูชา

^๑ถ้าเครื่องบูชาของ เขาเป็นเครื่อง **๓**สังสรรค์บูชา และถ้าเขาใช้วัว เขา สามารถใช้วัวตัวผู้หรือตัว เมียมถวายให้กับ พระ ยาร์เวห์ก็ได้ แต่ต้องเป็นวัวที่ไม่มีตำหนิ ^๒เขาต้องวางมือลงบนหัวของมัน และเอา มันไปฆ่าที่ทางเข้าเต็นท์นัด พบ และพวก นักบวชที่เป็นลูกชายของอาโรน จะต้องเอา เลือดของมันไปเสาดทุกๆด้านของแท่น บูชา ^๓เครื่องสังสรรค์บูชา เป็นของ ขวัญให้กับ พระ ยาร์เวห์ เขาจะต้องถวายส่วนที่เป็นไข มันที่ติดอยู่ในเครื่อง ใน และไข มันทั้งหมด ที่อยู่รอบๆเครื่อง ใน ^๔ไตทั้งสองข้าง ไข มันที่ติดอยู่รอบๆไต คือส่วนที่ติดกับกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง และพังผืดของตับ เขาจะ ต้องเอามันออกพร้อมกับไต ^๕ลูกชายของ อาโรนต้องเอามันไปเผาบนแท่น บูชาพร้อมกับเครื่องเผาบูชา ที่อยู่บนกอง ฟืนที่สุ่มไฟ อยู่ เป็นของ ขวัญอันมีกลิ่นหอมให้กับพระ ยาร์เวห์

*๒:๑๗ *เกลือ* ในสมัยนั้นการกินเกลือด้วยกัน เป็นการทำสัญญาว่าจะจงรักภักดีต่อกันและกัน ตลอดไป ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือ เอสราห์ ๕:๑๔; ๒ พงศาวดาร ๑๓:๕; ก็นดาวิถี ๑๕:๑๘

๖ ถ้าคนเอาแกะหรือแพะมาถวายเป็นเครื่องสังสรรค์บูชาให้กับพระ ยาร์เวห์ สัตว์นั้นจะเป็นตัวผู้หรือตัวเมียก็ได้ แต่ต้องไม่มีตำหนิ ๗ ถ้าเขาถวายแกะเป็นเครื่องบูชา เขาต้องนำมันไปไว้ต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ ๘ แล้ววางมือของเขาลงบนหัวของแกะตัวนั้น แล้วเขาต้องฆ่าแกะตัวนั้นที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ และพวกนักบวชที่เป็นลูกชายของอาโรน ก็จะเอาเลือดของมันไปสาดทุกๆด้านของแท่นบูชา ๙ แล้วเขาต้องเอาส่วนหนึ่งของเครื่องสังสรรค์บูชา มาเป็นของขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์ เขาจะต้องถวายส่วนที่เป็นไขมันทั้งหมด ตั้งแต่ทางเข้าถึงปลายสุดของกระดูกสันหลัง ไขมันที่อยู่ใกล้กับส่วนเครื่องใน และที่ติดอยู่รอบๆเครื่องใน ๑๐ ไตทั้งสองข้าง กับไขมันของมันที่ติดอยู่กับกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง และพังผืดของตับ เขาต้องเอามันออกไปพร้อมกับไตทั้งสองข้าง ๑๑ แล้วนักบวชจะเอามันไปเผาบนแท่นบูชา เป็นของขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์

๑๒ ถ้าเขาใช้แพะเป็นเครื่องสังสรรค์บูชา เขาต้องนำมันมาต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ ๑๓ แล้ววางมือของเขาลงบนหัวของมัน และฆ่ามันที่หน้าเต็นท์นัดพบ พวกนักบวชที่เป็นลูกชายของอาโรน ต้องเอาเลือดของมันไปสาดทุกๆด้านของแท่นบูชา ๑๔ เขาต้องนำส่วนหนึ่งของเครื่องสังสรรค์บูชานี้มาเป็นของขวัญให้กับพระ ยาร์เวห์ คือ ส่วนไขมันที่ติดอยู่กับเครื่องใน และที่ติดอยู่รอบๆเครื่องใน ๑๕ ส่วนไตทั้งสองข้าง กับไขมันของมันที่อยู่ส่วนล่างของกล้ามเนื้อหลัง และพังผืดของตับ เขาต้องเอามันออกมาพร้อมกับไตทั้งสองข้าง ๑๖ แล้วนักบวชจะเป็นคนเอามันไปเผาบนแท่นบูชา เป็นของขวัญ อันมีกลิ่นหอมให้กับพระ ยาร์เวห์ ส่วนของไขมันทั้งหมดจะต้องเป็นของพระ ยาร์เวห์ ๑๗ นี่จะเป็นกฎที่เจ้าต้องทำตามตลอดชั่วลูกชั่วหลานไม่ว่าเจ้าจะไปอยู่ที่ไหนก็ตาม คือ เจ้าจะต้องไม่กินส่วนที่เป็นไขมันและเลือดของสัตว์”

เครื่องบูชาสำหรับบาปที่ไม่ได้ตั้งใจ

(สินต. ๖:๒๔-๓๐)

๑ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒ “ให้บอกกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า เมื่อมีใครทำบาปโดยไม่ตั้งใจ และเกิดไปทำอะไรก็ตามที่พระ ยาร์เวห์สั่งไว้ว่าอย่าทำ

๓ ถ้าคนที่ทำผิด บาปนั้นเป็นนักบวชที่ได้รับบริการเจิมมาแล้ว เขาก็จะทำให้ประชาชนพลอยมีความผิดไปด้วย เขาจะต้องเอาวัวตัวผู้จากฝูงมาถวายให้กับพระ ยาร์เวห์ เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง สำหรับบาปที่เขาได้ทำลงไป และวัวตัวนั้นต้องไม่มีตำหนิ ๔ เขาต้องเอาวัวตัวนั้นไปที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ และวางมือของเขาลงบนหัวของมัน แล้วฆ่ามันต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ ๕ นักบวชที่ได้ รับบริการ เจิมนั้น จะต้องเอาเลือดส่วนหนึ่งของวัวตัวผู้นั้นไปที่เต็นท์นัดพบ ๖ แล้วจุ่มนิ้วมือของเขาลงในเลือดและพรมเลือดเจ็ดครั้งที่หน้าผ้า ม่านของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ ๗ นักบวชคนนั้นต้องเอาเลือดป้ายตรงปลายเชิงงอนของแท่นบูชาที่เผาเครื่องหอม แท่นบูชานี้อยู่ในเต็นท์นัดพบ ต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ ๘ และเขาต้องเอาส่วนที่เป็นไขมันของวัวตัวผู้ที่เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง ตัวนั้น รวมทั้งไขมันที่อยู่ในเครื่องในและรอบๆเครื่องในนั้น ๙ เขาต้องเอาไตทั้งสองข้างกับไขมันที่ติดอยู่กับไตนั้น ที่อยู่ส่วนล่างของกล้ามเนื้อหลัง และเขาต้องเอาพังผืดของตับ เขาต้องเอามันออกไปพร้อมกับไตทั้งสองข้าง ๑๐ เขาต้องเอาส่วนไขมันทั้งหมดออกจากเครื่องบูชาชำระล้าง เหมือนกับที่เขาเอาไขมันออกจากวัวที่ใช้เป็นเครื่องสังสรรค์บูชา แล้วนักบวชต้องเอาไขมันพวกนั้นมาถวายบนแท่นบูชาสำหรับเครื่องเผาบูชา ๑๑-๑๒ แต่นักบวชจะต้องเอาส่วนที่ เหลือทั้งหมดของวัว คือส่วนหนึ่ง ส่วนเนื้อทั้งหมด ส่วนหัว ส่วนขา ส่วนเครื่องในและขีของ มันออกไปนอกค่าย ไปยังที่ที่บริสุทธิ์ คือที่ทิ้งขี้เถ่า

* ๓:๓ นักบวชที่ได้ รับบริการเจิมมาแล้ว เห็นได้อย่างเด่นชัดว่าคำ นี้คือชื่ออีกชื่อหนึ่งหรือตำแหน่งสำหรับนักบวชระดับสูง เพราะฉะนั้นมันที่เทลงบนหัวของ เขาแทนเป็นเครื่องหมายสำคัญว่าพระเจ้าได้เลือกเขาให้เป็นผู้รับใช้พระองค์

แล้วเขามันบนกองฟืนที่สุ่มไฟอยู่ ตรงที่ทิ้งขี้
เถ้านั้น

^{๑๓} ถ้าชนชาติอิสราเอลทั้งหมดทำผิด บาป
โดยไม่ตั้งใจ และไม่มีใครรู้ว่าได้ทำใน
สิ่งที่พระยาห์เวห์สั่งห้ามไม่ให้ทำ พวกเขา
ก็จะมีคาม ผิด ^{๑๔} เมื่อพวกเขาารู้ถึงความ
บาปที่ได้ทำ นั้น คนในที่ประชุมต้องนำวัว
ตัวผู้มาตัว หนึ่งจากฝูง มาเป็นเครื่องบูชา
ชำระล้าง พวกเขาต้องเอามันมาที่หน้าเต็นท์
นัด พบ ^{๑๕} แล้วพวกผู้นำของชุมชนนั้นต้อง
วางมือลงบนหัวของมันต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์
และต้องฆ่าวัวตัว นั้นต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์
^{๑๖} แล้วนักบวชที่ ได้รับการ เจริญมาแล้ว ต้อง
นำเลือดบางส่วนของวัวตัวนั้นไปที่เต็นท์
นัด พบ ^{๑๗} แล้วนักบวชนั้นต้องจุ่ม นิ้วของ
เขาลงในเลือด แล้วพรมลงไปที่หน้าผ้า ม่าน
เจ็ดครั้งต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์ ^{๑๘} แล้วเอา
เลือดส่วนหนึ่งทาที่เชิง ฆอนของแท่น บูชาที่
ตั้งอยู่หน้าพระยาห์เวห์ในเต็นท์นัดพบ ส่วน
เลือดที่เหลือทั้งหมด ให้เทลงไปที่ฐานแท่น
บูชาสำหรับเครื่องเผาบูชา ที่ตั้งอยู่ทาง เข้า
เต็นท์นัดพบ ^{๑๙} เขาต้องเอาส่วนที่เป็นไขมัน
ทั้งหมดออกมาและนำไปเผาบนแท่น บูชา
^{๒๐} เขาต้องทำกับวัวตัวผู้ นี้เหมือนกับที่ทำกับ
วัวที่เป็นเครื่องบูชาชำระล้างให้กับนักบวช
และด้วยวิธีนี้นักบวชจะชำระล้างสถาน ที่
ศักดิ์สิทธิ์แทนประชาชนชาวอิสราเอลและ
พวกเขาจะได้รับการอภัย ^{๒๑} หลังจากนั้น ให้
แยกวัวตัว นั้นออกไปนอกค่ายและเผา มัน
เหมือนกับที่เผาวัวตัว แรกนั้น มันเป็นเครื่อง
บูชาชำระล้างสำหรับชุมชน

^{๒๒} เมื่อผู้นำทำผิด บาปและได้ทำสิ่ง หนึ่ง
สิ่ง ใดที่พระ ยาห์เวห์พระเจ้าของ เขาสั่งห้าม
ไว้ โดยไม่ได้ตั้งใจ พวกเขาจะมีความ ผิด
^{๒๓} เมื่อเขาเกิดรู้ตัวขึ้น มาว่าสิ่งที่เขาทำ นั้น
เป็นบาป เขาต้องเอาแพะตัวผู้มาตัวหนึ่งจาก
ฝูง สำหรับเป็นเครื่องบูชา แพะตัวนี้ต้องไม่มี
ตำหนิ ^{๒๔} แล้วเขาต้องวางมือลงบนหัวของ
มัน และนำมันไปเผาในที่สำหรับฆ่าเครื่อง
เผาบูชาต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์ มันเป็นเครื่อง
บูชาชำระล้าง ^{๒๕} นักบวชจะ ตู้อ่อนิวบ้าย
เลือดของเครื่องบูชาชำระล้างนี้ และไปทา
ที่เชิง ฆอนของแท่น บูชาสำหรับเครื่องเผา
บูชา ส่วนเลือดที่เหลือทั้งหมด เขาจะนำ
ไปเทที่ฐานแท่น บูชาสำหรับเครื่องเผาบูชา
^{๒๖} นักบวชต้องเอาส่วนที่เป็นไขมันทั้งหมด

ของแพะมาเผาบนแท่นบูชา เขาต้องเขามัน
ให้เหมือนที่เขาเผาส่วนไขมันจากเครื่อง
สังสรรค์บูชา ด้วยวิธี นี้ นักบวชจะชำระล้าง
แท่น บูชาแทนผู้นำคน นั้นเพราะบาปที่เขาทำ
ให้แท่นบูชาแปด เปื่อน แล้วเขาจะได้รับการ
อภัย

^{๒๗} ถ้าคน หนึ่งคนใดในชุมชนทำผิด บาป
โดยไม่ตั้งใจ โดยทำในสิ่งที่พระ ยาห์เวห์
สั่งห้ามไว้ไม่ให้ทำ เขาก็จะมีความ ผิด ^{๒๘} เมื่อ
เขารู้ตัวขึ้น มาว่าทำผิด เขาต้องนำแพะตัว
เมียจากฝูงมาตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาสำหรับ
บาปที่เขา ทำ แต่แพะตัว นั้นจะต้องไม่มี
ตำหนิ ^{๒๙} เขาต้องวางมือลงบนหัวของสัตว์
ที่จะใช้เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง และนำมัน
ไปเผาในที่สำหรับฆ่าเครื่องเผาบูชา ^{๓๐} แล้ว
นักบวชต้องเอานิวบ้ายเลือดบางส่วนของ
แพะ เอาไปทาที่เชิงฆอนของแท่นบูชาสำหรับ
เครื่องเผาบูชา และเทเลือดแพะส่วนที่เหลือ
ลงที่ฐานของแท่น บูชานั้น ^{๓๑} เขาต้องเอะ
ส่วนที่เป็นไขมันทั้งหมดของแพะตัว นั้นออก
เหมือนกับที่เขาเอาไขมันออกจากเครื่อง
สังสรรค์บูชา และนักบวชต้องเอาไขมันเหล่านี้
ไปเผาบนแท่น บูชา เป็นกลิ่นหอมให้กับ
พระยาห์เวห์ โดยวิธีนี้ นักบวชจะชำระล้าง
แท่น บูชาแทนคนๆ นั้นและเขาจะได้รับการ
อภัย

^{๓๒} ถ้าเขาใช้แกะเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง
เขาต้องเอาแกะตัว เมียที่ไม่มีตำหนิ ^{๓๓} แล้ว
เขาต้องวางมือลงบนหัวเครื่องบูชาชำระล้าง
นั้น และเอามันไปเผาในที่สำหรับฆ่าเครื่อง
เผาบูชา ^{๓๔} นักบวชต้องเอานิวบ้ายเลือดบาง
ส่วนของ มัน ไปทาที่เชิง ฆอนของแท่น บูชา
สำหรับเครื่องเผาบูชา และเทเลือดแกะส่วน
ที่ เหลือทั้งหมดลงที่ฐานของแท่น บูชานั้น
^{๓๕} แล้วนักบวชต้องเอาส่วนไขมันทั้งหมด
ของแกะออก เหมือนกับที่เอาไขมันออกจาก
แกะที่ใช้เป็นเครื่องสังสรรค์บูชา และนักบวช
ก็เอาไขมันทั้งหมดไปเผาบนแท่นบูชา พร้อม
กับเครื่องบูชาอื่นๆเป็นของ ขวัญให้กับพระ
ยาห์เวห์ โดยวิธีนี้ นักบวชจะชำระล้างแท่น
บูชาแทนคนๆ นั้นเพราะบาปที่เขาทำให้แท่น
บูชาแปดเปื่อนและเขาจะได้รับการอภัย

บาปอย่างอื่นที่ทำโดยไม่ได้ตั้งใจ
๕ ^๑ ถ้าคนทำบาปในกรณีดังต่อไปนี้ คือ ถ้า
คนไหนไปเห็นหรือได้ยินอะไรมา แต่ไม่

ยอมพูด ทั้งๆที่รู้เห็นเป็นพยาน เขาจะต้องรับโทษจากบาปนี้

^๒หรือมีใครไปจับต้องถูกสิ่งที่ไม่สะอาด อาจจะเป็นซากของสัตว์ ป่า หรือซากของสัตว์ที่ไม่สะอาด หรือซากสัตว์เลื้อยคลานที่ไม่สะอาด โดยที่ตัวเขาเองก็ไม่วู้ เขาก็ยังคงไม่สะอาดและมีความผิดอยู่ดี

^๓หรือเมื่อมีใครไปแตะต้องถูกสิ่งที่ไม่สะอาดของคนอื่น ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่ไม่สะอาดแบบไหนก็ตามโดยไม่วู้ตัว ซึ่งทำให้เขาไม่สะอาด แล้วสุดท้ายเขาก็รู้เข้า เขาก็มีความผิด

^๔หรือมีใครสาบานแบบซุ่มๆไม่ได้คิดเสียก่อน ไม่ว่าจะสาบานที่จะทำเรื่องร้ายหรือเรื่องดีก็ตาม ไม่ว่าจะเขาจะสาบานซุ่มๆอะไรไป แล้วเกิดลืมขึ้นมา สุดท้ายถึงนึกขึ้นได้ เขาก็มีความผิด ^๕ถ้าใครที่ทำผิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่บอกมานี้ ก็ให้คนอื่นๆนั้นสารภาพบาปที่เขาทำ ^๖เขาต้องเอาค่าปรับมาถวายพระยาห์เวห์ สำหรับบาปที่เขาทำไป เขาต้องเอาแกะตัวเมีย หรือแพะตัวเมียมาจากฝูง เพื่อเป็นของถวายชดใช้ ด้วยวิธีนี้นักบวชจะชำระล้างแท่นบูชาแทนคนอื่นๆนั้นเพราะบาปที่เขาทำให้แท่นบูชาแปดเปื้อน

^๗ถ้าคนอื่นๆนั้นไม่สามารถชื้อแกะ เขาอาจใช้นกเขาสองตัวหรือนกพิราบสองตัว มาเป็นค่าปรับสำหรับบาปที่เขาทำไป นกตัวหนึ่งใช้เป็นของถวายชดใช้ อีกตัวหนึ่งใช้เป็นเครื่องเผาบูชา ^๘เขาต้องเอานกทั้งสองตัวไปให้กับนักบวช แล้วนักบวชก็จะถวายตัวที่ใช้เป็นเครื่องบูชาชำระล้างก่อน นักบวชต้องบีบคอดมัน แต่ไม่ให้ส่วนหัวหลุดจากตัว ^๙แล้วเขาต้องพรมเลือดบางส่วนลงของเครื่องบูชาชำระล้างนี้ไปที่ด้านข้างของแท่นบูชา เลือดส่วนที่เหลือให้เทลงที่ฐานของแท่นบูชา มันเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง ^{๑๐}นกตัวที่สอง ให้เอาไปเป็นเครื่องเผาบูชาตามกฎที่ให้ไว้ ด้วยวิธีนี้นักบวชจะชำระล้างแท่นบูชาแทนคนอื่นๆนั้นเพราะบาปที่เขาทำไปทำให้แท่นบูชาแปดเปื้อน แล้วเขาจะได้รับการอภัย

^{๑๑}ถ้าคนอื่นๆนั้นไม่สามารถชื้อนกเขาสองตัวหรือนกพิราบสองตัว ก็ให้เขาใช้เป้งอย่างดีแปดถ้วย มาเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง แต่ไม่ต้องไม่เหนียมและกำยานลงในเป้งนั้น เพราะมันเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง ^{๑๒}เขาต้องนำเป้งนั้นไปให้นักบวช แล้วนักบวชจะหยิบเป้งขึ้น มาหนึ่งกำมือ เป็นส่วนที่แทนเครื่องบูชาทั้งหมด และนำไปเผาบนแท่นบูชา เป็นของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ มันเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง ^{๑๓}ด้วยวิธีนี้นักบวชจะชำระล้างแท่นบูชาแทนคนอื่นๆนั้น เพราะบาปหนึ่งบาปใดในบาปเหล่านี้ที่คนนั้นทำไป ทำให้แท่นบูชาแปดเปื้อน แล้วเขาจะได้รับการอภัย ส่วนเป้งที่เหลือจะเป็นของนักบวช เหมือนกับเป็นเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช

^{๑๔}แล้วพระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๑๕}“เมื่อมีใครทำผิดโดยไม่วู้ตัวต่อสิ่งที่ได้สงวนไว้ให้กับพระยาห์เวห์ ^{๑๖}เขาจะต้องชดใช้ให้กับพระยาห์เวห์ เป็นแกะตัวผู้ย่างดีที่ไม่มีตำหนิจากฝูง หรือเป็นจำนวนเงินที่เท่าเทียมกัน โดยใช้น้ำหนักมาตรฐานของวิหาร มันเป็นของถวายชดใช้ ^{๑๗}คนอื่นๆนั้นต้องชดใช้สำหรับความผิดที่เขาได้ทำต่อสิ่งที่ได้สงวนไว้ให้กับพระยาห์เวห์ และจ่ายเพิ่มอีกหนึ่งในห้า แล้วเอาไปให้นักบวช และโดยวิธีนี้นักบวชจะกำจัดบาปเพื่อเขา โดยใช้แกะตัวผู้เป็นของถวายชดใช้ และเขาจะได้รับการอภัย

^{๑๘}เมื่อคนอื่นๆหนึ่งทำบาปและทำในสิ่งที่พระยาห์เวห์สั่งห้ามไว้ว่าอย่าทำ โดยไม่วู้ตัว เขาก็มีความผิดและต้องรับโทษจากบาปนั้นอยู่ดี ^{๑๙}เขาต้องนำแกะตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิจากฝูง มาให้นักบวช ให้มีมูลค่าเท่ากับที่กำหนดไว้สำหรับเป็นของถวายชดใช้ โดยวิธีนี้นักบวชจะกำจัดบาปเพื่อเขาเพราะเขาทำผิดโดยไม่วู้ตัว แล้วเขาจะได้รับการอภัย ^{๒๐}มันเป็นของถวายชดใช้สำหรับความผิดที่เขาได้ทำต่อพระยาห์เวห์”

*๕:๒ สิ่งที่ไม่สะอาด ไม่บริสุทธิ์หรือไม่ได้รับการยอมรับให้เป็นเครื่องบูชาพระเจ้า

†๕:๑๑ แปดถ้วย หรือ ๐.๑ เอฟาห์

‡๕:๑๕ สิ่งที ... พระยาห์เวห์ คงหมายถึง ของขวัญพิเศษที่คนนั้นสัญญาว่าจะถวาย แต่ลืมไม่ได้ถวาย

ของชดใช้สำหรับสิ่งที่โก่งเขา

(กตว. ๕:๕-๑๐)

๖ ๑ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒ “เมื่อมีคนๆ หนึ่งทำผิดและล่วงเกินพระ ยาร์เวห์ ด้วยการทำบาปต่อไปนี้ คือโก่งเขา เพื่อนบ้านเกี่ยว กับของที่เพื่อนบ้านฝากให้ เขาดูแล หรือเกี่ยวกับของที่เอามาวางมัดจำ ที่เขาได้รับ หรือเกี่ยวกับสิ่งที่กัวยืมมา หรือของที่เขาไปปล้นหรือโก่งเพื่อนบ้านมา ๓ หรือ เจอของหายแต่โก่งหาว่าไม่เจอ หรือสาบานว่าไม่ ได้ทำในสิ่งที่ได้ ทำลงไปซึ่งเป็นบาป ๔ เมื่อคนๆ นั้นได้ทำบาป เขามีความผิด เขา ต้องคืนสิ่งที่เขาได้ปล้นมา หรือโก่งมา หรือของที่เขา คิดคนอื่นฝากให้เขาดูแล หรือของที่เขา เจอ ๕ หรืออะไรก็ตามแต่ที่เขาได้สาบานเท็จ ไว้ เขาต้องชดใช้เต็มมูลค่าของมัน และต้องเพิ่มไปอีกหนึ่งในห้าของมูลค่าของมัน เขา ต้องชดใช้ให้กับเจ้าของ ในวันที่พิสูจนได้ว่า เขาทำผิดจริง

๖ และเขาต้องเอาของ ถวายชดใช้มาให้กับพระ ยาร์เวห์ เป็นแกะตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิจากฝูง ตามมูลค่าที่ถูกต้องสำหรับเป็นของถวายชดใช้ แล้วเอามาให้กับนักบวช ๗ และโดยวิธีนี้นักบวชจะกำจัดการบาปเพื่อเขาต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ และเขาจะได้รับการอภัยสำหรับอะไรก็ตามที่เขาทำไปซึ่งทำให้เขามีความผิด”

เครื่องเผาบูชา

(อพย. ๒๙:๓๘-๔๓; กตว. ๒๘:๑-๘)

๘ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๙ “ให้สั่งอา โรนและพวกลูกๆ ของ เขาว่า “นี่คือกฎระเบียบสำหรับเครื่องเผาบูชา เครื่องเผาบูชา จะ ต้องอยู่บนไฟบนแท่น บูชาตลอดทั้ง คืนจนถึงเช้า และไฟบนแท่น บูชาจะต้องเผาอยู่ตลอดเวลา ๑๐ นักบวชต้องสวมเสื้อคลุมที่เป็นผ้าลินิน และสวมชุดชั้นในที่เป็นผ้าลินินด้วย เครื่องเผาบูชาที่ถูกไฟ เผาบนแท่นบูชา

จนกลายเป็นขี้เถ้า นั้น นักบวชจะต้องโกยเอาขี้เถ้า นั้นมาวางไว้ข้างๆ แท่นบูชา ๑๑ จากนั้นนักบวชก็ถอดเสื้อผ้าออก แล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าตัวอื่นแทน แล้วเอาขี้เถ้า นั้นออกไปนอกค่ายไปไว้ในสถานที่ที่บริสุทธิ์ ๑๒ แต่ไฟบนแท่นบูชาจะต้องเผาต่อไปเรื่อยๆ ระวังให้ดี อย่าให้ไฟ นดับ นักบวชจะต้องคอยเติมฟืนลงไปทุกๆ เช้า และคอยจัดการเรื่องเครื่องเผาบูชาบนแท่น นี้ และเผาส่วนไข มันของเครื่องสังสรรค์บูชาบนแท่น บูชานี้ ๑๓ ไฟบนแท่นบูชาต้องเผาอยู่ตลอดเวลา อย่าปล่อยให้มันดับ

เครื่องบูชาจากเมล็ดพืช

๑๔ นี้ คือกฎระเบียบสำหรับเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช พวกลูกชายของอา โรนต้องถวายเครื่องบูชาจากเมล็ดพืชต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์บนแท่น บูชา ๑๕ นักบวชต้องหยิบแบ่งอย่างดี กับน้ำมัน จากเครื่องบูชาจากเมล็ดพืชมาหนึ่งกำมือ พร้อมกับกำยาน ทั้งหมด แล้วก็เอาส่วน นี้ ซึ่งเป็นส่วนที่แทนเครื่องบูชาทั้งหมด ไปเผาบนแท่นบูชา เป็นกลิ่นหอมให้กับพระ ยาร์เวห์

๑๖ อาโรนกับพวกลูกชายของเขากินส่วนที่เหลือได้ ต้องกินมันโดยไม่มีเชื้อฟู และต้องกินในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาต้องกินมันในลานของเต็นท์นัดพบ ๑๗ ต้องเอามันไปอบโดยไม่ใส่เชื้อฟู เราให้ส่วนนี้กับพวกเขาเป็น ส่วนแบ่งจากพวกของขวัญ มันเป็นส่วนที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เหมือนกับเครื่องบูชาชำระล้างและเป็นของถวายชดใช้ ๑๘ ชายทุกคนที่เป็นลูก หลานของอาโรนก็กินมันได้ มันเป็นส่วนแบ่งจากพวกของขวัญที่นำมาถวายพระ ยาร์เวห์ ที่ให้กับลูก หลานของเขาตลอดไป ใครก็ตามที่แตะ ต้องเครื่องบูชาเหล่านี้ นี้ก็จะถูกอุทิศไว้ให้กับพระ ยาร์เวห์”

เครื่องบูชาจากเมล็ดพืชของนักบวช

๑๙ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒๐ “นี่คือเครื่องบูชาที่อา โรนและพวกลูกชายของ เขา ต้องเอามาถวายให้กับพระ ยาร์เวห์ ในวันที่

๖:๒ **วางมัดจำ** คือค่าประกันหรือของประกัน เป็นเงินที่จ่ายล่วงหน้าบางส่วน เพื่อพิสูจน์ว่า เขาจะกลับมาจัดการกับส่วนที่เหลือนั้น

๖:๑๕ **กำยาน** ต้นไม้ชนิดพิเศษตากแห้ง เมื่อเผาแล้วจะให้ควันที่มีกลิ่นหอมหวาน ใช้เป็นของขวัญให้พระเจ้า

อาโรนได้รับการเจิม ให้เป็นนักบวชสูงสุด คือ
 แป้งอย่าง ดีประมาณสอง ลิตรเป็นเครื่องบูชา
 จากเมล็ด ฟืชประจำ วัน ถวายครึ่ง หนึ่งใน
 ตอนเช้าและอีกครึ่ง หนึ่งในตอนเย็น ๒๑ ให้
 เอาแป้งผสมกับน้ำมันให้เข้ากัน แล้วเอาไป
 เตรียมบนกระทะเหล็ก และถวายเป็นเครื่อง
 บูชาจากเมล็ดพืช ที่เป็นชินๆเป็นกลิ่นหอมให้
 กับพระยาห์เวห์

๒๒ ลูกหลานของอาโรนรุ่นต่อไป ที่ได้รับ
 การเจิมให้มาเป็นนักบวชสูงสุดแทนอาโรน
 จะต้องเป็นคนเตรียมเครื่องบูชานี้ มันคือ
 ส่วนแบ่งของพระยาห์เวห์ตลอดไป มันจะ
 ต้องเผาจนหมดเกลี้ยง ๒๓ และเครื่องบูชา
 ทั้งหมดที่นักบวชทำขึ้นมา จะต้องเอาไปเผา
 ให้หมดเกลี้ยง ห้ามเอามากิน”

กฎของเครื่องบูชาชำระล้าง

(ลนต. ๔:๑, ๒)

๒๔ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒๕ “ให้
 บอกอาโรนกับลูกๆของเขาว่า “นี่เป็นกฎ
 ระเบียบสำหรับเครื่องบูชาชำระล้าง คือให้
 ฆ่าเครื่องบูชาชำระล้างตรงที่เดียวกับที่ฆ่า
 เครื่องเผาบูชา ต่อหน้าพระยาห์เวห์ มันเป็น
 ที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ๒๖ นักบวชที่ถวายเครื่อง
 บูชาชำระล้าง ก็จะต้องกินมัน แต่ต้องกินใน
 สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ในลานของเต็นท์นัดพบ
 ๒๗ ใครก็ตามที่แตะ ต้องเนื้อของเครื่องบูชา
 นี้ จะต้องถูกอุทิศไว้ให้กับพระยาห์เวห์ ถ้าเลือด
 มันกระเด็นไปถูกเสื้อผ้าของใครเข้า คนๆนั้น
 จะต้องล้างมันในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ๒๘ และ
 ต้องทาบทิ้งหม้อ ดินทุกใบที่ใช้ต้มเนื้อของ
 เครื่องบูชาชำระล้างนั้น แต่ถ้าใช้หม้อทอง
 สัมฤทธิ์ต้ม ต้องขัดหม้อนั้นและล้างด้วยน้ำ

๒๙ ผู้ชายทุกคนที่เป็นนักบวชจะกินเนื้อ
 ของเครื่องบูชาชำระล้างนี้ได้ มันคือสิ่งที่
 ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ๓๐ แต่ถ้าพวกนักบวชนำเลือด
 เข้าไปในเต็นท์นัดพบเพื่อชำระล้างพวกของ
 ศักดิ์สิทธิ์ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ห้ามกินเครื่อง
 บูชานั้น แต่ให้เอาไปเผาไฟเสีย

เป็นของถวายสดใช้

(ลนต. ๕:๑๔-๑๙)

๓๑ นี่ คือกฎระเบียบสำหรับของ ถวาย
 สดใช้ มันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ๓ ให้ฆ่าเป็น

ของถวายสดใช้ตรงที่เดียวกับที่ฆ่าเครื่องเผา
 บูชาด้วย แล้วให้นักบวชสดเลือดของมันไป
 ทุกๆด้านของแท่นบูชา

๓ นักบวชต้องถวายไข มันทั้งหมดของ มัน
 ไขมันที่ส่วนหาง และที่ติดกับเครื่องใน ๔ ใต้
 ทั้งสองข้างกับไข มันที่อยู่รอบๆไต ตรงส่วน
 กลางของกล้ามเนื้อหลัง และพังพืดที่ติด เขา
 ต้องเอามันออกไป พร้อมๆกับไตทั้งสองข้าง
 ๕ นักบวชต้องเผา มันบนแท่นบูชา เป็นของ
 ขวัญให้กับพระยาห์เวห์ มันเป็นของ ถวาย
 สดใช้

๖ ผู้ชายทุกคนที่เป็นนักบวชกินของ
 ถวายสดใช้นี้ได้ เขาต้องกิน มันในสถานที่
 ศักดิ์สิทธิ์ มันเป็นสิ่งที่มีศักดิ์สิทธิ์ที่สุด “ของ
 ถวายสดใช้จะเหมือนกับเครื่องบูชาชำระล้าง
 ทั้งสองจะใช้กฎระเบียบเดียวกัน เครื่องบูชา
 นี้จะตกเป็นของนักบวชที่ถวายมัน ๘ เมื่อ
 นักบวชถวายเครื่องเผาบูชาของคนๆหนึ่ง
 เขาก็จะ ได้ส่วนที่เป็นหนังของเครื่องเผาบูชา
 ที่เขาถวายนั้น ๘ เครื่องบูชาจากเมล็ดพืชทุก
 ชนิดจะเป็นของนักบวชที่ถวายมัน ไม่ว่าจะ
 เป็นเครื่องบูชาที่อบในเตา หรือที่เตรียมใน
 กระทะเหล็กหรือในกระทะ ๑๐ แต่เครื่องบูชา
 อื่นๆที่ทำจากเมล็ดพืช ไม่ว่าจะผสมน้ำมัน
 หรือจะแห้งก็ตาม จะเป็นของพวกนักบวชใน
 ครอบครัวของอาโรน โดยจะแบ่งให้เท่าๆกัน
 ทั้งหมด

เครื่องสังสรรค์บูชา

๑๑ นี่คือกฎระเบียบสำหรับเครื่องสังสรรค์
 บูชา ที่คนเอามาถวายให้กับพระยาห์เวห์
 ๑๒ ถ้าคนๆหนึ่งเอาเครื่องสังสรรค์บูชามา
 ถวาย เพื่อเป็นการขอบพระคุณ เขาก็ควร
 เอาของพวกนี้มา ด้วย พร้อมกับเครื่องบูชา
 ขอบพระคุณนั้น คือขนมปังที่ไม่ใส่เชื้อฟู ที่
 ผสมกับน้ำมัน และขนมปังแผ่นบางๆที่ไม่ใส่
 เชื้อฟู ที่มีน้ำมันลาดอยู่ด้านบน และขนมปัง
 ที่ทำจากแป้งอย่างดี ที่ผสมด้วยน้ำมันคลุก
 เคล้าเข้ากัน ๑๓ เขาควรจะถวายขนมปังที่ไม่
 ใส่เชื้อฟู กับขนมปังที่ใส่เชื้อฟู พร้อมกันกับ
 เครื่องสังสรรค์บูชาเพื่อเป็นการขอบพระคุณ
 นั้น ๑๔ ให้เขาถวายเครื่องบูชาเหล่านี้ น้อย่าง
 ละชั้น เพื่อเป็นของ ขวัญให้กับพระยาห์เวห์
 และเอามันไปให้กับนักบวชที่พรหมเลือดของ
 เครื่องสังสรรค์บูชา ๑๕ และเนื้อของสัตว์จาก
 เครื่องสังสรรค์บูชาที่เอามาถวาย เพื่อเป็น

๓๑

การขอพระคุณนี้ จะต้องกินภายในวันที่เอามันมา อย่าให้เหลือถึงวันรุ่งขึ้น

^{๑๖} ถ้าของ ถวายที่เอามันน เป็นเครื่องบูชาแก่นบน หรือเป็นเครื่องบูชาที่สมครใจ เขาต้องกินมันภายในวันที่เขาเอามา และถ้ายังเหลือ ก็ให้กินในวันถัดไปได้ ^{๑๗} แต่ถ้ายังเหลือจนถึงวันที่สาม ให้เผามันทิ้งให้หมด ^{๑๘} ถ้าในวันที่สาม เขาเอาเนื้อที่เหลือจากเครื่องสังสรรค์บูชามากิน มันจะไม่เป็นที่ยอมรับ และคนที่เอามันมาถวายก็จะไม่เป็นที่ยอมรับด้วย เพราะมันไม่สะอาด คนที่กินเข้าไปจะต้องถูกลงโทษสำหรับบาปของเขา

^{๑๙} อย่ากินเนื้อที่ไปถูกของไม่สะอาดมา ให้เอาไปเผาไฟทิ้ง ส่วนเนื้ออื่นๆ นั้น คนที่สะอาด ก็กินมันได้ ^{๒๐} ส่วนคนที่กินเนื่องจากเครื่องสังสรรค์บูชาที่เอามาถวายให้กับพระยาห์เวห์ ในขณะที่ตัวเขายังไม่สะอาด คนๆ นั้นจะต้องถูกตัดออกจากประชาชนของเขา

^{๒๑} เมื่อคนๆ หนึ่งไปแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาดมา ไม่ว่าจะเป็นคนที่ไม่สะอาด หรือสัตว์สี่เท้าหรือสัตว์เลื้อยคลานชนิดใดก็ตามที่ไม่สะอาด แล้วมากินเนื้อจากเครื่องสังสรรค์บูชาที่เอามาถวายให้กับพระยาห์เวห์ คนๆ นั้นจะต้องถูกตัดออกจากประชาชนของเขา”

^{๒๒} พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๒๓} “ให้บอกประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘พวกเจ้าต้องไม่กินไข มันของวัวตัวผู้ ของแกะหรือแพะ ^{๒๔} หรือไขมันของสัตว์ที่ตายแล้ว หรือสัตว์ที่ถูกสัตว์ป่าอื่นฉีกทิ้งจนตาย พวกเจ้าเอาไปทำประโยชน์อย่างอื่นได้ แต่ต้องไม่เอามากิน ^{๒๕} ถ้าใครกินไข มันของสัตว์ที่เป็นของ ขวัญให้กับพระยาห์เวห์ คนๆ นั้นจะต้องถูกตัดออกจากประชาชนของเขา

^{๒๖} ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ต้องไม่กินเลือดของนกหรือสัตว์ใดๆ

^{๒๗} ใครที่กินเลือดจะถูกตัดออกจากประชาชนของเขา”

เครื่องบูชายื่นถวาย

^{๒๘} พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๒๙} “ให้บอกกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘คนที่จะถวายเครื่องสังสรรค์บูชาให้กับพระยาห์เวห์

ให้คน นั้นเอาเครื่องบูชามาถวายให้กับพระยาห์เวห์จากเครื่องสังสรรค์บูชาของเขาเอง ^{๓๐} ให้เขานำของ ขวัญมาให้กับพระยาห์เวห์ด้วยตนเอง ให้เขานำไข มันพร้อมกับเนื้อส่วนหน้าอกของสัตว์ไปให้กับนักบวช และเนื้อส่วนหน้าอกนั้นจะต้องถูกยื่นถวายต่อหน้าพระยาห์เวห์ เพื่อเป็นเครื่องบูชายื่นถวาย ^{๓๑} นักบวชจะต้องเผาไข มันบนแท่นบูชา แต่เนื้อส่วนหน้าอกนั้นจะเป็นของอาโรนและพวกลูกชายของเขา ^{๓๒} เนื้อส่วนต้นขาด้านขวา จากเครื่องสังสรรค์บูชาที่พวกเจ้าเอามาถวายนั้น จะต้องให้กับนักบวชเป็นของขวัญ ^{๓๓} เนื้อต้นขาข้างขวานั้นจะเป็นส่วนแบ่งของนักบวช ที่ถวายเลือดและไข มันของเครื่องสังสรรค์บูชานั้น ^{๓๔} เพราะเราได้อาเนื้อส่วนอกของเครื่องบูชายื่นถวาย และเนื้อส่วนต้นขาของเครื่องสังสรรค์บูชา ของประชาชนชาวอิสราเอลแล้ว และเราก็ได้ให้พวกมันกับนักบวชอาโรน และลูกๆ ของเขา เป็นส่วนแบ่งของพวกเขาจากชาวอิสราเอลตลอดไป

^{๓๕} นี้คือส่วนแบ่งของอาโรนและส่วนแบ่งของลูกๆ เขา จากพวกของขวัญที่นำมาถวายให้กับพระยาห์เวห์ ในวันที่พวกเขาได้รับการเจิมให้เป็นนักบวชเพื่อรับ ใช้พระยาห์เวห์ ^{๓๖} พระยาห์เวห์สั่งให้เอาเครื่องบูชาส่วนนี้แบ่งให้กับพวกเขา ในวันที่พวกเขาได้รับการเจิม และพวก เขาจะได้ รับส่วนแบ่งนี้จากประชาชนชาวอิสราเอลตลอดไป ชั่ว ลูกชั่วหลาน”

^{๓๗} นี้คือกฎระเบียบสำหรับเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาจากเมล็ดพืช เครื่องบูชาชำระล้าง เป็นของ ถวายขอใช้ เครื่องบูชาบวช และเครื่องสังสรรค์บูชา ^{๓๘} พระยาห์เวห์ได้มอบคำสั่งพวกนี้ให้กับโมเสสบนภูเขาซีนาย ในวันที่พระองค์สั่งให้ประชาชนชาวอิสราเอลถวายเครื่องบูชาของพวกเขา ให้กับพระยาห์เวห์ในที่เปลาเปเลียวแห่งแล่งซีนาย

การแต่งตั้งนักบวช

(อพย. ๒๙:๑-๓๗)

๘ ^๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^๒ “ให้พาอาโรนและพวกลูกชายของเขาไป

* ๗:๑๘ ไม่สะอาด ไม่บริสุทธิ์ หรือพระเจ้าไม่ยอมรับไว้เป็นเครื่องบูชา

† ๗:๑๙ สะอาด ผู้บริสุทธิ์หรือผู้ที่พระเจ้ายอมรับการบูชาของเขา

พร้อมกับเขา และให้เอาเลือดผ้าพิเศษสำหรับนักบวช น้ำมันสำหรับเจิม วัวตัวผู้สำหรับเครื่องบูชาธำระล้าง แกะตัวผู้สอง ตัว และขนมปังไม่ใส่เชื้อ ฟูหนึ่งตะกร้า ^๓ แล้วให้เรียกชุมนุมชนทั้งหมดให้มาประชุมกันที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ”

^๔ แล้วโมเสสก็ทำตามที่พระ ยาย์เวห์สั่งผู้คนที่มาชุมนุมกันที่ทาง เข้าเต็นท์นัดพบ ^๕ แล้วโมเสสพูดกับประชาชนพวกนั้นว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาย์เวห์สั่งให้ทำ”

^๖ แล้วโมเสสก็พาเอา โรนและพวกลูกชายของเขามาข้าง หน้า และชำระล้างพวกเขาด้วยน้ำ ^๗ แล้วโมเสสก็สวมเสื้อชั้น ในให้เอาโรน และผูกผ้าคาด เอวรอบตัว เขา แล้วโมเสสก็สวมเสื้อชุด ยาวให้เอา โรน หลังจากนั้นใส่เอ โปดให้เขา แล้วเอาผ้าคาด เอวที่ตกแต่งอย่างสวยงามมาผูกรอบ ตัวเอา โรน ผ้าคาด เอวก็เลยมัดเอ โปดเข้ากับตัวเอา โรนอีกชั้นหนึ่ง ^๘ จาก นั้นโมเสสเอาถุงผ้าทับ ออกมาใส่ให้เขา แล้วเอาอู ริมและทุม มิ้ม ใส่ลงในกระเป๋าชของถุงผ้าทับ ออกนั้น ^๙ แล้วเขาก็พันผ้าโพก หัวให้เอา โรน ตรงด้านหน้าของผ้าโพก หัว โมเสสใส่แผ่นทองคำ ซึ่งเป็นมงกุฎศักดิ์สิทธิ์ โมเสสทำทุก อย่างตามที่พระยาย์เวห์สั่งเขาไว้

^{๑๐} แล้วโมเสสก็เอาน้ำมันสำหรับเจิมมา และเจิมเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ และทุก อย่างใหญ่ เต็นท์นั้น ด้วยวิธี นี้ โมเสสก็ทำให้สิ่งเหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์ ^{๑๑} แล้วโมเสสก็พรมน้ำมันนั้นบนแท่นบูชาเจ็ด ครั้ง และเจิมแท่นบูชา เครื่องใช้ไม้สอยของ มัน ทั้งชั้นอัน ใหญ่พร้อมพานรองของ มัน เพื่อทำให้มันศักดิ์สิทธิ์ ^{๑๒} แล้วโมเสสก็เทน้ำมันสำหรับเจิม นี้ลงบนหัวของเอา โรน และเจิมเขาเพื่อทำให้เขาศักดิ์สิทธิ์ ^{๑๓} หลังจากนั้น โมเสสก็เอาตัวพวกลูกชายของเอาโรนมาข้าง หน้า และสวมเสื้อชั้น ในให้พวกเขา ผูกผ้าคาดเอวและพันผ้าโพก หัวให้พวกเขา โมเสสทำตามที่พระยาย์เวห์สั่งเขาไว้

^{๑๔} แล้วโมเสสเอาวัวตัวผู้ที่ใช้เป็นเครื่องบูชาธำระล้างมาข้าง หน้า เอา โรนกับพวกลูกชายของ เขาวางมือลงบนหัววัวตัว นั้น ^{๑๕} แล้วหลังจากวัวตัว นั้นถูกฆ่า โมเสสก็เอาเลือดของ มันมา แล้วเอานิ้วจุ่มเลือดมา

ป้ายที่เชิง งอนทั้งสี่ ด้านของแท่น บูชา เขา ทำอย่าง นี้เพื่อให้แท่น บูชาบริสุทธิ์ และเขายังเทเลือดที่ เหลือลงตรงฐานของแท่นบูชา ด้วยวิธีทั้งหมดนี้เขาทำให้แท่น บูชานั้นศักดิ์สิทธิ์ พร้อมทั้งจะรับเครื่องบูชาที่กำจัดบาปและความไม่บริสุทธิ์ ^{๑๖} แล้วโมเสสก็เอาไขมันของเครื่องใน พังผืดของตับและไตทั้งสองข้างกับไขมันของมันออกมา แล้วโมเสสก็เอาพวก มันไปเผาบนแท่น บูชา ^{๑๗} ส่วนที่เหลือของวัวตัวผู้ นั้น คือ ส่วนหนึ่ง ส่วนเนื้อและซี่ วัว ถูกนำออกไปเผานอกค่าย ตามที่พระยาย์เวห์สั่งโมเสสไว้

^{๑๘} แล้วโมเสสก็เอาแกะตัวผู้ที่จะใช้เป็นเครื่องเผาบูชามาข้าง หน้า เอา โรนกับพวกลูกชายของ เขาวางมือลงบนหัวของแกะตัวนั้น ^{๑๙} แล้วโมเสสก็ฆ่าแกะตัว นั้น แล้วเอาเลือดของมันสาดไปที่แท่น บูชาทุกๆด้าน ^{๒๐-๒๑} แล้วโมเสสก็หันแกะออกเป็นชิ้นๆเอาเครื่อง ในและขาไปล้าง น้ำ แล้วโมเสสก็เผาแกะตัวผู้ นั้นทั้ง ตัวบนแท่น บูชา เขาเผาทั้งหัว ชิ้นส่วนต่างๆและไขมัน เป็นเครื่องเผาบูชาอันมีกลิ่นหอม เป็นของ ขวัญให้กับพระยาย์เวห์ ตามที่พระยาย์เวห์ได้สั่งโมเสสไว้

^{๒๒} แล้วโมเสสก็เอาแกะตัวผู้ตัวที่ สองที่ใช้สำหรับแต่ง ตั้งนักบวช มาที่ด้านหน้า เอา โรนกับพวกลูกชายของ เขาวางมือลงบนหัวแกะตัว นั้น ^{๒๓} โมเสสก็ฆ่าแกะตัว นั้น แล้วเอาเลือดของ มันไปป้ายที่ติ่งหูข้างขวา กับหัว แม่ มือข้างขวาและหัว แม่ เท้าข้างขวาของเอา โรน ^{๒๔} เขานำตัวพวกลูกชายเอา โรนมาที่ด้านหน้า และโมเสสก็ป้ายเลือดแกะที่ติ่งหูข้างขวา กับหัว แม่ มือข้างขวาและหัว แม่ เท้าข้างขวาของพวก เขา แล้วโมเสสก็สาดเลือดแกะลงที่แท่น บูชาทุกๆด้าน ^{๒๕} โมเสสเอาไขมันส่วนหาง ไขมันในเครื่องใน พังผืดของตับ ไตสอง ข้างกับไขมันของมัน และสะโพกข้างขวา ^{๒๖} โมเสสหยิบขนมปังไม่ใส่เชื้อ ฟูมาหนึ่งก้อน ขนมปังผสมน้ำมันหนึ่งก้อน และขนมปังแผ่นบางๆหนึ่ง ชิ้น จากตะกร้าที่ใส่ขนมปังไม่ ใส่เชื้อ ฟูที่วางอยู่ตรงหน้าพระ ยาย์เวห์ แล้วเขาก็เอาพวก มันไปวางบนไขมัน และบนต้นขาข้างขวาของแกะตัวผู้ นั้น ^{๒๗} จาก นั้นโมเสสก็เอาของเหล่านี้ไปวางบนฝ่ามือของเอา โรนและฝ่ามือของ

* ๘:๑๐ **ศักดิ์สิทธิ์** หมายถึง ทำ หรือเลือกไว้ สำหรับจุดประสงค์พิเศษของพระเจ้า

พวกลูกชายอาโรน แล้วโมเสสก็ให้อาโรน และพวกลูกชายยืนถวายอาหารเหล้า นั้น ขึ้น ให้เป็นเครื่องบูชายืนถวายต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ ^{๒๘}โมเสสหยิบอาหารส่วนหนึ่งมา จากมือพวกเขา แล้วเอาไปเผาบนแท่นบูชา พร้อมกับเครื่องเผาบูชา นี่คือเครื่องบูชา บวช เป็นของขวัญอันมีกลิ่นหอมให้กับพระ ยาร์เวห์ ^{๒๙}แล้วโมเสสก็เอาส่วนอกของแกะ มา และยืนถวายมันขึ้นเป็นเครื่องบูชายืน ถวายต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ ส่วนอกนี้ เป็น ส่วนแบ่งของโมเสส จากแกะที่ใช้ในการแต่งตั้งนักบวช ตามที่พระยาร์เวห์สั่งเอาไว้

^{๓๐}โมเสสเอาน้ำมันสำหรับเจิม และเลือด บางส่วนจากแท่นบูชา แล้วพรมลงบนตัวอาโรนและเสื้อผ้าของเขา และพรมลงบนตัว พวกลูกชายของอาโรนกับเสื้อผ้าของพวกเขา ด้วยวิธีนี้ โมเสสได้อุทิศอาโรน เสื้อผ้า ของอาโรน พวกลูกชายอาโรนพร้อมกับเสื้อผ้าของพวกเขาให้กับพระยาร์เวห์

^{๓๑}โมเสสพูดกับอาโรนและพวกลูกชาย ของเขาว่า “ให้เอาเนื้อไปต้มที่ทางเข้าเต็นท์ นีด พบและกินมันที่นั่น พร้อมกับขนมปังที่ อยู่ในตะกร้า ขนมปังที่ใช้แต่งตั้งนักบวช เหมือนกับที่เราได้รับคำสั่งมาว่า ‘อาโรนกับ พวกลูกชายของเขาต้องกินมัน’ ^{๓๒}เนื้อกับขนมปังที่เหลือ พวกท่านต้องเอาไปเผาไฟ ให้หมด ^{๓๓}ห้ามพวกท่านออกไปจากทางเข้า เต็นท์นีดพบ เป็นเวลาเจ็ดวัน จนกว่ามันจะ ครบกำหนดเวลาของการแต่งตั้งนักบวช เพราะพิธีบวชนี้จะกินเวลาเจ็ดวัน ^{๓๔}ทุกสิ่งที่ พวกเราทำลงไปในวันนี้ เป็นไปตามที่พระ ยาร์เวห์สั่งเราไว้ เพื่อกำจัดบาปและความ ไม่บริสุทธิ์ทั้งหลายของพวกเขา ท่านให้กับพวก ท่าน ^{๓๕}พวกท่านต้องอยู่แต่ที่ทางเข้าเต็นท์ นีดพบทั้งวันทั้งคืนเป็นเวลาเจ็ดวัน และพวก ท่านต้องเชื่อฟังคำสั่งของพระยาร์เวห์ เพื่อ พวกท่านจะได้ไม่ตาย เพราะพระยาร์เวห์ได้ สั่งเราไว้แบบนี้”

^{๓๖}อาโรนกับพวกลูกชายของเขาจึงได้ทำ ทุกอย่างตามที่พระยาร์เวห์ได้สั่งผ่านมาทาง โมเสส

พระเจ้ายอมรับพวกนักบวช

^๑ในวันทีแปด โมเสสเรียกอาโรนและ พวกลูกชายของเขา กับพวกผู้เอาอิสราเอลมา ^๒โมเสสพูดกับอาโรนว่า “ให้เอา ลูกวัวตัวหนึ่งจากผู้ มาเป็นเครื่องบูชาชำระ ล้าง และเอาแกะตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิตัวหนึ่งมา เป็นเครื่องเผาบูชา และถวายพวกมันต่อหน้า พระยาร์เวห์ ^๓และให้บอกกับประชาชนชาว อิสราเอลว่า ‘ให้เอาแพะตัวผู้ตัวหนึ่งมาเป็น เครื่องบูชาชำระล้าง และให้เอาลูกวัวตัวหนึ่ง กับลูกแกะตัวหนึ่ง อายุหนึ่งปีที่ไม่มีตำหนิ มาเป็นเครื่องเผาบูชา ^๔ให้เอาวัวตัวผู้และ แกะตัวผู้ มาถวายเป็นเครื่องสังสรรค์บูชา ต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ พร้อมกับเครื่องบูชา จากเมล็ดพืชผสมน้ำมัน เพราะในวันนี้พระ ยาร์เวห์จะมาปรากฏกับพวกท่าน”

^๕อาโรนกับประชาชนจึงนำของที่โมเสสสั่ง มาไว้ที่หน้าเต็นท์นีดพบ ประชาชนทั้งหมด ต่างก็ออกมายืนกันอยู่ต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ ^๖แล้วโมเสสก็พูดว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์ สั่งให้พวกท่านทำ เพื่อระลึกของพระยาร์เวห์ จะได้ปรากฏกับพวกท่าน”

^๗แล้วโมเสสก็พูดกับอาโรนว่า “ก้าวมา ที่แท่นบูชา และถวายเครื่องบูชาชำระล้าง และเครื่องเผาบูชาของท่าน และให้กำจัด ความไม่บริสุทธิ์และบาปทั้งหลายให้กับตัว ท่านและประชาชน และให้ถวายเครื่องบูชา ของประชาชน และให้กำจัดความไม่บริสุทธิ์ และบาปทั้งหลายให้กับพวกเขา ตามที่พระ ยาร์เวห์ได้สั่งไว้”

^๘อาโรนจึงไปที่แท่นบูชา และฆ่าลูกวัว ที่ใช้เป็นเครื่องบูชาชำระล้างให้กับตัวเอง ^๙แล้วลูกชายของอาโรนก็เอาเลือดมา ให้อาโรน แล้วอาโรนก็จุ่มนิ้วลงในเลือดแล้วนำไป ป้ายที่เชิงนอนของแท่นบูชา อาโรนเทเลือด ส่วนที่เหลือลงที่ฐานแท่นบูชา ^{๑๐}แล้วเขาก็ เอาไขมัน ไตสองข้างและพังผืดรอบตับ จาก เครื่องบูชาชำระล้างนั้น ไปเผาบนแท่นบูชา ตามที่พระยาร์เวห์ได้สั่งโมเสสไว้ ^{๑๑}ส่วนที่เป็นเนื้อกับหนังถูกนำไปเผาที่นอกค่าย ^{๑๒}แล้วอาโรนก็ฆ่าแกะตัวผู้ตัวที่ใช้เป็น เครื่องเผาบูชา พวกลูกชายของอาโรนเอาเลือดของมันมาให้เขา เขานำมันไปสาดใส่

*๘:๓๑ เราได้รับคำสั่งมาว่า หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “เราได้สั่งว่า”

ทุกๆด้านของแท่นบูชา ^{๑๓}พวกเขาเอาเครื่องเผาบูชาที่ถูกหั่นเป็นชิ้นๆกับส่วน หัวมาให้อาโรน ให้เขาเอาไปเผาบนแท่นบูชา ^{๑๔}แล้วนำเครื่อง ในกับ ขาไปล้าง นำและนำไปเผารวมกับเครื่องเผาบูชาบนแท่นบูชา

^{๑๕}จาก นั้น อาโรนก็นำเครื่องบูชาของประชาชนมาที่ด้านหน้า รวมทั้งแพะตัวผู้ ที่ประชาชนใช้เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง เขานำแพะตัว นั้น และไขมันเป็นเครื่องบูชาชำระล้างเหมือนกับตัว แรก ^{๑๖}เขานำเครื่องเผาบูชามาที่ด้าน หน้าเพื่อทำพิธี บูชาตามกฎระเบียบ ^{๑๗}แล้วตามด้วยเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช เขาหยิบมันขึ้นมากำหนึ่ง นำไปเผาบนแท่นบูชากับเครื่องเผาบูชาของตอนเช้า

^{๑๘}อาโรนฆ่าวัวตัวผู้ และแกะตัวผู้ ที่ประชาชนเอามาถวายเป็นเครื่องสังสรรค์บูชา พวกลูกชายอาโรนนำเลือดของพวกมันมาให้อาโรน ให้เขาเอาไปใส่ทุกๆด้านของแท่นบูชา ^{๑๙}ลูกชายของอาโรนเอาไขมันของวัวตัวผู้และแกะตัวผู้ทั้งส่วนหาง ไขมันที่ติดอยู่กับเครื่องใน ไตทั้งสองข้าง และพังผืดรอบตับ ^{๒๐}พวกเขาวางส่วนไขมันไว้บนเนื้อส่วนนอก อาโรนได้เผาไขมันบนแท่นบูชา ^{๒๑}อาโรนยื่นถวายเนื้อส่วนนอกและสะโพกข้างขวาขึ้นให้พระ ยาร์เวห์ เป็นเครื่องบูชายื่นถวาย ตามที่พระยาร์เวห์ได้สั่งโมเสสไว้

^{๒๒}แล้วอาโรนก็ชูมือทั้ง สองขึ้น ไปยังประชาชนและอวยพรให้กับพวก เขา เมื่อเผาเครื่องบูชาชำระล้าง เครื่องเผาบูชา และเครื่องสังสรรค์บูชา เสร็จเรียบร้อยแล้ว เขาก็ลงจากแท่นบูชา

^{๒๓}โมเสสและอาโรนเข้าไปในเต็นท์นัดพบ เมื่อพวกเขาออกมาก็อวยพรให้ประชาชนเหล่านั้น แล้วรัศมีของพระยาร์เวห์ก็ปรากฏกับประชาชนทั้งหมด ^{๒๔}มีไฟออกมาจากที่พระยาร์เวห์อยู่นั้น และมาเผาเครื่องเผาบูชาและไขมันที่อยู่บนแท่นบูชา เมื่อประชาชนทุกคนเห็นอย่าง นั้น ต่างก็ร้องด้วยความชื่นชมยินดีและซบหน้าลงกับพื้น

พระยาร์เวห์ทำลายนาดับกับอาบีสู

^๑ในตอน นั้น นา ดับและอาบีสู **๑๐** ลูกชายสอง คนของอาโรน ต่างก็เอากระถางไฟของ เขามาเพื่อเผาเครื่องหอม พวกเขาเอาไฟใส่ในกระถางนั้น และใส่เครื่องหอมลงในไฟ นั้น แล้วเอามาถวายต่อหน้าพระยาร์เวห์ พวกเขาใช้ไฟที่ผิดไปจากที่โมเสสสั่งให้พวกเขาใช้ ^๒พระยาร์เวห์จึงส่งไฟลงมาเผาหน้าดับกับอาบีสู และเขาก็ตายต่อหน้าพระยาร์เวห์

^๓โมเสสพูดกับอาโรนว่า “นี่แหละคือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์หมายถึง เมื่อพระองค์พูดว่า ‘นักบวชที่เข้ามาใกล้เรา จะต้องให้ความเคารพเราในฐานะผู้ศักดิ์สิทธิ์ และประชาชนทั้งหมดจะต้องให้เกียรติกับเรา’” อาโรนก็นิ่งเงียบ

^๔อุสซีเอล เป็นลุงของอาโรน เขามีลูกชายสองคนชื่อมิซาเอลและเอลซาฟาน โมเสสเรียกเขาทั้งสองว่า “มานี่สิ มาแบกร่างสองคนนี้ ที่เป็นญาติของพวกท่าน ออกไปนอกค่าย ไปให้พ้นจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นี้”

^๕พวกเขาเข้ามา ช่วยกันลากร่างของคนตายด้วยเชือกที่ติดอยู่กับร่าง นั้น ออกไปนอกค่ายตามที่โมเสสสั่ง

^๖แล้วโมเสสก็พูดกับอาโรนและลูกชายคนอื่นๆของเขา คือเอเลอาซาร์กับอิธามาร์ ว่า “พวก ท่านต้องไม่ปล่อยผมรุ่งรังหรือฉีกเสื้อผ้า ของพวก ท่าน ท่านจะได้ไม่ตาย และพระ ยาร์เวห์จะได้ไม่โกรธชาวอิสราเอลทั้งหมดด้วย แต่ญาติของ ท่านคือชาวอิสราเอลทั้งหมดไว้ ทุกข์ได้ ในเรื่องที่พระยาร์เวห์เผาหน้าดับและอาบีสู ^๗พวกท่านต้องไม่ออกไปจากทาง เข้าเต็นท์นัดพบ ไม่นั่น พวก ท่านจะต้องตาย เพราะพวกท่านได้รับการเจิมด้วยน้ำมันเจิม ของพระยาร์เวห์แล้ว” แล้วอาโรน เอเลอาซาร์และอิธามาร์ก็ทำตามที่โมเสสบอก

^๘แล้วพระยาร์เวห์พูดกับอาโรนว่า ^๙“เจ้าและลูกชายของเจ้าต้องไม่ดื่มเหล้าองุ่น หรือเบียร์เมื่อเข้าไปในเต็นท์นัดพบ เพื่อเจ้าจะได้ไม่ตาย นี่เป็นกฎที่จะใช้ไปตลอดชั่ว ลูก

* ๑๐:๖ ปล่อยผมรุ่งรังหรือฉีกเสื้อผ้า เป็นการแสดงความเศร้าโศกให้กับคนตาย
† ๑๐:๗ น้ำมันเจิม น้ำมันมะกอกอย่างดี ใช้เทให้กับคนหรือสิ่งของเพื่อแสดงว่าพวกเขาได้รับเลือกสำหรับงานหรือจุดประสงค์พิเศษ

ชั่ว หลานของ เจ้า ๑๐ เพราะเจ้าจะต้องแยก ให้เห็นชัดเจนระหว่างสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์กับสิ่ง ที่ธรรมดา ระหว่างสิ่งที่บริสุทธิ์กับสิ่งที่ไม่ บริสุทธิ์ ๑๑ และเจ้าจะต้องสอนกฎทั้งหมดให้ กับชาวอิสราเอล เป็นกฎที่พระ ยาค์เวห์พูด กับพวกเขาผ่านมาทางโมเสส”

๑๒ โมเสสพูดกับอา โรน และลูกทั้ง สองที่ เหลืออยู่ของอา โรน คือเอ เลอา ซาร์และอิธ มาร์ ว่า “ให้เอาเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช ที่ เหลือจากพวกของ ขวัญที่ถวายให้กับพระ ยาค์เวห์ แล้วกินเครื่องบูชาชิ้นที่ไม่ ได้ใส่ เชื้อ พูข้างแท่นบูชา เพราะมันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ๑๓ และพวกมันต้องกินมันภายในบริเวณสถานที่ ศักดิ์สิทธิ์ เพราะมันเป็นส่วน แบ่งของท่าน และลูกๆของ ท่านจากพวกของ ขวัญที่ถวาย ให้กับพระ ยาค์เวห์ เพราะเราได้ รับคำ สั่งมา อย่างนั้น

๑๔ แต่เนื้อส่วนนอกของเครื่องบูชาเย็นถวาย และเนื้อสะโพกของของขวัญบูชา ท่านเอาไป กินที่อื่นได้ แต่ต้องเป็นสถานที่ที่สะอาด ท่าน ลูกชายและลูกสาวของ ท่านก็กิน ได้ เพราะ มันเป็นส่วน แบ่งของท่านและลูก หลานของ ท่าน เป็นส่วนแบ่งจากเครื่องสังสรรค์บูชา ที่ ชาวอิสราเอลเอามาถวาย ๑๕ พวกเขาจะต้อง เอาส่วนที่เป็นสะโพกของของ ขวัญบูชาและ ส่วนที่เป็นนอกของเครื่องบูชาเย็นถวาย มาเย็น ถวายต่อ หน้าพระ ยาค์เวห์ รวมกับพวกของ ขวัญที่เป็นไข มัน ส่วนเหล่านี้ก็จะเป็นส่วน แบ่งของ ท่านและลูก หลานท่านตลอด ไป ตามที่พระยาค์เวห์ได้สั่งไว้”

๑๖ แล้วโมเสสก็ถามถึงแพะที่ใช้เป็นเครื่อง บูชาชำระล้าง แต่มันถูกเผาไปแล้ว โมเสสจึง โกรธเอ เลอา ซาร์กับอิธ มาร์ลูกชายที่ เหลือ ของอา โรน โมเสสพูด ว่า ๑๗ “ทำไมพวก ท่านถึงไม่ กินเครื่องบูชาชำระล้างในสถานที่ ศักดิ์สิทธิ์เล่า เนื้อ นั้นศักดิ์สิทธิ์มาก และ พระเจ้าได้ให้มันกับพวก ท่านเป็นค่าแรงที่ไป กำจัดความผิดของชุมชนโดยชำระสถานที่ ศักดิ์สิทธิ์แทนพวก เขาต่อ หน้าพระ ยาค์เวห์ ๑๘ ในเมื่อไม่ ได้เอาเลือดของแพะตัว นั้นเข้า มาภายในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ พวก ท่านก็น่าจะ

กินเนื้อมันในที่ที่ศักดิ์สิทธิ์นอกเต็นท์ ตามที่ เราได้สั่งไว้”

๑๙ อา โรนจึงพูดกับโมเสสว่า “ดูเอา เถอะ วัน นี้พวก เขาได้เอาเครื่องบูชาชำระล้างและ เครื่องเผาบูชามาไว้ต่อหน้าพระยาค์เวห์ และ ก็เกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้นกับพี่ ถ้าพี่กินเครื่องบูชา ชำระล้างในวัน นี้ พระ ยาค์เวห์จะเห็นดีด้วย หรือเปล่าก็ไม่รู้” ๒๐ เมื่อโมเสสได้ยินดังนั้น ก็ เห็นด้วย

กฎเกี่ยวกับการกินเนื้อสัตว์

(ฉธบ. ๑๔:๓๓-๔๕)

๑ พระ ยาค์เวห์พูดกับโมเสสและอา โรนว่า ๒ “ให้บอกกับประชาชนชาว อิสราเอลว่า ‘ต่อไป นี้คือสัตว์ที่พวก เจ้ากิน ได้ จากท่ามกลางสัตว์ใหญ่ทั้งหมดในโลก นี้ ๓ สัตว์อะไรก็ตามที่มีเท้าเป็นกีบ แยกจากกัน และเคี้ยวเอื้อง เจ้าก็กินสัตว์นั้นได้

๔ แต่สัตว์ที่มีเพียงอย่างใดอย่าง หนึ่ง คือ เคี้ยวเอื้องหรือมีเท้าเป็นกีบ เจ้าต้องไม่กิน สัตว์นั้น เช่น อูฐ มันเคี้ยวเอื้องแต่เท้าไม่เป็น กีบแยกออก มันไม่บริสุทธิ์สำหรับพวก เจ้า ๕ ตัวซัฟปาน †เท้าไม่เป็นกีบแยกออก ถึงแม้ จะเคี้ยวเอื้อง มันจึงไม่บริสุทธิ์สำหรับพวก เจ้า ๖ กระต่ายก็เหมือนกัน เคี้ยวเอื้องแต่เท้า ไม่เป็นกีบแยกออก จึงไม่บริสุทธิ์สำหรับ พวกเจ้า ๗ ส่วนหมู ถึงแม้เท้าจะเป็นกีบ แต่ ไม่เคี้ยวเอื้อง มันจึงไม่บริสุทธิ์สำหรับพวก เจ้า ๘ เจ้าต้องไม่กินเนื้อของพวกมันและต้อง ไม่แตะ ต้องซากของพวก มันด้วย เพราะมัน ไม่บริสุทธิ์สำหรับพวกเจ้า

กฎเกี่ยวกับอาหารทะเล

(ฉธบ. ๑๔:๙, ๑๐)

๙ จากสิ่งมีชีวิตทั้งหมดในน้ำ เจ้ากินสิ่งต่อ ไป นี้ได้ คือสิ่ง มีชีวิตทุก อย่างในน้ำที่มีทั้ง ครีบและเกล็ด ไม่ ว่าจะมีอยู่ในทะเลหรือ แม่น้ำก็ตาม ๑๐ แต่ถ้าสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นที่อยู่ ในทะเลและในแม่น้ำ ไม่มีครีบและเกล็ด ไม่

* ๑๑:๓ **เคี้ยวเอื้อง** การกินอาหารของสัตว์บางประเภท เช่น วัว ที่สามารถคายอาหารจาก กระเพาะขึ้นมาเคี้ยวใหม่ได้

† ๑๑:๕ **ตัวซัฟปาน** เป็นสัตว์ตัวเล็กๆเลี้ยงลูกด้วยนม ลักษณะคล้ายกระต่ายตัวโตๆอาศัยอยู่ ตามซอกหิน

ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตที่เลื้อยคลานในน้ำ หรือสิ่งมีชีวิตประเภทอื่นที่อาศัยอยู่ในน้ำ ถือเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับพวกเจ้า ^{๑๑} และเจ้าต้องให้พวกมันเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ เจ้าต้องไม่กินเนื้อของพวกมัน และต้องไม่แตะต้องซากของพวกมัน ^{๑๒} สิ่งมีชีวิตทุกอย่างในน้ำที่ไม่มีครีบและเกล็ด เจ้าต้องเห็นมันเป็นสิ่งน่ารังเกียจ

นกที่ไม่ควรกิน

(ฉบบ. ๑๔:๑๑-๑๘)

^{๑๓}พวกนกต่อไปนี้ เจ้าจะต้องถือว่ามันเป็นน้ำรังเกียจ และต้องไม่กินพวกมัน มันเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน คือ นกอินทรี นกแร้ง นกเหยี่ยว ^{๑๔} นกเหยี่ยวหางยาว เหยี่ยวทุกชนิด ^{๑๕} นกที่มีขนสีดำทุกประเภท ^{๑๖} นกกระจอกเทศ นกเค้าโม่ง นกนางนวล เหยี่ยวนกเขาทุกชนิด ^{๑๗} นกฮูก นกกาน้ำ นกแสก ^{๑๘} นกอีเก้ง นกกระทง นกแร้ง ^{๑๙} นกกระสาดำ นกกระสาทุก ชนิด นกกระรางหัว ขวานและค้างคาว

กฎของการกินแมลง

(ฉบบ. ๑๔:๑๙-๒๐)

^{๒๐}พวกแมลงมีปีกที่คลาน * เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับเจ้า ^{๒๑} ยกเว้นแมลงมีปีกที่คลานต่อไปนี้ เจ้ากินได้ คือ พวกที่มีข้อต่ออยู่เหนือขาของพวกมันเพื่อใช้กระโดดบนพื้น ดิน ^{๒๒} เจ้าสามารถกินตั๊กแตนทุก ชนิด ตั๊กแตนที่มีปีกทุกชนิด จิ้งหรีดทุกชนิด และเรไรทุกชนิด

^{๒๓} แต่แมลงที่คลานนอกเหนือไปจากนี้ เจ้าต้องไม่กิน ^{๒๔} เพราะพวกมันจะทำให้เจ้าไม่บริสุทธิ์ ใครที่ไปแตะต้องซากของสัตว์ต่อไปนี้ ก็จะเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น ^{๒๕} และคนที่ไปจับส่วน ไตส่วน หนึ่งของซากพวก

มัน จะต้องเอาเชื้อไปซัก และตัวเขาก็จะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น

^{๒๖} คือซากของสัตว์ทุก ชนิดที่มีเท้าเป็นนูนๆ แต่กับไม่แยกออกเป็นสอง ส่วนหรือไม่เคี้ยวเอื้องเป็นของไม่บริสุทธิ์สำหรับเจ้า ทุก คนที่แตะต้องพวก มันจะไม่บริสุทธิ์ ^{๒๗} รวมทั้งซากของสัตว์ที่เดินด้วยอุ้ง ตีน ^{๒๘} ที่แบนราบ ทั้งสี่ ข้าง เป็นสัตว์ที่ไม่บริสุทธิ์สำหรับพวกเจ้า ทุก คนไปแตะต้องพวกมันจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น ^{๒๙} และทุก คนที่ถือซากของพวกมัน ต้องเอาเชื้อไปซักและตัวเขาก็จะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น เพราะพวกมันเป็นสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์สำหรับพวกเจ้า

กฎเกี่ยวกับสัตว์ที่คลาน

^{๒๙} สัตว์ที่คลานไปบนพื้น ที่ไม่บริสุทธิ์สำหรับพวกเจ้าคือ ตัว ดูน หนู สัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่ ^{๓๐} ตั๊กแก จระเข้ จิ้งจก จิ้งเหลน กิ้งก่า ^{๓๑} สัตว์ที่คลานเหล่านี้ ไม่บริสุทธิ์สำหรับพวกเจ้า ทุก คนที่ไปแตะต้องซากของพวก มัน คนๆ นั้นจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น

กฎเกี่ยวกับสัตว์ที่ไม่บริสุทธิ์

^{๓๒} ถ้าสัตว์ที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านี้ตาย และตกไปบนอะไรก็ตาม ของนั้นก็จะไม่บริสุทธิ์ ไม่ว่าจะ เป็นของที่ทำด้วยไม้ ผ้า หนัง ขนแพะ หรือภาชนะใดก็แล้ว แต่ จะต้องเอาของ นั้นไปแช่ น้ำ และมันจะคงไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น หลังจาก นั้นมันก็จะบริสุทธิ์เหมือนเดิม ^{๓๓} และถ้าสัตว์เหล่านี้ ตกไปบนภาชนะที่ทำจากดิน ของทุก อย่างที่อยู่ในภาชนะนั้นจะไม่บริสุทธิ์ และเจ้าต้องทำลายภาชนะนั้นทิ้ง เสีย ^{๓๔} ถ้าเจ้าเห็นว่าอยู่ในภาชนะที่ไม่บริสุทธิ์นั้น ลงไปในของที่กินได้ ของนั้นก็จะไม่บริสุทธิ์ตามไป ด้วย * สิ่งที่ดีมได้ถ้าอยู่ในภาชนะที่ไม่บริสุทธิ์ มันก็จะไม่บริสุทธิ์

* ๑๑:๒๐ คลาน แปลตรงๆได้ว่า “เดินด้วยสี่ขา”

† ๑๑:๒๗ **อุ้งตีน** ตีนที่มีลักษณะนุ่มและมีกรงเล็บของสัตว์บางชนิด

* ๑๑:๓๔ **ถ้าเจ้าเท ... ตามไปด้วย** ถ้าใช้น้ำที่มาจากภาชนะที่มีซากสัตว์นั้นอยู่ไปทำอาหาร อาหารนั้นก็จะไม่บริสุทธิ์ตามไปด้วย

เหมือนกัน t๑๔ ถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดของซากสัตว์นั้นตกลงบนอะไรก็ตาม ของนั้นก็จะไม่บริสุทธิ์ไป ด้วย ถ้าไปตกบนเตา อบหรือเตาก็ให้ทำลายของพวก นั้นเสีย เพราะมันจะกลายเป็นของไม่บริสุทธิ์และจะไม่บริสุทธิ์ตลอดไป

๓๖ แต่ถ้าเป็นตาน้ำหรือบ่อเก็บน้ำ มันจะยังคงบริสุทธิ์อยู่ แต่คนที่ไปแตะต้องซากสัตว์ที่อยู่ใน นั้นจะเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ ๓๗ และถ้าซากสัตว์เหล่านั้นตกลงไปในเมสลิตพืชที่กำลังจะนำไปปลูก เมล็ดพืชเหล่านั้นจะยังบริสุทธิ์อยู่ ๓๘ แต่ถ้าเจ้าเท้าน้ำลงบนเมสลิต พืชแล้วเกิดมีซากสัตว์เหล่านั้นตกลงไป เมล็ดพืชเหล่านั้นจะไม่บริสุทธิ์สำหรับเจ้าอีก

๓๙ ถ้าสัตว์ที่เจ้าใช้เป็นอาหารตาย เองตามธรรมชาติ คนที่ไปจับ ต้องซากของมันจะกลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์จนถึงเย็น ๔๐ ใครที่ไปกินซากของมัน ต้มจนเอาเนื้อไปซั๊กและจะกลายเป็นคนไม่บริสุทธิ์จนถึงเย็น และใครที่ไปเก็บส่วน ใดส่วน หนึ่งของซาก นั้นมา เขาต้องเอาเนื้อไปซั๊กและจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น

๔๑ สัตว์เลื้อยคลานทุกประเภท เจ้าต้องรังเกียจและไม่กินมัน ๔๒ สัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด ที่เลื้อยไปมาบนพื้น ดิน หรือที่คลานสี่ขา หรือที่มีหลายขา เจ้าก็ต้องไม่กินพวกมัน เพราะพวกมันน่ารังเกียจ ๔๓ อย่าทำตัวเจ้าให้เป็นที่น่ารังเกียจเพราะพวก มัน อย่าทำให้ตัว เจ้าต้องไม่บริสุทธิ์เพราะพวก มัน เพราะเจ้าจะต้องกลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ ๔๔ เพราะเราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของพวกเจ้า ให้รักษาตัวเองให้แตกต่างจากคนอื่น เพราะเราเองก็แตกต่าง ดังนั้น พวกเจ้าจึงต้องไม่ทำตัวเองให้ไม่บริสุทธิ์ ด้วยสัตว์ที่เลื้อยคลานเหล่านั้น ๔๕ เพราะเราคือยาห์เวห์ ที่ได้ นำพวกเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเราจะได้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า พวก เจ้าจึงต้องทำตัวให้แตกต่างจากคนอื่น เพราะเราเองก็แตกต่างจากผู้อื่น”

๔๖ นี่คือนกต่าง ๆ เกี่ยว กับสัตว์ นก สิ่งมีชีวิตในน้ำ และสิ่งมีชีวิตที่เลื้อยคลานบนพื้นดิน ๔๗ กฎต่าง ๆ เหล่า นี้ช่วยให้คนรู้ถึงความ

แตก ต่างระหว่างสัตว์ที่สะอาดและไม่สะอาด และสัตว์ที่กินได้กับสัตว์ที่กินไม่ได้

กฎสำหรับแมคนใหม่

๑๒ ๑ พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒ “ให้บอกกับประชาชนชาว

อิสราเอลว่า ผู้หญิงที่ตั้งท้องและคลอดลูกมาเป็นเด็กผู้ชาย นางจะไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาเจ็ดวันเหมือนกับตอนที่นางมีประจำ เดือน ๓ ในวันที่แปด เด็กชายจะต้องถูกขลิบ ๔ เพราะเลือดที่เกิดจากการคลอดบุตร นางจะต้องคอยอีกสามสัปดาห์ สามวัน และต้องไม่แตะต้องของศักดิ์สิทธิ์ใดๆหรือเข้าไปในพื้นที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ จนกว่าช่วงเวลานี้จะสิ้นสุดลง ๕ ถ้า นางคลอดลูกสาว นางจะไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาสิบสี่วัน เหมือนกับตอนที่นางมีประจำ เดือน และเพราะเลือดที่เกิดจากการคลอดบุตร นางจะต้องคอยอีกหกสัปดาห์ หกวัน จนกว่านางจะบริสุทธิ์อีกครั้ง

๖ เมื่อช่วงเวลานั้นหมดลง ไม่ว่านางจะได้ลูกชายหรือลูกสาว นางต้องนำลูก แกะอายุหนึ่ง ปีมาตัว หนึ่ง เพื่อเป็นเครื่องเผาบูชา และนกพิราบหนุ่มหรือนกเขาตัว หนึ่งมาเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง แล้วเอาไปให้นักบวชที่ทาง เข้าเต็นท์นัด พบ ๗ แล้วนักบวชจะนำของเหล่านี้ ไปถวายต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์ และชำระแท่น บูชาแทนนาง และนางจะบริสุทธิ์จากเลือดที่เกิดจากการคลอดบุตร นี่คือนกสำหรับผู้ หญิงที่คลอดลูกไม่ว่าจะได้ลูกชายหรือลูกสาว ๘ ถ้านางไม่มีเงินที่จะซื้อแกะตัวผู้ นางก็ต้องใช้นกเขาสอง ตัวหรือนกพิราบสอง ตัว ตัว หนึ่งใช้เป็นเครื่องเผาบูชา อีก ตัวใช้เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง และนักบวชจะชำระล้างแท่น บูชาแทนนาง แล้วนางก็จะบริสุทธิ์”

กฎเกี่ยวกับโรคผิวหนัง

๑๓ ๑ พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสและอาโรนว่า ๒ “ถ้าคุณๆหนึ่งเกิดมีแผลตกสะเก็ดหรือตุ่มน้ำใสๆขึ้นบนผิวหนัง และลูกกลมกลายเป็นโรคผิวหนังเรื้อรัง เขาต้องถูกนำ ตัวมาพบอาโรนหรือลูกชายอาโรนที่เป็นนักบวชคนใดคนหนึ่ง ๓ นักบวชจะตรวจ

t๑๑:๓๔ สิ่งที่ดีมีได้ ... เหมือนกัน สิ่งที่ดีมีได้ถ้าอยู่ในภาวะที่มีซากสัตว์ นั้นอยู่ก็จะไม่บริสุทธิ์ไปด้วย

ดูแผลที่ผิวหนังตามร่างกายของเขา ถ้าคนที่แผลเปลี่ยนเป็นสี ขาว และแผลก็กินลึกเข้าไปในเนื้อขนนั้นแล้ว นั่นหมายถึงเขาเป็นโรคผิวหนังเรื้อรัง เมื่อนักบวชตรวจ ดูเสร็จแล้ว เขาก็ต้องประกาศออกมาว่าคนๆ นั้นไม่บริสุทธิ์

๔ แต่ถ้าผิวหนังตามร่างกายของคนๆ นั้นเป็นจุด ขาวๆ แต่ไม่มีแผลที่กินลึกเข้าไปในเนื้อ และขนก็ไม่เปลี่ยนเป็นสี ขาว นักบวชจะต้องแยกคนๆ นั้นออกจากประชาชนเป็นเวลาเจ็ด วัน ๕ ในวันที่เจ็ดนักบวชต้องกลับมาตรวจดูคนๆ นั้นอีกครั้ง ถ้ารอยแผลนั้นไม่เปลี่ยนแปลงและไม่ลุกลามไปบนผิวหนัง นักบวชต้องแยกคนๆ นั้นออกจากประชาชนอีกเจ็ด วัน ๖ ในวันที่เจ็ดกลับมาตรวจดูอีกครั้ง ถ้ารอย แผลจาง ลงและแผลไม่กระจาย ลุกลามบนผิวหนัง นักบวชต้องประกาศให้คนๆ นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ รอยแผลนั้นเป็นเพียงสะเก็ดแผล คนๆ นั้นต้องซักล้างเสื้อผ้าของเขา หลังจากนั้นเขาก็จะเป็นผู้บริสุทธิ์

๗ แต่ถ้าสะเก็ดแผลนั้นเกิดลุกลามไปบนผิวหนัง หลังจากที่นักบวชป่าวประกาศให้คนๆ นั้นบริสุทธิ์แล้ว เขาต้องกลับไปพบนักบวชอีกครั้ง ๘ ถ้านักบวชตรวจ ดูแล้วพบว่าแผลลุกลามจริง นักบวชต้องประกาศใหม่ว่าคนๆ นั้นเป็นคนไม่บริสุทธิ์ เพราะมันคือโรคผิวหนังเรื้อรัง ๙ เมื่อคนๆ นั้นเป็นโรคผิวหนังเรื้อรัง คนๆ นั้นจะถูกนำ ตัวมาพบนักบวช ๑๐ ถ้านักบวชตรวจ ดูและพบแผลพุพองสี ขาวบนผิวหนัง ขนบาง ส่วนรอบๆ กลายเป็นสี ขาวและมีแผ่น เนื้อสดอยู่ในแผลพุพองนั้น ๑๑ มันคือโรคผิวหนังชนิดเรื้อรัง นักบวชจะต้องประกาศว่าคนๆ นั้นไม่บริสุทธิ์ โดยไม่ต้องแยกออกมาดูอาการ เพราะเขาเป็นคนที่ไม่บริสุทธิ์อยู่แล้ว

๑๒ ถ้าโรคผิวหนังเรื้อรังนั้น เกิดลุกลามไปบนผิวหนังส่วน อื่น จนเกิดเป็นโรคติด เชื้อไปทั่วผิวหนังของคนๆ นั้น ตั้งแต่หัวจรดเท้า นักบวชต้องตรวจดูทุกส่วนของร่างกาย ๑๓ นักบวชต้องดู ถ้า หากรวมันลุกลามจนทั่วร่างกายของคนๆ นั้น จนตัว เขาเปลี่ยนเป็นสี ขาวทั้งหมด นักบวชต้องประกาศให้คนที่ติดเชือนั้น เป็นผู้บริสุทธิ์เพราะตัว เขาบริสุทธิ์แล้ว เพราะผิวหนังได้เปลี่ยนเป็นสี ขาวหมด แล้ว ๑๔ แต่ทันทีที่มีแผล สดเกิดขึ้น เขาจะกลายเป็นคนไม่บริสุทธิ์ทันที

๑๕ นักบวชต้องตรวจ ดูแผล สด และประกาศว่าคนๆ นั้นเป็นคนไม่บริสุทธิ์ เพราะแผล สด เป็นสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ มันคือโรคผิวหนังเรื้อรัง

๑๖ ถ้าแผลสดนั้นหายดีแล้วเหลือแต่จุดขาว คนๆ นั้นต้องไปพบนักบวช ๑๗ ถ้านักบวชตรวจ ดูและพบว่าแผล นั้นได้เปลี่ยนเป็นสี ขาวแล้ว นักบวชต้องประกาศให้คนที่ติดเชือนั้นเป็นคนบริสุทธิ์และคนๆ นั้นก็จะบริสุทธิ์

๑๘ เมื่อมีฝีเกิด ขึ้นบนผิวหนังตามร่างกายของคนๆ นั้น และมันก็ได้ รับการรักษาจนหาย ๑๙ และมีรอยแผลพุพองหรือจุดขาวออก สีแดงเรื้อรังเกิด ขึ้นในที่ที่เคยเป็นฝี คนๆ นั้นต้องไปพบนักบวช ๒๐ นักบวชจะตรวจ ดู ถ้าแผล นั้นกินลึกเข้าไปในผิวหนัง และขนบริเวณรอบๆ เปลี่ยนเป็นสี ขาว นักบวชต้องประกาศว่าคนๆ นั้นเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ มันคือโรคผิวหนังเรื้อรังที่เกิดจากฝี ๒๑ แต่ถ้านักบวชตรวจ ดูแผลแล้ว ไม่ พบขนสี ขาว แผลก็ไม่กินลึกลงไปและยังเริ่มจาง ลง นักบวชต้องแยกคนๆ นั้นออกเป็นเวลาเจ็ด วัน ๒๒ ถ้าแผลยังลุกลามไปตามผิวหนัง นักบวชต้องประกาศว่าคนๆ นั้นไม่บริสุทธิ์ เพราะมันคือแผลติด เชื้อ ๒๓ แต่ถ้าจุดใสๆ นั้นยังมีอยู่ที่เดิมและไม่กระจายลุกลาม มันเป็นเพียงสะเก็ดแผลจากฝี นักบวชต้องประกาศว่าคนๆ นั้นบริสุทธิ์

๒๔ หรือเมื่อคนใดคนหนึ่งมีแผลไฟไหม้บนผิวหนัง และเกิดแผลรอย ใหม่มิเป็นจุดสีขาวหรือสีออกแดงเรื้อรัง ๒๕ นักบวชต้องตรวจ แผลดู ถ้าคนที่บริเวณแผลเปลี่ยนเป็นสี ขาว และมันเกิดเป็นแผลลึกเข้าไปในเนื้อ มันคือโรคผิวหนังอันตราย ที่เกิดจากแผลไฟไหม้ นักบวชต้องประกาศว่าคนๆ นั้นไม่บริสุทธิ์ เพราะมันคือโรคผิวหนังอันตราย ๒๖ แต่ถ้านักบวชตรวจ ดูแล้ว ไม่มีขนสี ขาวบริเวณแผลและแผลก็ไม่กินลึกลงในเนื้อ ทั้งยังค่อยๆ จาง ลง นักบวชต้องแยกคนๆ นั้นออกมาเป็นเวลาเจ็ดวัน ๒๗ ในวันที่เจ็ดถ้านักบวชไปตรวจ ดูคนๆ นั้นอีก แล้วถ้าเห็นว่าแผลลุกลามไปบนผิวหนัง นักบวชต้องประกาศว่าคนๆ นั้นไม่บริสุทธิ์ เพราะมันคือโรคผิวหนังเรื้อรัง ๒๘ แต่ถ้าแผล นั้นยังอยู่แบบ เดิมไม่ลุกลามออกไป และเริ่มจางลง มันเป็นเพียงแผลพุพองจากไฟไหม้ นักบวชต้องประกาศว่าคนๆ นั้นบริสุทธิ์ เพราะมันคือสะเก็ดแผลที่เกิดจากแผลไฟไหม้

๒๙ ถ้าผู้ชายหรือผู้หญิงมีแผลติด เชื้อบนหนังหัวหรือที่คาง^{๓๐} แล้วนักบวชดูที่แผลติด เชื้อนั้น แล้วพบว่ามันกินลึกลงไปถึงเนื้อ และผมเริ่มบาง ลงและกลายเป็นสีเหลือง นักบวชต้องประกาศว่าคนๆ นั้นเป็นคนไม่บริสุทธิ์ เพราะมันคือโรคหิด เป็นโรคผิวหนังเรื้อรังต่อหนังหัวและคาง^{๓๑} ถ้านักบวชตรวจดูแผลติดนั้น แล้วพบว่ามันไม่ ถึงกับเป็นแผลลึกเข้าไปในหนัง และไม่มีผมสีดำในแผล นักบวชต้องแยกคนติด เชื้อคนนั้นออกจากประชาชนเป็นเวลาเจ็ด วัน^{๓๒} ในวันที่ เจ็ดนักบวชจะมาตรวจดูแผลอีกครั้ง ถ้าเห็นแผลไม่ลุกลาม ไม่มีผมสีเหลืองๆ ในแผล อีก ทั้งเชื้อ หิดไม่ ได้กินลึกเข้าไปในเนื้อ^{๓๓} คนๆ นั้นต้องโกนผมหรือหนวดทิ้ง แต่อย่าให้ถูก แผล แล้วนักบวชต้องแยกคนๆ นั้นออกมา เป็นเวลาอีกเจ็ด วัน^{๓๔} ในวันที่ เจ็ดนักบวช จะตรวจ ดูแผล หิดอีก ถ้าเห็นเชื้อไม่ลุกลาม ไปบนผิวหนังและไม่มีแผลกินลึก ไปในเนื้อ นักบวชจะต้องประกาศว่าคนๆ นั้นบริสุทธิ์ เขาต้องเอาเสื้อผ้าไปซัก ล้าง แล้วเขาจะกลายเป็นคนบริสุทธิ์^{๓๕} แต่ถ้าเชื้อหิดนั้นเกิด ลุกลามหลังจากที่นักบวชได้ประกาศว่าเขา เป็นคนบริสุทธิ์แล้ว^{๓๖} นักบวชจะต้องตรวจ สอบคนๆ นั้น และถ้าพบว่าเชื้อหิดนั้นลุกลาม กระจายไปบนผิวหนังจริง นักบวชไม่จำเป็นต้องตรวจหาผมสีเหลืองอีกต่อไป คนๆ นั้นจะกลายเป็นคนไม่บริสุทธิ์^{๓๗} แต่ถ้าเชื้อหิดไม่มีการเปลี่ยนแปลงและมีผมสีดำเกิดขึ้นใน นั้น แสดงว่าเชื้อนั้นกำลังจะหาย คนๆ นั้นจะเป็น ผู้บริสุทธิ์และนักบวชจะต้องประกาศว่าคนๆ นั้นบริสุทธิ์

๓๐ ถ้าผู้ชายหรือผู้หญิงเกิดมีจุด ขาวขึ้น เต็มตัว^{๓๑} นักบวชต้องตรวจสอบดู ถ้าพบว่า จุด ขาวเหล่านี้ เป็นเพียงสีขาวหม่นๆ แสดงว่าเป็นผื่นคันธรรมดาที่ไม่เป็นอันตรายบน ผิวหนัง และคนๆ นั้นก็ยังคงเป็นผู้บริสุทธิ์

๓๒ ถ้าผู้ชายผมร่วงจนหัวล้าน เขาจะยังคง บริสุทธิ์อยู่^{๓๓} ถ้าผมเขาร่วงจากด้านบนไป จนหัวเขาเกิก เขาจะยังคงบริสุทธิ์อยู่^{๓๔} แต่

ถ้าเกิดมีแผลออกสีแดงเรื่อๆ เกิด ขึ้นบนหัว หรือบริเวณที่ผม ร่วงบนหน้า ผาก มันคือ โรคผิวหนังเรื้อรังที่เกิดบนหัวและหน้า ผาก^{๓๕} นักบวชต้องตรวจดูแผลเหล่านั้น ถ้าพบว่า มีแผล สดเกิด ขึ้นบนหัวหรือบนหน้า ผาก ที่ กลายเป็นสี แดงเรื่อๆ และมีลักษณะเหมือน แผลของโรคผิวหนังชนิดอันตรายที่เกิดขึ้น บนร่างกายแล้ว^{๓๖} แสดงว่าชายผู้นั้นเป็น โรคผิวหนังอันตราย เขาคือคนที่ไม่บริสุทธิ์ นักบวชต้องประกาศว่าเขาเป็นคนไม่บริสุทธิ์ เพราะเขาติดเชื้อที่หัว

๓๗ ถ้าคนๆ หนึ่งเป็นโรคผิวหนังชนิด อันตราย เขาต้องฉีกเสื้อผ้าตัวเองให้ขาดและ ต้องไว้ผม ยาว และปล่อยให้หนวดยาวรุงรัง และคอยตะโกนว่า 'ไม่สะอาด ไม่สะอาด'^{๓๘} คนๆ นั้นจะไม่บริสุทธิ์ตลอดเวลาที่เขายังมี แผลติด เชื้อ เขาจะเป็นคนไม่บริสุทธิ์ และ ต้องไปอยู่คนเดียวกับที่นอกค่าย

๓๘ หากเกิดเชื้อรา^{๓๙} ขึ้นบนเสื้อผ้า ไม่ว่าจะ เป็นเสื้อขน สัตว์หรือลินิน^{๔๐} ของใดก็ตาม ที่ถักหรือทอจากขน สัตว์หรือลินิน หรือแม้ กระทั่งบนหนัง สัตว์และของที่ทำจากหนัง สัตว์^{๔๑} ถ้าจุดที่เป็นราบนเสื้อผ้า หรือบนหนัง หรือของที่ถักหรือทอ หรืออะไรก็ตามที่ทำ จากหนัง สัตว์นั้น เป็นสีเขียวหรือสีแดง มัน เป็นเชื้อที่กำลังลุกลามกระจายไปทั่ว ต้องนำ ของ นั้นไปให้นักบวชดู^{๔๒} นักบวชจะตรวจ สอบจุดที่เป็นเชื้อราเหล่านั้น และแยกของสิ่ง นั้นออกมาไว้ต่างหากเป็นเวลาเจ็ด วัน^{๔๓} ใน วันที่ เจ็ด นักบวชจะไปตรวจ สอบดูจุดเหล่านี้อีก ครั้ง ถ้ามันยังกระจายไปบนเสื้อผ้า บนของถักหรือทอ หรือบนหนังสัตว์ หรือสิ่ง ที่ทำจากหนังสัตว์ก็ตาม โดยลุกลามเป็นเชื้อ รา มันจะเป็นของที่ไม่บริสุทธิ์^{๔๔} นักบวช ต้องเอาเสื้อผ้า ของถักหรือทอจากลินินหรือ ขน สัตว์หรือของที่ทำจากหนัง สัตว์ที่เกิด เป็นเชื้อรานั้นไปเผาทิ้ง เพราะมันเป็นเชื้อรา ลุกลาม มันต้องถูกไฟเผา

๔๕ ถ้านักบวชตรวจ ดูพบว่าเชื้อ ราเหล่านี้ ไม่ได้กระจายไปบนเสื้อผ้า บนของถักหรือ

* ๑๓:๔๕ ต้องฉีกเสื้อผ้า ... รุงรัง สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงว่าคนผู้นั้นกำลังเศร้าโศกกับบางสิ่ง บางอย่าง

† ๑๓:๔๗ เชื้อรา เชื้อประเภทหนึ่งที่เกิดบนผ้า หนังหรือไม้ที่อยู่ในที่ร้อนชื้น ในภาษาฮีบรูยัง หมายถึงโรคผิวหนังด้วย

‡ ๑๓:๔๗ ลินิน ผ้าที่ทอมาจากใยของพืชประเภทต้นปอ

ทอ หรือบนของที่ทำ จากหนังสัตว์ นั้นแต่อย่างใด ^{๕๔}นักบวชต้องสั่งให้คนนั้นผ่านไปซัก ล้างจุดเหล่านี้ นนออก และนักบวชต้องแยกของ นนออกมามีไว้ต่าง หากเป็นเวลาเจ็ดวัน ^{๕๕}หลังจากนั้น นักบวชจะกลับมามาตรวจดูอีกครั้ง ถ้าพบว่าเชื้อ ราเหล่านี้ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง ถึง แม้จะไม่กระจายออก มันจะเป็นของไม่บริสุทธิ์ ท่านต้องเอาไปเผาไฟไม่ ว่าจุด นั้นจะอยู่ด้านหน้าหรือด้านหลังบนของนั้นก็ตาม

^{๕๖}แต่ถ้านักบวชตรวจดูแล้ว พบว่าเชื้อ ราเหล่านี้เริ่มจางลงหลังจากถูกซักล้าง ให้เขาตัดส่วนที่เป็นเชื้อ ราออกจากหนังสัตว์ ผ้า หรือสิ่ง ทอเหล่านั้น ^{๕๗}และถ้ามันยังปรากฏอีกบนผ้าหรือเครื่องหนังเหล่านี้ นั้น และลูกกลมไป ท่านต้องเอาของเหล่านี้ไปเผาไฟทิ้ง ^{๕๘}แต่ถ้าจุดนั้นหายไปจากผ้า สิ่งทอหรือเครื่องหนังที่ท่านได้นำไปล้าง ท่านต้องเอามันไปล้างซ้ำอีกครั้ง แล้วมันจะบริสุทธิ์”

^{๕๙}นี่คือกฎเกี่ยวกับเชื้อ ราบนเสื้อผ้า ทั้งที่ทำจากขน สัตว์หรือลินิน ทั้งที่ทำโดยการถักหรือทอ หรือบนเครื่องหนัง เพื่อตัดสินว่าของเหล่านี้บริสุทธิ์หรือไม่

กฎสำหรับคนที่หายจากโรคผิวหนัง

๑๔ ^๑พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^๒“ต่อไป นี้จะเป็นกฎสำหรับคนที่เคยเป็นโรคผิวหนังร้าย แรงแแต่หาย ดีแล้ว เขาต้องถูกนำตัวมานักบวช ^๓นักบวชต้องออกไปพบคนๆ นั้นที่นอกค่าย และถ้าเขาตรวจ ดูคนๆ นั้นแล้วพบว่า โรคผิวหนังของคนๆ นั้นหาย ดีแล้ว ^๔นักบวชต้องสั่งให้เขานำนก ป่าบริสุทธิ์มาสอง ตัว ^๕ไม้ สนซี ดาร์ หึ่งชิ้น เชือกสีแดงหนึ่งเส้น กิ่ง หุสบ หนึ่ง กิ่ง สำหรับใช้ในพิธีชำระล้างให้เขาบริสุทธิ์ ^๖นักบวชต้องสั่งให้เอานกตัว หนึ่งมาฆ่าและให้เลือดของมันไหลลงไปในขามดิน เผาที่อยู่นอกน้ำที่ไหล อยู่ ^๗แล้วสั่งให้เอานกอีก ตัวที่เหลือ มาพร้อมกับ ไม้สน เชือกแดง และ กิ่ง หุสบ แล้วเอานกตัวนั้นจุ่มลงในเลือดของนกตัวที่ถูก ฆ่า ที่อยู่นอกน้ำที่ก่ลิ่งไหลนั้น ^๘ให้พรมเลือดลงไปเจ็ด ครั้งบนตัวคนที่เข้า พิธี ชำระจากโรคผิวหนังนั้น แล้วประกาศว่า

คนๆ นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ แล้วนักบวชจะปล่อยนกตัวที่เหลืออยู่นั้นเป็นอิสระกลางท้องทุ่ง

^๙แล้วคนที่ได้ รับการประกาศให้เป็นคนบริสุทธิ์แล้ว ต้องเอาเลือดของ เขาไปซัก ล้าง โทน ผมให้เกลี้ยงและอาบ น้ำ แล้วเขาจะกลายเป็นคนบริสุทธิ์ หลังจาก นั้นเขาจะได้รับอนุญาตให้เข้า มาในค่ายได้ แต่ต้องอยู่นอกเต็นท์เป็นเวลาเจ็ด วัน ^{๑๐}ในวันที่ เจ็ด เขาต้องโกนผม โทนหนวดและขน คิวอกให้หมด และต้องซักเสื้อผ้าใหม่ และอาบ น้ำ ชำระร่างกาย แล้วเขาจะเป็นคนบริสุทธิ์

^{๑๑}ในวันที่แปด คนๆ นั้นต้องเอาลูก แกะตัวผู้สอง ตัวที่ไม่มีตำหนิ และลูก แกะตัวเมียอายุหนึ่ง ปีที่ไม่มีตำหนิมาตัว หนึ่ง แบ่งสุกอย่าง ดีประมาณหก ลิตรครึ่งผสมกับน้ำมันสำหรับเป็นเครื่องบูชาจากเมล็ด พีช และน้ำมันมะกอกประมาณหนึ่งในสาม ลิตร

^{๑๒}นักบวชที่จะทำพิธีชำระล้าง ต้องนำคนที่ จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พร้อมกับเครื่องบูชาเหล่านี้ มาอยู่ต่อหน้าพระยาห์เวห์ ตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ ^{๑๓}แล้วนักบวชต้องเอาลูก แกะตัวผู้มาตัว หนึ่ง ถวายเป็นของ ถวายชดใช้ และนำน้ำมันมะกอกประมาณหนึ่งในสามลิตร มายก ขึ้นให้เป็นเครื่องยื่นบูชาต่อหน้าพระ ยาห์เวห์ ^{๑๔}เขาต้องฆ่าลูก แกะตัวนั้นในบริเวณพื้นที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่ใช้สำหรับฆ่าเครื่องบูชาชำระล้างและเครื่องเผาบูชา เพราะของ ถวายชดใช้นี้เป็นเหมือนเครื่องบูชาชำระล้าง มันจะเป็นของนักบวช เป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

^{๑๕}นักบวชจะเอาเลือดส่วนหนึ่งจากของ ถวายชดใช้ มาแต้มที่ติ่งหูข้างขวา พร้อมกับหัว แม่ มือกับหัว แม่ เท้าข้าง ขวาของคนที่จะรับการชำระล้าง ^{๑๖}นักบวชจะแบ่งน้ำมันมะกอกที่มีอยู่ประมาณหนึ่งในสามลิตรนั้น แล้วเทใส่ฝ่ามือซ้ายของตัวเอง ^{๑๗}แล้วนักบวชจะเอานิ้วข้างขวาของ เขาจุ่มลงในน้ำมันที่อยู่บนฝ่ามือซ้ายของเขา แล้วเอาไปพรมต่อหน้าพระยาห์เวห์เจ็ดครั้ง ^{๑๘}น้ำมันที่เหลือบนฝ่ามือนักบวช เขาก็จะเอาไปแต้มที่ติ่งหูด้านขวา นิ้วหัว แม่ มือด้านขวา และนิ้วหัว แม่ เท้าข้างขวาของคนที่จะรับการชำระล้าง โดยแต้มที่บรอยเลือดจากของ ถวาย

* ๑๔:๔ หุสบ เป็นพีชที่มีกิ่ง ก้านและใบเล็กๆมากมาย ใช้สำหรับปะพรมเลือดหรือน้ำ ในพิธีชำระให้บริสุทธิ์

ชดใช้ที่แต่มีไว้ก่อนหน้า นี้แล้ว ^{๑๘}น้ำมันที่ เหลือทั้งหมดบนฝ่ามือของนักบวช เขาก็จะ เอาไปลูบบนหัวของคนที่จะรับการชำระล้าง ด้วยวิธี นี้ต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ นักบวชจะ กำจัดบาป หนึ่งบาป ไตแทนคนอื่นๆ นั่นที่เขาได้ ทำไปต่อพวกของศักดิ์สิทธิ์

^{๑๙}แล้วนักบวชจะถวายเครื่องบูชาชำระ ล้าง เพื่อชำระสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แทนคนอื่นๆ นั้น ที่กำลังได้ รับการ ชำระจากความไม่ บริสุทธิ์ ของเขา หลังจากนั้น นักบวชก็จะฆ่าเครื่อง เผาบูชา ^{๒๐}แล้วนักบวชก็จะถวายเครื่อง เผาบูชา และเครื่องบูชาจากเมสสัต พิษบน แทนบูชา และด้วยวิธีนี้นักบวชจะทำให้เกิด การ คินดีขึ้นสำหรับคน นั้น และคน นั้นก็จะ บริสุทธิ์

^{๒๑}แต่ถ้าคนที่จะรับการชำระล้างนั้น ยากจน ไม่สามารถหาของ ถวายพวก นั้น มาได้ ก็ให้เขาเอาลูก แกะมาตัวหนึ่ง เป็น ของ ถวายชดใช้ มันจะเป็นเครื่องยี่นบูชา สำหรับ เขา เพื่อกำจัดบาป หนึ่งบาปใดที่เขา ทำต่อพวกของ ศักดิ์สิทธิ์ เขาต้องเอาแบ่ง อย่างดีมาประมาณสองลิตร ผสมน้ำมัน เป็น เครื่องบูชาจากเมสสัต พิษ พร้อม กับน้ำมัน มะกอกประมาณหนึ่งในสาม ลิตร ^{๒๒}และเอา นกเขาสองตัวหรือนกพิราบสองตัว อย่างใด อย่างหนึ่งที่เขาสามารถให้ได้ ตัวหนึ่งใช้เป็น เครื่องบูชาชำระล้าง อีก ตัวใช้เป็นเครื่องเผา บูชา

^{๒๓}คนที่จะรับการชำระล้าง ต้องนำเครื่อง บูชาเหล่านี้มาให้แก่นักบวชในวันที่ แปร เพื่อ นักบวชจะทำพิธีชำระล้างให้กับเขา ตรงทาง เข้าเต็นท์นัดพบต่อหน้าพระยาร์เวห์ ^{๒๔}แล้ว นักบวชจะเอาลูก แกะมาเป็นของ ถวายชดใช้ พร้อมกับน้ำมันมะกอกประมาณหนึ่งในสาม ลิตร และนักบวชจะถวายพวกมันเป็นเครื่อง ยี่นบูชาต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ ^{๒๕}แล้วนักบวช ก็จะฆ่าลูก แกะที่เป็นของ ถวายชดใช้ตัว นั้น นักบวชจะเอาเลือดส่วน หนึ่งของ มัน มา แต่มีที่ตั้งหูข้างขวา หัว แม่ มือข้างขวา และ หัว แม่ เท้าข้างขวาของคนที่จะรับการชำระ ล้าง ^{๒๖}จากนั้นนักบวชจะเทน้ำมันส่วนหนึ่ง ใส่ฝ่ามือซ้ายของตนเอง ^{๒๗}แล้วใช้นิ้วมือ ข้างขวาจุ่มน้ำมันที่อยู่ในฝ่ามือซ้ายของ เขา

แล้วเอาไปพรมต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์เจ็ดครั้ง ^{๒๘}แล้วนักบวชจะเอาน้ำมันส่วนหนึ่งจาก ฝ่ามือ ไปแต่มีที่ตั้งหูข้างขวา หัว แม่ มือข้าง ขวาและหัว แม่ เท้าข้างขวาของคนที่จะรับ การชำระล้าง โดยแต่มีที่ขยับไปบนรอยเลือดที่ มาจากของ ถวายชดใช้ ที่แต่มีอยู่ก่อนแล้ว ^{๒๙}น้ำมันที่เหลือบนฝ่ามือของนักบวช เขาจะ เอาไปลูบบนหัวของคนที่จะรับการชำระล้าง เพื่อกำจัดบาป หนึ่งบาป ใดที่เขาทำต่อพวก ของศักดิ์สิทธิ์แทนเขาต่อหน้าพระยาร์เวห์

^{๓๐}จาก นั้นนักบวชจะถวายนกเขาสอง ตัว หรือนกพิราบสองตัว อย่างใดอย่างหนึ่ง ตาม ที่คน นั้นสามารถให้ ได้ ^{๓๑}ตัว หนึ่งใช้เป็น เครื่องบูชาชำระล้าง อีกตัวหนึ่งใช้เป็นเครื่อง เผาบูชา พร้อมกับเครื่องบูชาจากเมสสัต พิษ ด้วยวิธีนี้ ต่อหน้าพระยาร์เวห์ นักบวชจะทำ ให้เกิดการคินดีกันขึ้นเพื่อเขาคน นั้นที่กำลัง ได้ รับการชำระล้าง

^{๓๒}นั่นคือกฎสำหรับคนที่ เป็นโรคผิวหนัง ร้ายแรง ที่ไม่สามารถหาเครื่องบูชาที่ใช้กัน ตามปกติสำหรับพิธีการชำระล้างของเขา”

กฎสำหรับเชื้อราในบ้าน

^{๓๓}พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสและอาโรนว่า ^{๓๔}“เมื่อพวก เจ้าเข้าสู่แผ่นดินคานาอันที่เรา กำลังให้เป็นสมบัติของ เจ้า และเราได้ทำให้ เกิดเชื้อ รา ในบ้านเรือน บนแผ่น ดินที่เจ้า เป็นเจ้าของนั้น ^{๓๕}เจ้าของบ้านหลัง นั้นต้อง ไปบอกนักบวชว่า ‘ผมพบสิ่งที่คุณเหมือนเชื้อ ราในบ้านของผม’

^{๓๖}นักบวชต้องสั่งพวก เขาให้ขน ของออก จากบ้านให้หมด ก่อนที่นักบวชจะไปตรวจดู เชื้อ รานั้น ไม่อย่าง นั้น ทุก สิ่งทุก อย่างใน บ้านหลัง นั้นจะไม่บริสุทธิ์ แล้วนักบวชจะมา ตรวจ ดูบ้านหลัง นั้น ^{๓๗}เขาจะตรวจ สอบดู เชื้อ รานั้น ถ้าเชื้อ ราบนกำแพงบ้านเป็นจุดสี แดงหรือสี เขียวและดูเหมือนมันฝรั่ง ลึกลงใน กำแพง ^{๓๘}นักบวชต้องออกมายี่นที่ทาง เข้า บ้านหลัง นั้นและปิดบ้านหลัง นั้นไว้เป็นเวลา เจ็ดวัน

^{๓๙}ในวันที่ เจ็ด นักบวชต้องกลับไปตรวจ ดูบ้านหลัง นั้นใหม่ ถ้าเชื้อ ราบนกำแพง กระจายออกไป ^{๔๐}นักบวชต้องออกคำสั่งให้

* ๑๔:๓๔ เชื้อรา เชื้อประเภทหนึ่งที่เกิดบนผ้า หนึ่งหรือไม้ที่อยู่ในที่ร้อนชื้น ในภาษาฮีบรูยัง หมายถึงโรคผิวหนังด้วย

คนกะเทาะหินส่วนที่เป็นเชื้อ ราวั้นออกมา และข้างข้าง ไปที่นอกเมืองในสถาน ที่ไม่บริสุทธิ์ ^{๔๑} แล้วนักบวชต้องสั่งให้พวกเขาขัดถูภายในบ้านให้ทั่วและนำผง ปูน ที่เขาขัดออกมานั้น ไปเทที่นอกเมืองในสถาน ที่ไม่บริสุทธิ์ ^{๔๒} แล้วหาหินก้อนใหม่มาวางแทนหินก้อนเดิม และฉาบปูนทับหินก้อนใหม่และทั้งบ้าน

^{๔๓} ถ้าเชื้อ รากลับมาอีกและกระจายไปทั่วบ้านหลังจากหินที่เป็นเชื้อ ราวถูกกะเทาะออกและบ้านก็ถูกขัด ถูและฉาบปูนใหม่แล้ว ^{๔๔} นักบวชต้องมาตรวจสอบดูอีก ถ้ากระจายในบ้าน มันจะทำลายข้าว ของในบ้าน บ้านก็จะไม่บริสุทธิ์ ^{๔๕} บ้านหลังนั้นต้องถูกรื้อ ทิ้งทั้งส่วนที่เป็นหิน ไม้และปูนที่ฉาบทั้งหมด และนำไปที่นอกเมืองในสถานที่ไม่บริสุทธิ์ ^{๔๖} ใครที่เข้าไปในบ้านในช่วงที่ถูกปิดอยู่ จะกลายเป็นคนไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น ^{๔๗} ใครที่เข้าไปนอนหรือไปกินในบ้านหลังนั้นต้องเอาเสื้อผ้าไปซัก

^{๔๘} แต่ถ้านักบวชมาตรวจ สอบบ้านหลังนั้น และเห็นว่าราไม่ ได้แพร่กระจายไปในบ้าน หลังจากที่ได้ฉาบปูนบ้านหลัง นั้นแล้ว นักบวชจะประกาศว่าบ้านหลัง นั้นบริสุทธิ์ เพราะเชื้อราหายไปแล้ว

^{๔๙} การทำพิธีชำระล้างให้บ้าน นักบวชต้องใช้นกสองตัว ไม้สน เชือกสีแดงและกิ่งหุสบ ^{๕๐} เขาต้องฆ่านกตัว หนึ่งในขามดิน เฝ้าที่อยู่เหนือน้ำที่ไหลอยู่ ^{๕๑} เขาต้องนำไม้ สน กิ่งหุสบ เชือกแดงและนกตัวที่ยังมีชีวิต เอาทั้งหมดนี้จุ่มลงในเลือดของนกตัวที่ถูกฆ่า และในน้ำที่ไหลนั้น แล้วเอาไปพรมบ้าน นั้นเจ็ดครั้ง ^{๕๒} ด้วยวิธีนี้ นักบวชจะทำให้บ้านนั้นบริสุทธิ์ด้วยเลือดนก ด้วยน้ำที่ไหล และด้วยนกเป็นๆตัวนั้น ไม้สน กิ่งหุสบ และเชือกแดง ^{๕๓} แล้วนักบวชก็จะปล่อยนกเป็นๆตัวนั้น นอกเมืองในທ່ອງທ່ຽງ ด้วยวิธีนี้ นักบวชจะชำระล้างบ้านนั้น แล้วมันก็จะบริสุทธิ์

^{๕๔} นี่จะเป็นกฎสำหรับโรคผิวหนังร้ายแรง ทุกชนิด สำหรับขี้กลาก ^{๕๕} สำหรับเชื้อราบน

ผ้าหรือในบ้าน ^{๕๖} สำหรับแผลบวมอักเสบ แผลตกสะเก็ด หรือตุ่มน้ำ ใสบนผิวหนัง ^{๕๗} กฎเหล่านี้ สอนให้รู้ว่า อะไรบริสุทธิ์และอะไรไม่บริสุทธิ์ กฎพวก นี้เกี่ยว กับโรคผิวหนังและเชื้อรา”

กฎสำหรับของที่ไหลออกจากร่างกาย

๑๕ พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสและอาโรนว่า ^๒ “ไปพูดกับประชาชนชาวอิสราเอล บอกพวกเขาว่า ‘เมื่อผู้ชายคนใดก็ตามมีหนอง [†]ไหลออกมาจากอวัยวะเพศ เขาจะเป็นคนไม่บริสุทธิ์ ^๓ เมื่อเขามีหนองไหลออกมา สิ่งนี้จะทำให้เขาไม่บริสุทธิ์ ไม่ว่าหนองนี้จะไหลออกมาหรือจะคงอยู่ในอวัยวะเพศก็ตาม มันเป็นสิ่งไม่บริสุทธิ์ของเขา

^๔ คนที่มีหนองไหลออกมา[‡]ไปนอนที่เตียงไหน เตียงนั้นก็จะไม่บริสุทธิ์ ชายคนนี้เป็นงบนอะไรก็ตาม สิ่งนั้นก็จะเป็นไม่บริสุทธิ์ ^๕ ใครก็ตาม ที่ไปถูกเตียงของชายคนนั้น จะต้องถอดเสื้อผ้าที่ใส่อยู่ไปซัก และต้องอาบน้ำ และจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น ^๖ ใครที่ไปนั่งบนอะไรก็ตามที่ชายคนที่มีหนองไหลนี้ไปนั่งมา จะต้องเอาเสื้อผ้าที่ใส่ไปซัก และต้องอาบน้ำและจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น ^๗ ใครที่ไปถูกต้องร่างของชายคนที่มีหนองไหลนี้ จะต้องถอดเสื้อผ้าไปซักและอาบน้ำ และจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น

^๘ ถ้าชายคนที่มีหนองไหลนี้ ถ่มน้ำลายถูกคนบริสุทธิ์ คนที่ถูกถ่มน้ำลายใส่ จะต้องถอดเสื้อผ้ามาซัก อาบน้ำ และจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น ^๙ ถ้าชายคนที่มีหนองไหลนี้ ไปนั่งบนหลังอาน [‡]มา อาน นั้นก็จะกลายเป็นของไม่บริสุทธิ์ ^{๑๐} ใครที่ไปแตะต้องอะไรก็ตามที่เคยอยู่ใต้ชายคนที่มีหนองไหลนี้ จะกลายเป็นคนไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น ตอนที่ไปถือของที่เคยอยู่ใต้เขานั้น ต้องถอดเสื้อผ้าออกซัก ไปอาบน้ำ และจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น

^{๑๑} ถ้าชายคนที่มีหนองไหลนี้ ไม่ได้เอาน้ำล้างมือ แล้วไปแตะต้องตัวคนอื่นเข้า คนที่

* ๑๔:๔๑ **ผงปูน** มาจากโคลนหรือปูนที่ประชาชนใช้ฉาบกำแพงเพื่อทำให้เรียบ
† ๑๕:๒ **หนอง** สิ่งที่ไหลออกจากร่างกาย รวมถึงน้ำหนองที่ไหลออกจากแผล น้ำกามของผู้ชายและประจำเดือนของผู้หญิง แต่ในบทที่ ๑๕:๒-๑๕ นี้จะหมายถึงสิ่งที่ไหลออกจากอวัยวะเพศชายเนื่องจากการติดเชื้อ
‡ ๑๕:๙ **อาน** หรือที่นั่งในรถรบ

ถูกแตะต้องตัวจะต้องถอดเสื้อผ้าออกซัก
 อาบน้ำ และจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น
 ๑๒ ภาชนะดินเผาที่ชายคนที่มีหนองไหลนี้
 ไปแตะต้อง จะต้องทุบทิ้ง ส่วนภาชนะที่ทำ
 จากไม้ต้องเอาไปล้างน้ำ
 ๑๓ ถ้าชายคนที่มีหนองไหล นี้หายจาก
 อากาศหนองไหลแล้ว เขาต้องคอยอยู่เจ็ดวัน
 ก่อนที่จะได้ รับการชำระให้บริสุทธิ์ เขาต้อง
 ซักเสื้อผ้าของเขา ชำระร่างกายในน้ำที่ไหล
 อยู่ แล้วเขาจะบริสุทธิ์ ๑๔ ในวันที่แปด เขา
 ต้องเอานกเขาหรือนกพิราบมาสองตัว มาอยู่
 ต่อหน้าพระยาห์เวห์ ที่ทาง เข้าเต็นท์นัดพบ
 และเอาพวก มันให้กับนักบวช ๑๕ นักบวชจะ
 ใช้ตัว หนึ่งถวายเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง อีก
 ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ด้วยวิธีนี้ ต่อหน้า
 พระยาห์เวห์ นักบวชจะชำระแทนบูชาแทน
 คน นั้น เพราะหนองของ เขาไปทำให้แทน
 บูชาแปดเปื้อน

กฎสำหรับผู้ชาย

๑๖ ถ้าผู้ชายหลังน้ำกามออกมา เขาต้อง
 อาบน้ำชำระร่างกายให้ทั่ว และจะไม่บริสุทธิ์
 ไปจนถึงตอนเย็น ๑๗ ถ้าเสื้อผ้าหรือเครื่อง
 หูหนังใดๆไปโดนน้ำกามเข้า ต้องนำไปล้างใน
 น้ำและจะกลายเป็นของไม่บริสุทธิ์ไปจนถึง
 ตอนเย็น ๑๘ ถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง
 และหลังน้ำกามออกมา พวกเขาต้องอบน้ำ
 ชำระร่างกายและจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอน
 เย็น

กฎสำหรับผู้หญิง

๑๙ เมื่อผู้หญิงมีประจำเดือน นางจะเป็นคน
 ไม่บริสุทธิ์ไปเป็นเวลาเจ็ด วัน ใครที่ไปถูก
 ตัวนางจะกลายเป็นคนไม่บริสุทธิ์ไปจนถึง
 ตอนเย็น ๒๐ ในระหว่างที่มีประจำเดือน ไม่
 ว่านางไปนอนบนอะไร หรือนั่งบนอะไร สิ่ง
 เหล่า นั้นก็จะกลายเป็นของที่ไม่บริสุทธิ์
 ๒๑ ใครที่ไปแตะต้องเตียงของนาง ต้องถอด
 เสื้อผ้าไปซัก อาบ น้ำชำระร่างกายและจะไม่
 บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น ๒๒ ใครที่ไปถูกต้อง
 อะไรก็ตามที่นางไปนั่ง มา ต้องถอดเสื้อผ้า
 ออกซัก ไปอบน้ำและจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึง

ตอนเย็น ๒๓ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตามที่อยู่บน
 เตียงหรือบนเก้าอี้ที่นางกำลังนั่งอยู่ ถ้าใคร
 ไปแตะต้องถูกสิ่ง นั้น เขาก็จะไม่บริสุทธิ์ไป
 จนถึงตอนเย็น
 ๒๔ และถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้ หญิงใน
 ระหว่างที่นางมีประจำเดือน ชายคนนั้นจะไม่
 บริสุทธิ์ไปเป็นเวลาเจ็ด วัน เดียงที่ชายคน
 นั้นนอนก็จะไม่บริสุทธิ์ไปด้วย
 ๒๕ เมื่อผู้หญิงมีเลือดไหล ออกมาหลายวัน
 ไม่ใช่ช่วงที่มีประจำ เดือน หรือมีเลือดไหล
 ออก มาหลังจากมีประจำ เดือนแล้ว ตลอด
 เวลาที่นางยังมีเลือดไหลอยู่ นั้น นางจะไม่
 บริสุทธิ์ เหมือนกับตอนที่นางมีประจำ เดือน
 ๒๖ เดียงทุกเดียงที่นางนอนในช่วงที่เลือด
 ยังไหลอยู่ นั้นก็จะไม่บริสุทธิ์เหมือนเดียงที่
 นางนอนตอนมีประจำ เดือน ทุกสิ่งทีนางนั่ง
 ก็จะไม่บริสุทธิ์เหมือนในเวลาที่นางมี
 ประจำเดือน ๒๗ ใครที่ไปถูกของเหล่านี้จะไม่
 บริสุทธิ์ เขาต้องถอดเสื้อผ้าไปซัก ไปอบน้ำ
 และจะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น ๒๘ เมื่อ
 นางหายจากเลือดไหลแล้ว นางต้องคอยอยู่
 อีกเจ็ด วันจึงจะบริสุทธิ์เหมือนเดิม ๒๙ ในวัน
 ที่แปด นางต้องนำนกเขาสอง ตัวหรือนก
 พิราบสอง ตัว มาให้นักบวชที่ทาง เข้าเต็นท์
 นัดพบ ๓๐ นักบวชจะเอานกตัว หนึ่งมาถวาย
 เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง อีกตัว หนึ่งถวาย
 เป็นเครื่องเผาบูชา ด้วยวิธี นี้ ต่อหน้าพระ
 ยาห์เวห์ นักบวชจะชำระแทน บูชาแทนนาง
 เพราะของเหลวของนางไปทำให้แทน บูชา
 แปดเปื้อน
 ๓๑ เจ้าต้องแยกชาวอิสราเอลออกจากความ
 ไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาเน เพื่อพวกเขาจะ
 ได้ไม่ ต้องตายเพราะความไม่บริสุทธิ์ของ
 พวกเขา เนื่องจากไปทำให้เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ที่
 อยู่ท่ามกลางพวกเขาไม่บริสุทธิ์
 ๓๒ นั่นคือพวกกฎสำหรับผู้คนที่มีหนองไหล
 หรือคนที่หลังน้ำกามออกมา ซึ่งทำให้พวก
 เขาไม่บริสุทธิ์ ๓๓ และสำหรับผู้ หญิงในช่วง
 ที่มีประจำ เดือน สำหรับคนที่มิของเหลว
 ไหลอย่างผิดปกติ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม
 และสำหรับผู้ชายที่ไม่มิเพศสัมพันธ์กับผู้
 หญิงในช่วงที่นางไม่บริสุทธิ์”

* ๑๕:๒๕ เลือดไหล สิ่งที่ไหลออกจากร่างกาย รวมถึงน้ำหนองที่ไหลออกจากแผล น้ำกาม
 ของผู้ชายและประจำเดือนของผู้หญิง

วันแห่งการชำระล้างให้บริสุทธิ์

๑๖ *พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสส หลัง จากที่ลูกชายสอง คน ของอาโรน ตายไป พวกเขาตายเมื่อเข้าไปใกล้พระยาร์เวห์ ^๒พระ ยาร์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้บอกกับ อาโรนพี่ชายของเจ้าว่า หลังมานั้น ไม่ใช่ จะเข้าไปเวลาไหนก็เข้าไปได้ เพราะถ้า ทำอย่างนั้นเขาก็จะตาย เพราะมันเป็นห้องที่ ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ^๓มีหีบข้อ ตกลงพร้อมกับฝา หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระวาง อยู่ และเราจะมาปรากฏตัวในเมฆเหนือฝานั้น

^๓อาโรนจะเข้าไปในห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ได้ หลัง จากที่เขาถวายวัวตัวผู้จากฝูงเป็น เครื่องบูชาชำระล้าง และแกะตัวผู้เป็น เครื่องเผาบูชาแล้ว ^๔เขาต้องสวมเสื้อลินิน ศักดิ์สิทธิ์ไว้ด้านนอก และสวมเสื้อลินินไว้ ข้น ในแนวกับ ตัวอีกชั้นหนึ่ง เขาต้องเอาผ้า ลินินมาผูกเอว และพันผ้าโพกหัว เนื่องจาก ขูดพวกนี้เป็นของศักดิ์สิทธิ์ เขาต้องอาบน้ำ ก่อน แล้วถึงค่อยสวมพวกมัน

^๕อาโรนจะรับเอาแพะตัวผู้สอง ตัวมาจาก ชุมชนชาวอิสราเอล สำหรับเป็นเครื่องบูชา ชำระล้าง และแกะตัวผู้หนึ่ง ตัวเป็นเครื่อง เผาบูชา ^๖อาโรนต้องถวายวัวตัวผู้เพื่อเป็น เครื่องบูชาชำระล้างให้กับตัว เอง และเขา จะชำระสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อตัว เขาและ ครอบครัวของเขา

^๗แล้วเขาต้องเอาแพะตัวผู้สอง ตัวมาถวาย ต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ที่ทาง เข้าเต็นท์นัด พบ ^๘อาโรนจะต้องโยนสลาก เพื่อเลือกว่าแพะ สองตัวนั้น ตัวไหนเป็นของพระยาร์เวห์ ตัว ไหนเป็นของอาซาเซล †

^๙แพะตัวที่สลากบอกว่าเป็นของพระ ยาร์เวห์ อาโรนก็จะเอามาถวายเป็นเครื่อง บูชาชำระล้าง ^{๑๐}ส่วนแพะตัวที่สลากบอกว่าเป็นของอาซาเซล ต้องเอามันมาอยู่ต่อหน้า พระยาร์เวห์ เพื่อกำจัดบาปทั้งหลายโดยให้

แพะรับไป แล้วส่งมันไปในทะเลทรายให้กับ อาซาเซล

^{๑๑}แล้วอาโรนจะถวายวัวตัวผู้เป็นเครื่อง บูชาชำระล้างให้กับตนเอง และเขาจะชำระ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อตัว เขาและครอบครัว ของเขา เขาจะฆ่าวัวตัว นั้นเป็นเครื่องบูชา ชำระล้างให้กับตัวเอง ^{๑๒}จากนั้น อาโรนต้อง เอาถาดที่เต็มไปด้วยถ่าน ไฟลุกแดงที่เอามา จากแท่น บูชาซึ่งอยู่ตรง หน้าพระ ยาร์เวห์ พร้อมกับเครื่องหอมที่บดละเอียดมาสองกำ มือ แล้วเอาเข้าไปหลังมานั้น ^{๑๓}แล้วอาโรนก็ เอาเครื่องหอมใส่ลงในไฟที่อยู่ตรง หน้าพระ ยาร์เวห์ เพื่อให้ควันจากเครื่องหอมลอยไป ปกคลุมฝา หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูก ชำระ เพื่อเขาจะได้ไม่ต้องตาย ^{๑๔}แล้วอาโรนต้องเอาเลือดวัวตัวนั้นมาส่วนหนึ่ง ใช้นิ้ว ของเขาพรมเลือด นั้นไปทางด้านตะวันออก ของฝว หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูก ชำระนั้น และใช้นิ้วของ เขาพรมเลือดไปที่ ด้านหน้าของฝวนั้นอีกเจ็ดครั้ง

^{๑๕}หลังจากนั้นอาโรนต้องฆ่าแพะที่ใช้เป็น เครื่องบูชาชำระล้างให้กับประชาชน และ เอาเลือดของมันเข้าไปที่หลังมานั้น และ ทำกับเลือดแพะ อย่างเดียวกับที่ทำกับเลือด วัว เสร็จแล้วเอาเลือดแพะไปพรมบนฝา หีบที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ และที่ด้านหน้าของฝานั้น ^{๑๖}ด้วยวิธีนี้ เขา จะชำระห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดจากความไม่ บริสุทธิ์ของประชาชนชาวอิสราเอล รวมทั้ง การกบฏต่างๆและบาปทั้ง หลายของพวกเขา อาโรนต้องทำอย่างนี้กับเต็นท์นัด พบ ด้วย เพราะมันตั้งอยู่ท่ามกลางประชาชนที่ ไม่บริสุทธิ์ ^{๑๗}ห้ามไม่ให้ใครเข้าไปในเต็นท์ นัด พบ ตั้งแต่ตอนทีอาโรนเข้าไปในห้องที่ ศักดิ์สิทธิ์เพื่อชำระมันจนกว่าเขาจะออกมา เขาจะชำระห้องที่ศักดิ์สิทธิ์นั้นเพื่อตัวเขา เองรวม ทั้งครอบครัวของเขา และชุมชน อิสราเอลทั้งหมด ^{๑๘}หลังจากนั้นอาโรนจะ ออกมาที่แท่น บูชาที่อยู่ตรงหน้าพระยาร์เวห์ และเขาจะชำระแท่นบูชา นั้น เขาจะเอาเลือด

* ๑๖:๑ ลูกชาย ... สองคน ดูที่ เลวีนิติ ๑๐:๑-๒

† ๑๖:๒ ห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ห้องหนึ่งในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เก็บหีบแห่งคำสัญญา

‡ ๑๖:๘ อาซาเซล หรือ “แพะรับบาป” นี้อาจเป็นชื่อของปีศาจคนหนึ่ง แต่ความหมายสำหรับ คำนี้ยังไม่แน่นอน แต่ใจความหลักดูเหมือนจะมีความหมายว่า แพะที่ช่วยพาบาปของคนออกไปสู่ที่เปล่าเปลี่ยวแห่งแล้งไปหาอาซาเซล

วัวตัวผู้ส่วนหนึ่ง และเลือดแพะส่วนหนึ่ง มาปายที่เชิงงอนทั้งสี่ด้านของแท่นบูชา ^{๑๙}แล้ว อาโรนจะเอานิวพรมเลือดไปที่แท่นบูชาเจ็ดครั้ง ทำให้มันสะอาดจากความไม่บริสุทธิ์ของประชาชนชาวอิสราเอล และเตรียมมันสำหรับกรงานอันศักดิ์สิทธิ์อีกครั้งหนึ่ง

^{๒๐}เมื่ออาโรนชำระห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เห็นที่นัดพบ และแท่นบูชาเสร็จแล้ว เขาก็จะนำแพะเป็นงูมา เขาคต้องวางมือลงบนหัวของแพะตัวนั้น และสารภาพความชั่วทั้งหมดของชุมชนอิสราเอล รวมทั้งการกบฏทั้งหลาย และบาปทั้งหมดของพวกเขา ^{๒๑}อย่างนั้น อาโรนจะได้วางบาปทั้งหมดลงบนหัวแพะตัวนั้น หลังจากนั้นเขาจะส่งแพะตัวนั้นออกไปในทะเลทราย เขาจะมอบหมายให้ชายคนหนึ่งจูงมันไป ^{๒๒}ดังนั้นแพะตัวนั้นก็เลยแบกบาปทั้งหมดของพวกเขาไปยังดินแดนที่โหดเหี้ยม แล้วชายคนนั้นก็เลยปล่อยแพะตัวนั้นไว้ในทะเลทราย

^{๒๓}หลังจากนั้นอาโรนจะเข้าไปในเต็นท์นัดพบ และถอดชุดลินินที่เขาใส่ตอนที่เข้าไปในห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด และวางชุดนั้นไว้ในเต็นท์นั้น ^{๒๔}จากนั้นเขาก็จะอาบน้ำชำระร่างกายในสถาน ที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ และสวมเสื้อตัวอื่นของเขา แล้วจึงออกไปถวายเครื่องเผาบูชาของเขาเอง และเครื่องเผาบูชาของประชาชน โดยวิธีนี้ เขาจะกำจัดบาปทั้งหลายให้กับตัวเขาเองและประชาชน ^{๒๕}แล้วเขาจะเผาไข่ มันของเครื่องบูชาชำระล้างบนแท่นบูชา

^{๒๖}ชายคนที่ปล่อยแพะให้เป็นอิสระ ที่ส่งไปให้กับอาซาเซลนั้น จะต้องถอดเสื้อผ้าซักแล้วอาบน้ำชำระร่างกาย หลังจากนั้นเขาถึงจะกลับเข้ามาในค่ายได้

^{๒๗}ทั้งวัวตัวผู้และแพะตัวที่ใช้เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง ที่อาโรนเอาเลือดของพวกเขาเข้าไปชำระห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด จะต้องถูกนำออกไปนอกค่าย ส่วนหนึ่ง เนื้อและขี้ของพวกเขา มันต้องเอาไปเผาให้หมดนอกค่าย ^{๒๘}คนที่เผาพวกเขา จะต้องถอดเสื้อผ้าออกซักและอาบน้ำชำระร่างกาย หลังจากนั้นถึงจะกลับเข้ามาในค่ายได้

^{๒๙}กฎนี้จะใช้กับพวกเจ้าตลอดไป ในวันที่สิบของเดือนเจ็ด พวกเจ้าต้องอดอาหารและไม่ทำงาน ทั้งคนอิสราเอลและคนต่างชาติที่อาศัยอยู่กับเจ้า ^{๓๐}ในวันนั้น นักบวชจะ

ชำระสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดแทนพวกเจ้าเพื่อชำระพวกเจ้าให้บริสุทธิ์จากบาปทั้งหมดของพวกเจ้า และเจ้าก็จะสะอาดต่อหน้าพระยาห์เวห์ ^{๓๑}วันนั้นจะเป็นวันหยุดที่สำคัญมากสำหรับพวกเจ้า พวกเจ้าจะต้องอดอาหารนี้จะเป็นกฎสำหรับพวกเจ้าตลอดไป

^{๓๒}นักบวชที่ได้ รับเลือกให้เป็นนักบวชสูงสุด และได้รับการเจิมแต่งตั้งให้รับใช้ในฐานะนักบวชแทนที่พ่อของเขา เขาจะต้องทำพิธี ชูวาระสิ่งต่างๆ เขาต้องสวมชุดลินินศักดิ์สิทธิ์ ^{๓๓}เขาต้องชำระห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เห็นที่นัดพบและแท่นบูชา เขาต้องชำระสิ่งเหล่านี้ เพื่อให้นักบวชคนอื่นและผู้คนทั้งหมดในชุมชนนั้น ^{๓๔}นี่จะเป็นกฎสำหรับพวกเจ้าตลอดไป เพื่อชำระสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดแทนชาวอิสราเอลสำหรับบาปทั้งหมดของพวกเขาปีละครั้ง” อาโรนก็ได้ทำตามสิ่งที่พระยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้

กฎเกี่ยวกับการฆ่าและการกินเนื้อสัตว์

๑๗ ^๑พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^๒“ไปพูดกับอาโรน พวกลูกชายของเขาและประชาชนชาวอิสราเอล บอกพวกเขาว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์สั่งไว้ ^๓ถ้าใครก็ตามที่มาจากครอบครัวของชาวอิสราเอล ฆ่าวัว แกะหรือแพะ สำหรับเป็นเครื่องบูชาในค่าย หรือฆ่าสัตว์พวกนี้อย่างใดอย่างหนึ่งที่นอกค่าย ^๔แล้วไม่เอามันมาที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ เพื่อถวายเป็นเครื่องบูชาให้กับพระยาห์เวห์ ตรงหน้าเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ของพระยาห์เวห์ เขาต้องรับ ผิด ขอบต่อเลือดที่กระเด็นออกมาจากการฆ่าของเขา นั้น คนๆนั้นจะต้องถูกตัดออกจากประชาชนของเขา ^๕กฎนี้มีขึ้นเพื่อชาวอิสราเอลจะได้เอาเครื่องบูชาต่างๆที่แต่ ก่อนเขาเคยฆ่าตามท้องทุ่งกัน มาให้พระยาห์เวห์ที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ โดยเอามาให้กับนักบวช นักบวชจะเป็นคนทำหน้าที่ฆ่าสัตว์พวกนั้นให้กับพระยาห์เวห์ เป็นเครื่องสังสรรค์บูชา ^๖แล้วนักบวชจะสาธิตเลือดนั้นใส่แท่นบูชาของพระยาห์เวห์ ที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ และเผาไขมันเป็นกลิ่นหอมให้กับพระยาห์เวห์ ^๗พวกเขาจะต้องไม่เอาเครื่องเช่น ไหว้ มาเช่นพวกปีศาจแพะอีกต่อไป พวกเขาจะไปไล่ตามปีศาจพวกนี้เหมือนโสเภณี นี่จะเป็นกฎของพวกเจ้าตลอดไปชั่วลูกหลาน

๘ และเจ้าต้องบอกพวก เขาว่า ใครก็ตาม จากครอบครัวชาวอิสราเอล หรือชาวต่าง ชาติที่อาศัยอยู่ท่ามกลางพวก เจ้า ที่ได้ถวาย เครื่องเผาบูชาหรือเครื่อง สัตว บูชา ๙ โดยไม่ ได้เอาเครื่องบูชาพวก นนั้นมาถวายให้กับพระ ยะห์เวห์ที่ทาง เข้าเต็นท์นัด พบ คนๆ นั้นจะ ถูกตัดออกจากประชาชนของเขา

๑๐ ถ้าใครก็ตามจากครอบครัวชาว อิสราเอล หรือชาวต่าง ชาติที่อาศัยอยู่กับ เจ้า กินเลือด เราจะไมยอมรับคนที่กินเลือด นั้น และจะตัด เขาออกจากประชาชนของ เขา

๑๑ เพราะชีวิตของร่างกายอยู่ในเลือด และ เราได้ให้เลือดนั้นกับเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เอาไป ใช้บนแท่น บูชา เพื่อชำระความไม่บริสุทธิ์ และบาป เพื่อตัวพวกเจ้าเอง มันเป็นเลือดนี้เองที่ชำระล้างความไม่บริสุทธิ์และบาป โดย ชีวิตที่อยู่ในมัน ๑๒ เพราะอย่างนี้ เราจึงต้อง บอกชาวอิสราเอลไม่ให้กินเลือดและห้ามชาว ต่างชาติที่อาศัยอยู่กับเจ้ากินเลือดด้วย

๑๓ ถ้าชาวอิสราเอลคนใดหรือชาวต่าง ชาติ คนใดที่อาศัยอยู่ร่วมกับ เจ้า ไปล่าสัตว์ ป่า หูรือนกที่กิน ได้มา จะต้องเทเลือดของมัน ทิ้ง และเอาดินกลบเลือดนั้น ๑๔ เพราะชีวิต ของทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในเลือดของมัน ดังนั้น เราจึงบอกชาวอิสราเอลทุก คนไม่ให้กินเลือด ของสิ่ง มี ชีวิตทุกอย่าง เพราะชีวิตของสิ่ง มี ชีวิตอยู่ในเลือดของมัน ใครที่กินเลือดจะถูก ตัดออกจากคนของเขา

๑๕ และทุก คนไม่ว่าจะเป็นชาวอิสราเอล หรือชาวต่าง ชาติ ที่กินสัตว์ที่ตายเองตาม ธรรมชาติ หรือถูกสัตว์อื่นฆ่า คนๆ นั้นต้อง ถอดเสื้อออกซึก และอาบ น้ำ คนๆ นั้นจะไม่ บริสุทธิ์ไปจนถึงตอนเย็น หลังจาก นั้นถึงจะ บริสุทธิ์เหมือนเดิม ๑๖ ถ้าเขาไม่ถอดเสื้อผ้ ซึกและไม่อาบ น้ำ เขาจะต้องได้ รับโทษ สำหรับบาปของเขานั้น”

กฎเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

๑๘ ^๑พระ ยะห์เวห์ที่พูดกับโมเสสว่า ^๒“ให้บอกกับชาวอิสราเอลว่า ‘เรา คือยะห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า ^๓เจ้าจะต้องไม่

ทำตามสิ่งต่างๆที่คนเขาทำ กันในแผ่นดิน ดิน อียิปต์ที่เจ้าเคยอยู่ นั้น เจ้าต้องไม่ทำตามสิ่ง ต่างๆที่ชาวคานาอันทำกันอยู่ในแผ่นดินของ เขาที่เรากำลังพาเจ้าเข้าไปอยู่นี้ และเจ้าต้อง ไม่ใช้ชีวิตตามธรรมเนียมต่างๆของพวก เขา ^๔เจ้าต้องทำตามระเบียบต่างๆของเรา และ รักษากฎต่างๆของเรา เพื่อพวก เจ้าจะได้ใช้ ชีวิตตามกฎหมายเหล่านั้น เราคือยะห์เวห์ พระเจ้า ของเจ้า ^๕เจ้าต้องทำตามกฎและระเบียบ ของเรา ใครที่เชื่อ ฟังกฎเหล่านี้ จะมีชีวิตอยู่ ได้ เพราะกฎเหล่านั้น เราคือยะห์เวห์

^๖เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับญาติสนิท ของเจ้า เราคือยะห์เวห์

^๗เจ้าต้องไม่ทำให้พ่อของ เจ้าต้องอับอาย ขาย หน้า เพราะเจ้าไปมีเพศสัมพันธ์กับแม่ ของตัวเอง เพราะนางคือแม่ของเจ้า เจ้าต้อง ไม่มีเพศสัมพันธ์กับนาง ^๘เจ้าต้องไม่มีเพศ สัมพันธ์กับเมียคนอื่น ๆ ของพ่อ *เจ้า เพราะ มันจะทำให้พ่อของเจ้าต้องอับอายขายหน้า

^๙เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับพี่ สาวหรือน้องสาวของเจ้า ไม่ว่าจะ เป็นลูกสาวของพ่อ เจ้าหรือของแม่ เจ้า ไม่ว่าจะเธอจะเกิดในบ้าน เดียวกับเจ้าหรือที่อื่นก็ตาม †

๑๐ เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับหลานสาว ไม่ว่าจะ เป็นลูกสาวของลูกชายเจ้า หรือ ลูกสาวของลูกสาวเจ้า เพราะมันจะทำให้เจ้า ต้องอับอายขายหน้า

๑๑ เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับลูกสาวที่ เกิดจากเมียคนอื่น ๆ ของพ่อ เจ้า เพราะนาง เป็นน้องสาวของเจ้า

๑๒ เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับพี่ น้องของ พ่อ เจ้า เพราะนางคือญาติสนิทของพ่อ เจ้า

๑๓ เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับพี่ น้องของ แม่ เจ้า เพราะนางคือญาติสนิทของแม่ เจ้า

๑๔ เจ้าต้องไม่ทำให้พี่ ชายหรือน้อง ชายของ พ่อ เจ้าต้องอับอายขายหน้า โดยไปมีเพศ สัมพันธ์กับเมียของ เขา เพราะนางคือป้า สะใภ้และอาสะใภ้ของเจ้า

๑๕ เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับลูก สะใภ้ ของเจ้า เพราะนางคือเมียของลูกชายเจ้า เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับนาง

* ๑๘:๘ เมียคนอื่น ๆ ของพ่อ หรือแม่เลี้ยง
† ๑๘:๙ ลูกสาว... ก็ตาม ถ้าผู้ชายมีเมียหลายคน เมียแต่ละคนกับลูกๆของนางจะมีภาระ โจม ของตนเองหรือมีบ้านสวนของตนเอง พวกเขาจะเป็นเหมือนครอบครัวเล็กๆ ดังนั้น ข้อความ นี้อาจจะหมายถึงผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับลูกสาวคนใดก็ตามของพ่อตัวเอง

^{๑๖}เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับเมียของพี่ชายหรือน้องชายเจ้า เพราะจะทำให้พี่ชายหรือน้องชายของเจ้าต้องอับอายขายหน้า

^{๑๗}เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วยังมีเพศสัมพันธ์กับลูกสาวของนางด้วย เจ้าต้องไม่แต่งงานและมีเพศสัมพันธ์กับหลานสาวของนางด้วย ไม่ว่าหลานคนนั้นจะเป็นลูกของลูกชายหรือลูกของลูกสาวนางก็ตาม เพราะพวกนั้นเป็นญาติสนิทกับนาง มันเป็นเรื่องชั่วช้าลามก

^{๑๘}เจ้าต้องไม่แต่งงานกับพี่สาวหรือน้องสาวของเมียเจ้า และต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับนางตราบใดที่เมียของเจ้ายังมีชีวิตอยู่

^{๑๙}เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงในระหว่างที่นางมีประจำเดือนซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นางไม่บริสุทธิ์

^{๒๐}เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับเมียของเพื่อนบ้าน ซึ่งจะทำให้เจ้าเองไม่บริสุทธิ์กับนาง

^{๒๑}เจ้าต้องไม่ให้ลูกของเจ้าถูกเผาไฟสังเวียให้พระโมเลค *เจ้าต้องไม่ดูหมิ่นชื่อของพระเจ้าของเจ้า โดยการทำอย่างนี้ เราคือยาห์เวห์

^{๒๒}เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน เหมือนกับที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง เพราะเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน

^{๒๓}เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ และทำตัวไม่บริสุทธิ์กับมัน ผู้หญิงก็ต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ด้วยเหมือนกัน เพราะมันวิปริต

^{๒๔}เจ้าจะต้องไม่ทำตัวเองให้ไม่บริสุทธิ์ด้วยการทำสิ่งต่างๆเหล่านี้ เพราะชนชาติพวกนี้ที่เรากำลังขับไล่ออกไปจากแผ่นดินต่อหน้าพวกเจ้า เคยทำตัวไม่บริสุทธิ์อย่างนั้น ^{๒๕}แผ่นดินถึงได้ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นเราจึงลงโทษมันสำหรับบาปที่อยู่ในมัน แผ่นดินก็เลยอับวกคนพวกนั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่นออกมา

^{๒๖}พวกเจ้าทั้งชาวอิสราเอลและชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่กับเจ้า ต้องเชื่อฟังกฎและระเบียบของเรา และต้องไม่ทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนพวกนี้ ^{๒๗}เพราะคนที่อาศัยบนแผ่นดินนั้นก่อนหน้าเจ้า ได้ทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนพวกนี้ แผ่นดินถึงได้ไม่บริสุทธิ์ ^{๒๘}แต่

ถ้าเจ้าทำตามกฎของพระยาห์เวห์ แผ่นดินนั้นจะได้ไม่อับวกเจ้าออกมา เพราะไปทำให้มันไม่บริสุทธิ์ เหมือนกับที่มันอับวกชนชาติที่อาศัยอยู่ก่อนหน้าเจ้าออกมา ^{๒๙}เพราะใครก็ตามที่ทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนพวกนี้ คนเหล่านี้มันจะถูกตัดออกจากประชาชนของพวกเขา ^{๓๐}ดังนั้น พวกเจ้าต้องรักษาคำสั่งของเรา ไม่ไปทำตามธรรมเนียมที่นำสะอิดสะเอียนพวกนี้ ที่คนอื่นเขาทำกันอยู่ก่อนแล้ว และเจ้าต้องไม่ทำให้ตัวเจ้าเองไม่บริสุทธิ์ เพราะไปทำสิ่งพวกนี้ เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า”

ชาวอิสราเอลเป็นของพระเจ้า

๑๘ ^๑พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^๒“ให้พูดกับชุมชนชาวอิสราเอลทั้งหมด บอกกับพวกเขาว่า ‘เจ้าต้องทำตัวให้แตกต่างจากคนอื่น เพราะเรา ยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า แตกต่างจากผู้อื่น

^๓ทุกคนต้องเคารพพ่อแม่ของตน และต้องรักษาวินัยต่างๆของเราไว้ เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า

^๔อย่าทิ้งเราและหันไปกราบไหว้พวกรูปเคารพและอย่าเอาเหล็กมาหล่อเป็นพวกพระต่างๆสำหรับพวกเจ้าเอง เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า

^๕เมื่อเจ้าเอาเครื่องสังสรรค์บูชามาถวายให้กับพระยาห์เวห์ เจ้าควรถวายตามวิธีที่ถูกต้อง มันจะได้เป็นที่ยอมรับเพื่อเจ้า ^๖เนื้อที่เจ้าเอามาถวายนั้น จะต้องกินในวันนั้นที่เจ้าฆ่ามัน หรือไม่ก็วันถัดไป แต่ถ้าเหลือถึงวันที่สาม ก็ให้เอาไปเผาไฟทิ้งให้หมด ^๗ถ้ายังขึ้นเอามากินอีกในวันที่สาม มันก็ไม่สะอาดแล้ว ^๘และไม่เป็นที่ยอมรับด้วย ^๙คนที่กินมัน ต้องรับผิดชอบต่อความบาปของเขาเอง เพราะว่าเขาดูหมิ่นพวกสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆที่เป็นของพระยาห์เวห์ และคนๆนั้นต้องถูกตัดออกจากประชาชนของเขา

^{๑๐}เมื่อเจ้าเก็บเกี่ยวพืชผลจากที่ดินของเจ้า อย่าเก็บไปจนสุดขอบของทุ่งและอย่ากลับไปเก็บพวกที่หล่นตามพื้น ^{๑๑}อย่าเก็บอู่จนหมดทั้งไร่ของเจ้า และต้องไม่เก็บอู่ที่หล่นตามพื้นในไร่ด้วย เจ้าต้องเหลือทิ้งไว้ให้

* ๑๘:๒๑ พระโมเลค พระจอมปลอม ชื่อนี้เหมือนคำในภาษาฮีบรูหมายถึง “กษัตริย์”

† ๑๘:๗ ไม่สะอาดแล้ว ไม่บริสุทธิ์ หรือพระเจ้าไม่ยอมรับไว้เป็นเครื่องบูชา

คนยากจนหรือคนเดิน ทาง เราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า

^{๑๑}เจ้าต้องไม่ขโมย ไม่โกงหรือโกหกซึ่งกันและกัน ^{๑๒}เจ้าต้องไม่เอาชื่อของเราไปสาบานอย่างไม่จริงจัง นั่นเป็นการลบหลู่ชื่อของพระเจ้าของเจ้า เราคือยาห์เวห์

^{๑๓}เจ้าต้องไม่โกงเพื่อนบ้านเจ้า และเจ้าต้องไม่ไปปล้นเขา เจ้าต้องไม่ห่วงหวั่นเหยวค่าแรงของคนงานไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น

^{๑๔}เจ้าต้องไม่แข่งคนหู หนวก เจ้าต้องไม่แกล้งคนตาบอด โดยเอาของมาขวางทางเขา ทำให้เขาสะดุดล้ม เจ้าต้องยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เราคือยาห์เวห์

^{๑๕}เจ้าต้องตัดสินอย่างยุติธรรม ไม่ลำเอียงเข้าข้างใคร ไม่ว่าจะเป็นคนจนหรือคนสำคัญ เจ้าต้องตัดสินเพื่อนบ้านของเจ้าอย่างยุติธรรม ^{๑๖}เจ้าต้องไม่เที่ยวใส่ร้ายคนอื่น และเจ้าต้องไม่ทำสิ่งที่เสี่ยงต่อชีวิตของเพื่อนบ้าน เราคือยาห์เวห์

^{๑๗}เจ้าต้องไม่เกลียดชังเพื่อนบ้านของเจ้า อยู่ในใจ ต้องช่วยตักเตือนเขาเมื่อเขาทำผิดเพื่อเจ้าจะได้ไม่มีส่วนในความผิดบาปของเขา ^{๑๘}ลืมนิสัยไม่ดีที่คนอื่นทำกับเจ้า และอย่าแค้น ให้รักเพื่อนบ้านของเจ้าเหมือนรักตัวเอง เราคือยาห์เวห์

^{๑๙}เจ้าต้องเชื่อฟังกฎทั้งหลายของเรา ต้องไม่ผสมพันธุ์สัตว์ต่างชนิดกัน ไม่หว่านเมล็ดพืชต่างชนิดในทุ่งนาเดียวกัน เจ้าต้องไม่สวมเสื้อที่ทำจากวัสดุสองชนิดผสมกัน

^{๒๐}ถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้ หญิงที่เป็นทาส ที่ถูกหมั้นหมายไว้ แล้วกับชายอื่น แต่ยังไม่ได้รับการไถ่ตัว หรือปล่อยให้เป็นอิสระ พวกเขาสองคนจะต้องถูกลงโทษ แต่โทษไม่ถึงตาย เพราะนางยังไม่เป็นอิสระ ^{๒๑}แต่

ชายคน นั้นต้องนำแกะตัวผู้มาเป็นของถวายชดใช้ ถวายให้กับพระ ยาห์เวห์ที่ทาง เข้าเต็นท์นัดพบ ^{๒๒}ต่อหน้าพระยาห์เวห์ นักบวชจะกำจัดบาปให้กับเขา โดยใช้แกะตัวผู้ที่เป็นของ ถวายชดใช้สำหรับบาปที่เขาได้ ทำ แล้วเขาจะได้รับการอภัยจากบาปที่ได้ทำไป

^{๒๓}เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินนั้นแล้ว และได้ปลูกต้นผลไม้เป็นอาหาร เจ้าต้องถือว่าผลของมันไม่บริสุทธิ์ ในสามปีแรกนั้น มันเป็นของต้องห้ามสำหรับเจ้า ห้ามกินมัน ^{๒๔}แต่ในปีที่สี่ ผลทั้งหมดของมันจะเป็นของถวายอันศักดิ์สิทธิ์ เพื่อสรรเสริญพระ ยาห์เวห์ ^{๒๕}ในปีที่ห้าเจ้าถึงกินผลมันได้ ด้วยวิธีนี้ การเก็บเกี่ยวของเจ้าก็จะเพิ่มมากขึ้น เราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า

^{๒๖}เจ้าต้องไม่ กินเนื้อ สัตว์ที่ยังมีเลือดของมันติดอยู่

เจ้าต้องไม่พยายามทำนายจากกลางบอกเหตุหรือจากเวทมนตร์

^{๒๗}เจ้าต้องไม่โกนจอนและไม่โกนเครา

^{๒๘}เจ้าต้องไม่เจียนเนื้อตัว เองในพิธีบูชาคนตาย และต้องไม่สักเครื่องหมายใด ๆ ลงบนตัว เราคือยาห์เวห์

^{๒๙}เจ้าต้องไม่ทำลายศักดิ์ศรีของลูกสาวเจ้า โดยให้นางเป็นโสเภณี เพื่อประชาชนในแผ่นดินนั้นจะได้ไม่นอกใจเราอย่างกับโสเภณี และทำให้แผ่นดิน เต็มไปด้วยความชั่ว ซ้ำลามาก

^{๓๐}เจ้าต้องรักษาพวกวัน หยุดของเรา และต้องเคารพสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของเรา เราคือยาห์เวห์

^{๓๑}อย่าไปหาคนทรง * และพอมด * เพื่อขอคำแนะนำ และทำให้เจ้าเองไม่บริสุทธิ์เพราะพวกมัน เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า

* ๑๙:๑๓ **ห่วงหวั่นเหยว** ... จนถึงวันรุ่งขึ้น คนงานจะได้รับค่าแรงสำหรับงานที่พวกเขาทำในวันนั้น เมื่อสิ้นสุดแต่ละวัน

† ๑๙:๑๖ **เจ้าต้องไม่ ... เพื่อนบ้าน** หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “เจ้าต้องไม่กินอยู่บนความทุกข์ของเพื่อนบ้าน”

‡ ๑๙:๒๓ **ผลของมันไม่บริสุทธิ์** หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ให้ตัดผลของมันทิ้งไปเหมือนตัดหน่อที่ปลายอวียวะเพศชาย”

* ๑๙:๓๑ **คนทรง** คนที่พยายามติดต่อกับวิญญาณคนตายหรือผี

† ๑๙:๓๑ **พอมด** คนที่พยายามใช้วิญญาณชั่วในการสร้างเวทมนตร์หรือวิญญาณที่คุ้นเคยที่เป็นวิญญาณของญาติหรือเพื่อนของคนที่ยาไปแล้ว (เหมือน ๒๐:๖)

^{๓๒}เจ้าต้องยืน ขึ้นทำความเคารพคน แก่ และต้องให้เกียรติกับพวก เขา เจ้าต้องยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เราคือยาห์เวห์

^{๓๓}เมื่อชาวต่าง ชาติมาอาศัยอยู่ในแผ่นดินของเจ้า เจ้าจะต้องไม่เอาเปรียบเขา ^{๓๔}ชาวต่าง ชาติที่อยู่กับ เจ้าต้องเป็นเหมือนประชาชนคนหนึ่งของเรา และเจ้าต้องรักเขา เหมือนรักตัว เอง เพราะเจ้าก็เคยเป็นชาวต่าง ชาติในอียิปต์มาแล้วเหมือนกัน เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า

^{๓๕}เจ้าต้องซื้อสัตย์ในการตัดสินความ เมื่อเจ้าวัดความยาว ชั่งน้ำหนักหรือวัดความจุ ^{๓๖}เจ้าจะต้องใช้พวกตราชั่ง พวกตมุนำหนักพวกที่ ตวงเมล็ดข้าวกับของเหลว อันเที่ยงตรง เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ที่นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์

^{๓๗}เจ้าต้องเชื่อ ฟังกฎระเบียบทั้งหมดของเรา และทำตามพวกมัน เราคือยาห์เวห์”

คำเตือนเรื่องการบูชารูปเคารพ

๒๐ ^๑พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^๒“ให้บอกประชาชนชาวอิสราเอล ว่า ‘ใครก็ตามในหมู่ชาวอิสราเอลหรือในหมู่ชาวต่าง ชาติที่มาอาศัยในอิสราเอล ที่เอาลูกตัวเองสังเวยให้กับพระ โม เลค จะต้องถูกฆ่า ประชาชนต้องเอาหิน ขว้างเขาจนตาย ^๓เราจะต่อต้านคนๆนั้น และจะตัดเขาออกจากประชาชนของเขา เพราะเขาเอาลูกตัวเองสังเวยให้กับพระ โม เลค เขาได้ทำให้สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราแปดเปื้อน และเขาก็ได้ลบหลู้อันศักดิ์สิทธิ์ของเรา ^๔แต่ถ้าประชาชนทั้งแผ่นดินหลับหูหลับตา ต่อคนที่เอาลูกตัวเองไปสังเวยให้กับพระโมเลค และไม่ยอมประหารชีวิตเขา ^๕เราก็จะต่อต้านคนๆนั้นและครอบครัวของเขา เราจะตัดเขาและทุก คนที่หลงตามเขาไปขายตัวให้กับพระโมเลค ออกจากประชาชนของพวกเขา

^๖ถ้ามีใครไปหาคนทรงและพ่อมด เพื่อขอคำแนะนำ และนอฏใจเราเหมือนกับโสเภณี เราจะต่อต้านคนๆนั้นและจะตัดเขาออกจากประชาชนของเขา

^๗เจ้าต้องทำตัวให้แตกต่างจากคนอื่น และรักษาความแตกต่างนั้น ไว้ เพราะเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ^๘เจ้าต้องเชื่อ ฟังกฎ

ของเราและทำตามนั้น เราคือยาห์เวห์ผู้ที่ทำให้เจ้าแตกต่างและเป็นของเรา

^๙ถ้าใครสาปแช่งพ่อแม่ คนนั้นจะต้องถูกฆ่า คนที่สาปแช่งพ่อแม่ เป็นคนที่แสหาเรื่องตายเอง

การลงโทษสำหรับบาปทางเพศ

^{๑๐} ถ้าชายคนหนึ่งมีชู้กับเมียคนอื่น ถ้าเป็นเมียของเพื่อนบ้าน ทั้งหญิงและชายที่เป็นชู้กันต้องถูกฆ่า ^{๑๑} ถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับเมียพ่อ เขาทำให้พ่อต้องอับอายขายหน้า ทั้งเขาและเมีย พ่อที่เป็นชู้กันต้องถูกฆ่า พวกเขาแสหาเรื่องตายเอง

^{๑๒} ถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับลูก สะเภาของตัวเอง ทั้งคู่จะต้องถูกฆ่า พวกเขาได้ทำเรื่องวิปริต พวกเขาแสหาเรื่องตายเอง

^{๑๓} ถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน อย่างกับมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง เขาทั้งสองได้ทำเรื่องน่าสะอิดสะเอียน พวกเขาจะต้องถูกฆ่า พวกเขาแสหาเรื่องตายเอง

^{๑๔} ถ้าชายคน หนึ่งได้กับผู้ หญิงคน หนึ่ง และยังได้กับแม่ของนางด้วย นั้นเป็นสิ่งที่ชั่วช้าลามก ประชาชนจะต้องเอาไฟเผาเขาและหญิงทั้งสองนั้นให้ตายด้วย เพื่อความชั่วช้าลามกนี้จะได้ไม่เกิดขึ้นอีกในหมู่พวกเขา

^{๑๕} ผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ จะต้องถูกฆ่า และเจ้าจะต้องฆ่าสัตว์ตัว นั้น ^{๑๖} ถ้าผู้ หญิงมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ เจ้าต้องฆ่าทั้งผู้ หญิงและสัตว์ด้วย พวกเขาสมควรถูกฆ่า พวกเขาแสหาเรื่องตายเอง

^{๑๗} ถ้าผู้ชายแต่งงานกับพี่สาวหรือน้องสาวของเขา ไม่ว่าจะ เป็นลูกสาวของพ่อหรือลูกสาวของแม่ และพวก เขามีเพศสัมพันธ์กัน ถือเป็นเรื่องน่าอับยศอดสู พวกเขาต้องถูกตัดออกจากประชาชนของ เขาต่อหน้าฝูงชน เพราะเขามีเพศสัมพันธ์กับพี่สาวหรือน้องสาวของเขาเอง เขาต้องถูกทำโทษสำหรับบาปของเขา

^{๑๘} ถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้ หญิงระหว่างที่นางมีประจำเดือน เขาเปิดเผยที่มาของเลือดของนาง และนางก็เปิดเผยที่มาของเลือดนาง พวกเขาทั้งคู่ต้องถูกตัดออกจากคนของพวกเขา

†๒๐:๒ พระโมเลค พระจอมปลอม ชื่อนี้เหมือนคำในภาษาฮีบรูหมายถึง “กษัตริย์”

๑๙ เจ้าต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับพี่สาวหรือน้องสาวของแม่หรือของพ่อเจ้า เพราะถือว่าเป็นการมีเพศสัมพันธ์กับญาติสนิท พวกที่ทำอย่างนี้จะต้องถูกทำโทษสำหรับบาปของพวกเขา

๒๐ ถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับเมียของลุงหรืออา เขาทำให้ลุงหรืออาต้องอับอายขายหน้า ทั้งชายคนนั้นและเมียของลุงหรืออาจะต้องถูกทำโทษสำหรับบาปของพวกเขา พวกเขาจะตายโดยไม่มีลูกหลาน

๒๑ ถ้าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับเมียของพี่ชายหรือน้องชาย ถือเป็นกรไม่บริสุทธิ์ เขาทำให้พี่ชายหรือน้องชายต้องอับอายขายหน้า ทั้งหญิงและชายคู่ นั้นจะไม่มีลูกหลาน

๒๒ พวกเจ้าต้องเชื่อฟังกฎและระเบียบของเรา และทำตาม เพื่อแผ่นดินที่เรากำลังจะนำพวกเจ้าไปอาศัยจะได้ไม่อ้วกพวกเจ้าออกมา ๒๓ พวกเจ้าต้องไม่ทำตามธรรมเนียมของชนชาติพวกนั้น ที่เรากำลังไล่ออกจากแผ่นดินนั้นต่อหน้าพวกเจ้า เพราะพวกมันได้ทำบาปทั้งหลายนี้ เราก็เลยเกลียดพวกมัน

๒๔ แต่เราเคยพูดกับเจ้าแล้วว่า เจ้าจะได้เป็นเจ้าของแผ่นดินของพวกเขา และเราจะยกมันให้เป็นของเจ้า มันคือดินแดนที่อุดมสมบูรณ์*

เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เราได้แยกเจ้าออกจากชนชาติอื่นๆ ๒๕ ดังนั้น พวกเจ้าต้องแยกแยะระหว่างสัตว์ที่บริสุทธิ์กับไม่บริสุทธิ์ และนกที่บริสุทธิ์กับนกที่ไม่บริสุทธิ์ เจ้าต้องไม่ทำตัวเองให้แปดเปื้อนโดยกินสัตว์นกหรือสัตว์เลื้อยคลานบนพื้นดิน ที่เราได้แยกไว้ว่าไม่บริสุทธิ์สำหรับพวกเจ้า ๒๖ พวกเจ้าต้องทำตัวให้แตกต่างเพื่อเรา เพราะเราคือยาห์เวห์ผู้แตกต่างจากผู้อื่น และเราได้แยกพวกเจ้าออกจากชนชาติอื่นๆเพื่อเป็นของเรา

๒๗ ชายหรือหญิงที่เป็นร่างทรง หรือเป็นพอมด ต้องถูกฆ่า ประชาชนต้องเอาหินขว้างพวกเขาให้ตาย พวกเขาแสหาเรื่องตายเอง”

กฎสำหรับนักบวช

๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า “ให้ **๒๑** บอกกับพวกนักบวช ที่เป็นลูกหลานของอาโรนว่า ‘นักบวชต้องไม่ทำตัวให้ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการแตะต้องศพที่เป็นญาติของเขา ๒ ยกเว้นแต่ผู้ตายเป็นญาติสนิท คือแม่ หรือ พ่อ ลูกชาย ลูกสาว พี่ชายหรือน้องชาย ๓ พี่สาวหรือน้องสาวที่ยังไม่แต่งงาน ๔ นางยังสนิทกับเขา เพราะนางยังไม่ได้แต่งงานเป็นของชายอื่น นักบวชอาจจะทำให้ตัวเองไม่บริสุทธิ์เพื่อนางได้ ๕ แต่นักบวชจะต้องไม่ทำตัวเองให้ไม่บริสุทธิ์ ถ้าคนตายเป็นเพียงญาติฝ่ายเมีย การแตะต้องร่างคนตายจะทำให้ นักบวชไม่บริสุทธิ์

๕ นักบวชต้องไม่โกน ผมจนหัวล้าน ต้องไม่โกนเคราและไม่เชือดเนื้อของตัวเอง

๖ พวกนักบวชต้องรักษาตัวให้พร้อมที่จะทำการงานอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อพระเจ้าของพวกเขา เขา จะต้องไม่ทำให้ชื่อของพระเจ้าของพวกเขาเสื่อมเสีย เพราะพวกเขาจะต้องถวายพวกของขวัญ ที่เป็นอาหารของพระเจ้าของพวกเขา ตั้งนั้นพวกเขาจะต้องรักษาตัวให้พร้อมที่จะทำการงานอันศักดิ์สิทธิ์

๗ พวกนักบวชต้องไม่แต่งงานกับผู้ที่เสื่อมเสียเพราะเคยขายตัวมาก่อน หรือผู้ที่หย่ากับสามี เพราะนักบวชเป็นผู้ที่ถูกอุทิศไว้ให้กับพระเจ้าของเขา ๘ เจ้าต้องทำกับนักบวชแตกต่างจากคนอื่นๆเพราะเขาคือคนถวายอาหารให้พระเจ้าของเจ้า นักบวชจะต้องแตกต่างในสายตาเจ้า เพราะเราคือยาห์เวห์ ผู้ที่แตกต่างจากผู้อื่น และเราทำให้เจ้าแตกต่างจากผู้อื่น

๙ ถ้าลูกสาวของนักบวชทำตัวไม่บริสุทธิ์ ด้วยการไปขายตัว เขาทำให้พ่อของตัวเองไม่บริสุทธิ์ไปด้วย นางจะต้องถูกเผาตาย

๑๐ นักบวชคนที่ใหญ่กว่าพี่น้องคนอื่นคนที่ได้รับการเจิมน้ำมันบนหัว และคนที่ได้รับการแต่งตั้ง ให้สวมชุดพิเศษของนักบวช

*๒๐:๒๔ ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ หรือแปลตรงๆได้ว่า “ดินแดนที่เต็มไปด้วยน้ำนมและน้ำเชื่อมผลไม้อุดมอยู่”

†๒๑:๑ ไม่บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่ยอมรับการบูชาจากเขา

‡๒๑:๓ พี่สาว ... ไม่แต่งงาน หรือยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับใคร

ชั้น สูง เขาต้องไม่ปล่อยผมรุงรัง และต้องไม่ฉีกเสื้อผ้าแสดงความเศร้าโศก ^{๑๑}เขาจะต้องไม่เข้าใกล้ศพ ถึงจะเป็นศพพ่อหรือแม่ของ เขาก็ตาม เขาจะต้องไม่ทำตัว เองให้ไม่บริสุทธิ์ ^{๑๒}เขาต้องไม่ไปจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และเขาต้องไม่ทำให้สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าไม่บริสุทธิ์ เพราะเขาได้ถูกแยกไว้ด้วยน้ำมนต์เจิมของพระเจ้าของเขา เราคือยาห์เวห์

^{๑๓}นักบวชสูงสุดต้องแต่งงานกับผู้หญิงพรหมจรรย์ ^{๑๔}นักบวชสูงสุดต้องไม่แต่งงานกับผู้หญิงต่อไป นี่คือ แม่หม้าย หญิงที่หย่ากับสามี หรือโสเภณีที่ไม่บริสุทธิ์ เขาจะแต่งงานได้แต่เฉพาะกับหญิงพรหมจรรย์ จากคนของเขาเท่านั้น ^{๑๕}เพื่อเขาจะ ได้ไม่ทำให้ลูกของเขาไม่บริสุทธิ์ท่ามกลางคนของเขาเอง เพราะเรา ยาห์เวห์ ได้อุทิศนักบวชสูงสุดนั้นไว้สำหรับการงานอันศักดิ์สิทธิ์”

^{๑๖}พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๑๗}“ให้บอกอาโรนว่า ถ้าลูก หลานคนไหนของเจ้าไม่ว่าจะเป็นรุ่น ไหนก็ตาม มีร่างกายพิการ เขาจะต้องไม่เข้ามาใกล้แท่นบูชา เพื่อถวายอาหารให้กับพระเจ้าของเขา ^{๑๘}เพราะคนไหนมีร่างกายไม่สมบูรณ์ เขาจะต้องไม่เข้ามาใกล้แท่นบูชา ไม่ว่าจะเป็นคนตาบอด คนเป็นง่อย คนที่มีใบหน้าผิดปกติ ^{๑๙}คนที่สีร่างผิดปกติเพี้ยนไป ^{๒๐}คนเท้าหัก คนมือหัก ^{๒๑}คนหลังค่อม คนเตี้ยแคระ คนตาเสีย คนที่มีผื่นขึ้นตาม ตัว คนเป็นโรคผิวหนัง คนที่ลูกอั้นขณะบีบ

^{๒๒}ลูก หลานทุก คนของนักบวชอาโรน ที่มีร่างกายพิการ ห้ามไม่ให้เข้าใกล้แท่นบูชา เพื่อถวายพวกของ ขวัญให้กับพระ ยาห์เวห์ เพราะเขาพิการ เขาจึงไม่สามารถถวายอาหารให้กับพระเจ้าของเขาได้ ^{๒๓}แต่เขาสามารถกินอาหารของพระเจ้าของเขาได้ ทั้งอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์ ^{๒๔}แต่เขาต้องไม่เข้า มาใกล้แท่น และต้องไม่เข้าใกล้แท่น บูชา เพราะเขาพิการทางร่างกาย เขาต้องไม่ทำให้สถานที่ ที่ศักดิ์สิทธิ์

ของเราไม่บริสุทธิ์ เพราะเราคือยาห์เวห์ ผู้ที่ทำให้สถานที่เหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์”

^{๒๕}ดังนั้นโมเสสจึงเล่าเรื่องพวกนี้ให้อาโรน พวกลูกชายของอาโรน และประชาชนชาวอิสราเอลทั้งหมดฟัง

๒๒ ^๑พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ให้บอกอาโรนกับพวกลูกชายของเขาว่า “พวก เขาจะต้องไม่ทำให้ของขวัญอันศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวอิสราเอลเอามาอุทิศให้กับเรานั้น หมดความศักดิ์สิทธิ์ไป เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ลบหลู่ชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเรา เราคือยาห์เวห์ ^๒ให้บอกกับพวกเขาว่า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ถ้าลูกหลานคนใดของเจ้า ในขณะที่ตัว เขาไม่บริสุทธิ์ ได้ไปแตะต้องของ ขวัญอันศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวอิสราเอลอุทิศให้ กับพระ ยาห์เวห์ คนนั้นจะไม่ได้ รับใช้เราในฐานะนักบวชอีกต่อไป เราคือยาห์เวห์

^๓ถ้าลูกหลานคนไหนของอาโรน เป็นโรคผิวหนังร้ายแรง หรือมีหนองไหล ^๔ออกจากร่างกาย เขาต้องไม่กินอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์ พวก นี้จนกว่าตัว เขาจะบริสุทธิ์ ถ้ามีใครไปแตะต้องถูกสิ่ง ที่ศพของคน ดุยได้ทำให้ไม่บริสุทธิ์ไว้ หรือถ้ามีใครที่หลังนำกุมออกมา ^๕หรือถ้ามีใครไปแตะต้องถูกสัตว์เลื้อยคลานที่ไม่บริสุทธิ์ หรือไปแตะต้องถูกคนที่จะทำให้เขาไม่บริสุทธิ์ ไม่ว่าเขาจะไม่บริสุทธิ์ในเรื่องอะไรก็ตาม ^๖คนที่ไปแตะต้องถูกอะไรก็ตามในของที่ไม่บริสุทธิ์พวกนี้ คนๆนั้นก็จะไม่บริสุทธิ์ไปจนถึงเย็น และเขาจะต้องไม่กินอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์ใดๆนอกเสียจากว่าเขาจะไปอาบ น้ำก่อน ^๗เมื่อดวงอาทิตย์ตกดิน เขาก็จะกลับเป็นคนบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง หลังจาก นั้นเขาก็กินอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์พวกนั้นได้ เพราะนั่นเป็นอาหารของเขา

^๘นักบวชต้องไม่กินสัตว์ที่ตายตามธรรมชาติ หรือถูกสัตว์ป่าฉีกเนื้อกิน มันจะทำให้เขาไม่บริสุทธิ์ เราคือยาห์เวห์

^๙พวก เขาต้องรักษาภรรยาของเขา พวกเขา จะได้ไม่มีความผิดเพราะมัน และต้องตายเพราะไม่นับถือกฎพวก นี้ของเรา เราคือ

*๒๑:๑๘ ใบหน้าผิดปกติเพี้ยนไป หรือ อาจจะแปลได้ว่า มีแขนขาสั้นผิดปกติ

†๒๑:๑๘ มีร่างผิดปกติเพี้ยนไป หรือ อาจจะแปลได้ว่า มีแขนขาที่ยาวผิดปกติ

‡๒๒:๔ หนองไหล ของเหลวทุกอย่างที่ไหลออกจากร่างกายรวมถึงน้ำหนองจากแผล น้ำกามของผู้ชายและประจำเดือนของผู้หญิง

ยาร์เวห์ผู้ทำให้พวกเขาแตกต่างจากคนอื่นๆ^{๑๐} คนนอกต้องไม่กินอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ คนที่อาศัยอยู่กับนักรบและคนงานที่นักรบจ้างมา ต้องไม่กินอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์นี้^{๑๑} แต่ถ้าทาสคนไหนที่นักรบซื้อมาด้วยเงินของเขาเอง ทาสคนนั้นก็กินอาหารที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ รวมทั้งทาสที่เกิดในบ้านของนักรบก็กินอาหารของนักรบนี้ได้^{๑๒} ถ้าลูกสาวของนักรบไปแต่งงานกับคนนอกที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัวของนักรบ นางก็กินของถวายอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ไม่ได้^{๑๓} แต่ถ้าลูกสาวของนักรบกลายเป็นแม่หม้ายหรือหย่าร้าง โดยที่นางไม่มีลูก และนางกลับมาอยู่บ้านพ่อเหมือนตอนที่เป็เด็ก นางก็กินอาหารของพ่อดี แต่คนนอกที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัวนักรบห้ามกินมัน

^{๑๔} แต่ถ้าผู้เกิดมีคนนอกมากินอาหารศักดิ์สิทธิ์นี้โดยไม่ตั้งใจ เขาจะต้องชดใช้ค่าอาหารนี้ให้นักรบ และต้องชดใช้เพิ่มอีกยี่สิบเปอร์เซ็นต์ของอาหารนั้น

^{๑๕} นักรบต้องไม่ทำให้พวกของ ขวัญอันศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวอิสราเอลนำมาถวายให้กับพระยาห์เวห์ หมดความศักดิ์สิทธิ์ไป^{๑๖} พวกนักรบจะต้องไม่เป็เหตุทำให้ชาวอิสราเอลทำผิด เพราะไปกินของ ขวัญอันศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเขาเอามา จนเป็เหตุทำให้ต้องนำเครื่องบูชาชดใช้มาถวาย เราคือยาห์เวห์ผู้ทำให้เครื่องบูชาพวกนั้นศักดิ์สิทธิ์”

^{๑๗} พระยาห์เวห์ผู้พูดกับโมเสสว่า ^{๑๘} “ให้บอกอาโรน และพวกลูกๆของเขา และชาวอิสราเอลทั้งหมดว่า ‘เมื่อมีใครในครอบครัวชาวอิสราเอล หรือชาวต่างชาติในอิสราเอลถวายเครื่องเผาบูชา ไม่ว่าจะเป็เครื่องบูชาแก่นบน หรือเครื่องบูชาที่เขาสมัครใจถวายให้กับพระยาห์เวห์^{๑๙} ถ้าจะให้เป็ที่ยอมรับเพื่อเจ้า มันจะต้องเป็สัตว์ตัวผู้ ที่ไม่มีตำหนิอะไรเลย จากฝูงวัว ฝูงแกะหรือฝูงแพะ^{๒๐} เจ้าต้องไม่เอาสัตว์ที่พิการมาถวาย เพราะมันจะไม่ใช่ที่ยอมรับเพื่อเจ้า

^{๒๑} เมื่อมีใครเอาวัวหรือแกะหรือแพะจากฝูง มาถวายเป็เครื่องสังสรรค์บูชา ให้กับพระยาห์เวห์ เพื่อแก่นบน หรือของถวายด้วยความสมัครใจ สัตว์ที่เอามันนั้นต้องไม่มีตำหนิอะไรเลย เพื่อให้เป็ที่ยอมรับ มันจะต้องไม่พิการทางร่างกาย^{๒๒} เจ้าต้องไม่ถวายสัตว์ที่ตาบอด ขาหัก หรือสัตว์พิการ หรือมี

แผลเปื่อย เป็หินหรือโรคเรื้อน หรือมีโรคผิวหนังร้ายแรง เจ้าต้องไม่เอาสัตว์พวกนี้มาวางไว้บนแท่นบูชา เป็ของขวัญให้กับพระยาห์เวห์

^{๒๓} แต่เจ้าสามารถใช้วัวหรือลูกแกะที่มีขนาดเล็กกว่าปกติหรือผิดรูปร่างไปบ้าง มาถวายเป็เครื่องบูชาที่ด้วยความสมัครใจ^{๒๔} แต่จะใช้มันแก่นบนไม่ได้ มันจะไม่ใช่ที่ยอมรับ

^{๒๕} เจ้าต้องไม่เอาสัตว์ที่มีลูกอันทะลอกบี๊ ฉีก ขาดหรือถูกตัด มาถวายให้กับพระยาห์เวห์ เจ้าต้องไม่ทำอย่างนี้ในแผ่นดินของเจ้า

^{๒๖} เจ้าต้องไม่เอาสัตว์อย่างนั้นจากชาวต่างชาติมาถวายเป็ของขวัญให้กับพระเจ้าของเจ้า เพราะมันเป็สัตว์ที่มีตำหนิและพิการทางร่างกาย มันจะไม่ใช่ที่ยอมรับเพื่อเจ้า”

^{๒๗} พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๒๘} “เมื่อมีวัว แกะหรือแพะเกิดใหม่ ต้องให้มันอยู่กับแม่ของมันเป็เวลาเจ็ดวัน ในวันที่แปดหรือต่อจากนั้น ถึงจะเอามาเป็ของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ ที่พระองค์จะยอมรับได้^{๒๙} เจ้าต้องไม่ฆ่าวัวหรือแกะ พร้อมกับลูกของมันในวันเดียวกัน

^{๓๐} เมื่อเจ้าเอาเครื่องบูชามาถวาย เพื่อเป็การขอบคุณพระยาห์เวห์ เจ้าต้องบูชามันอย่างที่จะเป็ที่ยอมรับเพื่อเจ้า^{๓๑} คือเจ้าต้องกินมันภายในวันนั้น และต้องไม่ให้เหลือถึงวันรุ่งขึ้น เราคือยาห์เวห์

^{๓๒} เจ้าต้องเชื่อฟังพวกคำสั่งของเราและทำตาม เราคือยาห์เวห์^{๓๓} เจ้าต้องไม่ลบหลู่ดูหมิ่นชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเรา ประชาชนชาวอิสราเอลต้องจำไว้ว่า เราแตกต่างจากผู้อื่น เราคือยาห์เวห์ ผู้ที่ทำให้พวกเขาแตกต่างจากคนอื่นๆ^{๓๔} เราคือผู้ที่นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเราจะได้เป็พระเจ้าของเจ้า เราคือยาห์เวห์”

เทศกาลทั้งหลาย

(กตว. ๒๘:๑๖-๒๙:๔๐)

๒๓ ^๑ พระยาห์เวห์ผู้พูดกับโมเสสว่า ^๒ “ให้บอกกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘นี่คือเทศกาลต่างๆที่เราได้กำหนดไว้ เป็เทศกาลของพระยาห์เวห์ ซึ่ง

พวก เจ้าจะต้องประกาศให้มีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ขึ้น

วันหยุดทางศาสนา

^๓เจ้าจะทำงานเป็นเวลาหกวัน แต่วันที่เจ็ดจะเป็นวันสำหรับการหยุดพัก ผ่อน คือวันหยุดทางศาสนา เป็นการประชุมที่ศักดิ์สิทธิ์ พวกเจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น ไม่ว่าเจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ตาม เจ้าต้องรักษารวันหยุดนี้ให้กับพระยาห์เวห์

เทศกาลวันปลดปล่อย

“ต่อไป นี่เป็นเทศกาลต่างๆของพระยาห์เวห์ เป็นการประชุมที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่เจ้าควรจะประกาศ ตามวัน เวลาของพวกมัน ^๔เทศกาลวันปลดปล่อยของพระยาห์เวห์ ตรงกับวันที่สิบ สี่ของเดือนแรก จะเริ่มหลังจากดวงอาทิตย์ตกดินแล้วของวันนั้น

เทศกาลขนมปังไม่ใส่เชื้อฟู

^๖เทศกาลขนมปังไม่ใส่เชื้อฟู ของพระยาห์เวห์ จะเริ่มในวันที่สิบ ห้าของเดือนแรก เหมือนกัน พวกเจ้าจะกินขนมปังไม่ใส่เชื้อฟูเป็นเวลาเจ็ดวัน ^๗ในวันแรกของเทศกาลนี้ พวกเจ้าจะมีการประชุมศักดิ์สิทธิ์ และเจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น ^๘พวกเจ้าจะถวายพวกของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ เป็นเวลาเจ็ดวัน ในวันที่เจ็ด ก็จะมีการประชุมศักดิ์สิทธิ์อีกครั้งหนึ่ง พวกเจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น”

เทศกาลเก็บเกี่ยวครั้งแรก

^๙พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๑๐}“ให้บอกประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดิน ดินที่เรากำลังยกให้กับเจ้านี้ และเมื่อเจ้าเก็บเกี่ยวพืช ผล เจ้าต้องเอาฟ่อนข้าวฟ่อนแรก จากการเก็บเกี่ยวนั้นไปให้กับนักบวช ^{๑๑}นักบวชจะยกฟ่อนข้าวขึ้นต่อหน้าพระยาห์เวห์ ให้มันเป็นที่ยอมรับเพื่อเจ้า นักบวชจะถวายฟ่อนข้าวในวันรุ่งขึ้น หลังจากวันหยุดทางศาสนา

^{๑๒}ในวันที่เจ้ายกฟ่อนข้าวขึ้น เจ้าต้องถวายลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งปีตัวหนึ่ง ที่ไม่มี

ตำหนิ เพื่อมาเป็นเครื่องเผาบูชาให้กับพระยาห์เวห์ ^{๑๓}เจ้าต้องถวายเครื่องบูชาจากเมล็ดพืชพร้อมๆกันด้วย เป็นแบ่งอย่างดี ประมาณเมล็ดครึ่งที่คลุกด้วยน้ำมัน เป็นของขวัญที่มีกลิ่นหอมให้กับพระยาห์เวห์ เจ้าต้องถวายเครื่องดื่มบูชาด้วย เป็นเหล้าองุ่นประมาณเกือบหนึ่งลิตร ^{๑๔}เจ้าต้องไม่กินเมล็ดข้าวใหม่นี้ เมล็ดข้าวที่ย่างไฟ หรือขนมปังที่ทำจากเมล็ดข้าวใหม่นี้ จนกว่าจะถึงวันที่เจ้าเอาเครื่องถวายนั้นมาถวายให้กับพระเจ้าของเจ้า กฎนี้จะใช้ตลอดไปชั่วลูกชั่วหลานของเจ้า ไม่ว่าเจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ตาม

เทศกาลวันที่ห้าสิบ

^{๑๕}วันต่อมาหลังจากวันหยุดทางศาสนา คือวันที่พวกเจ้านำฟ่อนข้าวมาเป็นเครื่องยี่นบูชาให้กับพระยาห์เวห์ นับจากวันนี้ไปอีกเจ็ดอาทิตย์เต็มๆ ^{๑๖}เจ้าก็จะนับเวลาไปห้าสิบวัน วันนี้จะเลยวันหยุดทางศาสนาครั้งที่เจ็ดมาหนึ่งวัน ให้พวกเจ้าเอาเครื่องบูชาจากข้าวใหม่มาถวายให้พระยาห์เวห์ ^{๑๗}ให้พวกเจ้าเอาขนมปังสองก้อนมาจากบ้าน เอามาเป็นเครื่องยี่นบูชา ขนมปังพวกนี้ทำมาจากแบ่งอย่างดีประมาณเมล็ดครึ่งผสมเชื้อฟูแล้วอบ นั่นจะเป็นของขวัญจากการเก็บเกี่ยวครั้งแรก ที่ถวายให้กับพระยาห์เวห์

^{๑๘}เจ้าต้องถวายขนมปังนี้ พร้อมกับลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งปี เจ็ดตัว วัวตัวผู้หนึ่งตัว จากฝูง แกะตัวผู้สองตัว สัตว์ทั้งหมดนี้ต้องไม่มีตำหนิ พวกมันจะเป็นเครื่องเผาบูชาให้กับพระยาห์เวห์ ที่ถวายพร้อมกับเครื่องบูชาจากเมล็ดพืชและเครื่องดื่มบูชา พวกมันจะเป็นของขวัญอันมีกลิ่นหอมให้กับพระยาห์เวห์ ^{๑๙}เจ้าต้องถวายแพะตัวผู้หนึ่งตัว เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง และลูกแกะอายุหนึ่งปี สองตัว มาถวายเป็นเครื่องสังสรรค์บูชา

^{๒๐}นักบวชจะถวายลูกแกะสองตัวนี้ พร้อมกับขนมปังจากการเก็บเกี่ยวครั้งแรกให้เป็นเครื่องยี่นบูชาให้กับพระยาห์เวห์ พวกมันจะเป็นของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ เป็นของที่อุทิศให้กับพระยาห์เวห์ และมันก็จะ

^{๒๓:๕} เดือนแรก เดือนนี้सान เป็นเดือนแรกของปฏิทินชาวยิว ตรงกับช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายน

ของนักบวช ^{๒๑}ในวันเดียวกัน เจ้าก็จะเรียกประชุม มันจะเป็นการประชุมที่ศักดิ์สิทธิ์สำหรับเจ้า เจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น กฎนี้จะใช้ตลอดไปชั่วลูกชั่วหลานของเจ้า ไม่ว่าเจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ตาม

^{๒๒}เมื่อเจ้ากับ เกี้ยวผลผลิตจากแผ่นดินของพวก เจ้า เจ้าต้องไม่เก็บ เกี้ยวจนสุดปลายที่นาของเจ้า และเจ้าต้องไม่ย้อนกลับไปเก็บเมล็ดข้าวที่ตกตามพื้นในทุ่ง นาของเจ้า เจ้าต้องเหลือไว้สำหรับคนจนและคนต่างชาติ เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า”

เทศกาลแดร

^{๒๓}พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๒๔}“ให้บอกประชาชนชาวอิสราเอลว่า “ในวัน แรกของเดือนที่เจ็ด เจ้าจะมีวันหยุดพิเศษ เจ้าจะเป่าแตรเพื่อระลึกถึงว่า นี่เป็นการประชุมศักดิ์สิทธิ์ ^{๒๕}เจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น และเจ้าต้องถวายของขวัญให้กับพระยาห์เวห์”

วันชำระสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และประชาชน

^{๒๖}พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๒๗}“วันชำระสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และประชาชน ให้บริสุทธิ์ จะตรงกับวันที่ สิบของเดือนที่เจ็ด เจ้าจะมีการประชุมศักดิ์สิทธิ์ เจ้าต้องอดอาหารและต้องถวายของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ ^{๒๘}เจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น เพราะมันเป็นวันสำหรับการชำระสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และประชาชน เพื่อทำการชำระล้างแทนพวก เจ้าทั้งหลายต่อหน้าพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า

^{๒๙}ถ้ามีใครที่ไม่อดอาหารในวันนั้น เขาจะถูกตัดออกจากประชาชนของเขา ^{๓๐}ถ้ามีใครทำงานในวันนั้น เราจะทำลายคนๆนั้นไปจากประชาชนของเขา ^{๓๑}เจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น กฎนี้จะใช้ตลอดไปจนชั่วลูกชั่วหลานของเจ้า ไม่ว่าเจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ตาม ^{๓๒}มันจะเป็นวันหยุดพิเศษสำหรับเจ้า เจ้าต้องอดอาหาร เจ้าต้องรักษาวินัยหยุดพิเศษ

ของเจ้า มันเริ่มในตอนเย็นของวันที่เก้า แล้วไปสิ้นสุดในตอนเย็นของอีกวันหนึ่งของเดือนนั้น”

เทศกาลอยู่เพิง

^{๓๓}พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ^{๓๔}“ให้บอกประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘เทศกาลอยู่เพิงจะเริ่มในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ด เทศกาลเพื่อให้เกียรติกับพระ ยาห์เวห์นี้ จะเป็นเวลาเจ็ด วัน ^{๓๕}ในวันที่หนึ่งจะมีการประชุมศักดิ์สิทธิ์ เจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น ^{๓๖}ตลอดเจ็ดวันนั้น ให้เจ้าถวายพวงของขวัญให้กับพระ ยาห์เวห์ ในวันที่แปดเจ้าจะมีการประชุมศักดิ์สิทธิ์ และเจ้าก็จะถวายพวงของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ มันคือการประชุมศักดิ์สิทธิ์ เจ้าต้องไม่ทำงานในวันนั้น

^{๓๗}ทั้งหมดนี้เป็นเทศกาลที่พระ ยาห์เวห์ได้กำหนดไว้ ที่เจ้าต้องประกาศให้เป็นการประชุมที่ศักดิ์สิทธิ์ เพื่อจะได้ถวายพวงของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ ที่มีทั้งเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาจากเมล็ดพืช เครื่องบูชาจากสัตว์ และเครื่องดื่มบูชา ให้ถวายแต่ละชนิดตามวันที่ได้กำหนดไว้ ^{๓๘}นี่เป็นเทศกาลต่างๆที่มีขึ้น นอกเหนือจากวันหยุดประจำอาทิตย์ของพระ ยาห์เวห์ และเครื่องบูชาพวกนี้ก็จะแยกต่างหากจากเครื่องบูชาที่เจ้าเอามาแก่น หรือที่เจ้าสมัครใจให้กับพระยาห์เวห์

^{๓๙}ดังนั้นในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ด หลังจากที่ได้เก็บเกี่ยวผลผลิตจากที่ดินของเจ้าแล้ว เจ้าจะฉลองเทศกาลของพระยาห์เวห์เป็นเวลาเจ็ดวัน ในวันที่แรกและวันที่แปดจะเป็นวันหยุดพิเศษ ^{๔๐}ในวันแรกเจ้าจะเก็บผลจากต้นผลไม้ แล้วจะเก็บกิ่งจากต้นปาล์ม จากต้นไม้ที่มีใบเป็นพุ่ม และจากต้นหลิวที่ขึ้นตามลำธาร และเจ้าก็จะเฉลิมฉลองต่อหน้าพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เป็นเวลาเจ็ด วัน ^{๔๑}เฉลิมฉลองเทศกาลนี้ให้เป็นเทศกาลของผู้อพยพ เป็นเวลาเจ็ดวัน ของทุกๆปี กฎนี้จะใช้ตลอดไปชั่วลูกชั่ว

*๒๓:๒๗ วันชำระ ... ประชาชน หรือที่เรียกว่า “ยม คิบเปอร์” เป็นวันหยุดที่สำคัญมากของคณอิสราเอล ในวันที่นักบวชสูงสุดจะเข้าไปในห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด และจะทำพิธีชำระให้กับตัวเองและประชาชนบริสุทธิ์ ดูเพิ่มเติมจากเลวีนิติ ๑๖:๑-๓๔; ๒๓:๒๖-๓๒

†๒๓:๓๒ เริ่มใน ... เดือนนั้น ตามเวลาของชาวยิว วันใหม่จะเริ่มเมื่อดวงอาทิตย์ตกดิน

*๒๓:๔๑ เทศกาลของผู้อพยพ เป็นเทศกาลที่คนเดินทางมาเพื่อฉลองกันในวันที่เดียวกัน

หลานของเจ้า เจ้าจะเฉลิมฉลองมันในเดือนที่เจ็ด ๔๒ เจ้าจะอาศัยอยู่ในเพิงเป็นเวลาเจ็ดวัน ประชาชนชาวอิสราเอลทุกคนจะอาศัยอยู่ในเพิง ๔๓ เพื่อลูกหลานของเจ้าจะได้รู้ว่าเราให้ประชาชนชาวอิสราเอลอาศัยอยู่ในเพิงเมื่อนำพวก เขาออกจากแผ่นดิน อียิปต์ เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า”

๔๔ โมเสสจึงบอกประชาชนชาวอิสราเอลเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆเหล่านี้ของพระยาห์เวห์

ตะเกียงที่มีขาตั้งกับขนมปังศักดิ์สิทธิ์

(อพย. ๒๗:๒๐-๒๑)

๒๔ ๑ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒ “ให้สั่งประชาชนชาวอิสราเอลให้เอาน้ำมันบริสุทธิ์ที่คั้นจากมะกอก มาใส่พวกตะเกียงเพื่อจุดไฟให้สว่างอยู่เสมอ ๓ “อาโรนต้องตั้งตะเกียงนั้นไว้ด้านนอกม่านที่กั้นอยู่ตรงหน้าหีบข้อ ตกลงที่อยู่ในเต็นท์นัดพบ เพื่อให้มันจุดสว่างตั้งแต่เย็นจนถึงเช้าวันรุ่งขึ้น เป็นประจำต่อหน้าพระยาห์เวห์ กฎนี้จะใช้ไปตลอดชั่วลูกชั่วหลานของเจ้า ๔ “อาโรนต้องตั้งตะเกียงบนขา ตั้งที่ทำจากทองคำบริสุทธิ์ต่อหน้าพระยาห์เวห์ เพื่อให้มันจุดสว่างอย่างสม่ำเสมอ

๕ “ให้เอาแป้งอย่าง ดีมาอบเป็นขนมปังสิบสองก้อน โดยใช้แป้งประมาณสี่ ลิตรครึ่งต่อขนมปังหนึ่งก้อน ๖ ให้วางขนมปังนั้นเป็นสองแถว แถว ละหกก้อน บนโต๊ะที่ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ต่อหน้าพระยาห์เวห์ ๗ ให้วางกำยาน บริสุทธิ์ไว้ในแต่ละแถว เป็นส่วนที่ใช้เผาแทนขนมปัง กำยานนั้นเป็นของขวัญให้กับพระยาห์เวห์ ๘ “จะต้องจัดวางขนมปังพวกนี้ไว้ต่อหน้าพระยาห์เวห์เป็นประจำทุกวัน หยุดทางศาสนา ชาวอิสราเอลจะจัดหาสิ่งเหล่านี้มาให้ เป็นส่วนหนึ่งของข้อ ตกลงที่พวกเขามีต่อเราตลอดไป ๙ “ขนมปังนี้จะ เป็นของอาโรนและพวกลูกชายของเขา พวกเขาจะกินมันในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะขนมปังนี้เป็นของ เขา เป็นส่วนที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

จากพวกของ ขวัญที่นำมาถวายให้กับพระยาห์เวห์ ขนมปังนี้เป็นส่วนแบ่งของอาโรนตลอดไป”

คนที่สาปแช่งพระเจ้า

๑๐ ชายคนหนึ่งมีแม่เป็นชาวอิสราเอล มีพ่อเป็นชาวอียิปต์ วันหนึ่งเขาได้ออกไปทำมุกกลางคนอิสราเอล แล้วเกิดมีการต่อสู้กันขึ้นระหว่างลูกของหญิงชาวอิสราเอลคน นี้ กับชาวอิสราเอลอีกคน หนึ่งในค่ายนั้น ๑๑ ลูกของหญิงอิสราเอลได้พูดสาปแช่งชื่อของพระยาห์เวห์ ดังนั้น ประชาชนจึงนำตัวเขาไปหาโมเสส แม่ของชายคน นี้ชื่อเซโลมิท นางเป็นลูกสาวของดิมรี มาจากเผ่าดาน ๑๒ ชายคน นี้ถูกควบคุมตัวไว้ จนกว่าพวกเขาจะรู้ว่าพระยาห์เวห์ต้องการให้ทำอย่างไรกับเขา

๑๓ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๑๔ “นำตัวชายคนที่พูดสาปแช่งเรา ออกไปนอกค่าย ให้คนที่ได้ยินเขาพูดวางมือลงบนหัว ๑๕ ของชายคน นั้น แล้วให้คนในชุมชนเอาหินขว้างเขาให้ตาย ๑๖ แล้วให้บอกประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘ถ้าใครสาปแช่งพระเจ้าของเขา เขาต้องถูกทำโทษสำหรับบาปที่เขาทำ นั้น ๑๗ และถ้าใครพูดดูหมิ่นเหยียดหยามชื่อของพระยาห์เวห์ คนๆ นั้นจะต้องถูกฆ่า คนทั้งชุมชนทั้งหมดจะต้องเอาหินขว้างเขาให้ตาย ไม่ว่าจะ เป็นคนต่างชาติหรือคนอิสราเอล จะต้องถูกฆ่าเหมือนกันหมด ถ้าเขาพูดดูหมิ่นเหยียดหยามชื่อของพระยาห์เวห์

๑๘ “ถ้าใครฆ่าคนตาย เขาต้องถูกฆ่าด้วย ๑๙ ใครที่ฆ่าสัตว์ของคนอื่น เขาต้องชดใช้มัน ชีวิตต่อชีวิต ๒๐ และเมื่อใครทำให้เพื่อนบ้านบาดเจ็บไม่ จะช่วยวิธีใด ก็ให้ทำกับเขาอย่างนั้นด้วย ๒๑ กระดุกหักถ่อกระดูกหัก ตาต่อตา ฟันต่อฟัน ใครที่ทำคนอื่นบาดเจ็บต้องบาดเจ็บในแบบเดียวกันด้วย ๒๒ ใครที่ฆ่าสัตว์ต้องชดใช้มันคืน และใครที่ฆ่าคนต้องถูกฆ่าเหมือนกัน

๒๓ จะใช้กฎเดียวกันหมด สำหรับพวกเจ้า ไม่ว่าจะ เป็นคนต่างชาติหรือประชาชนของเจ้า เพราะเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า”

๒๔:๗ **กำยาน** ต้นไม้ชนิดพิเศษตากแห้ง เมื่อเผาแล้วจะให้ควันที่มีกลิ่นหอมหวาน ใช้เป็นของขวัญให้พระเจ้า

๒๔:๑๔ **วางมือลงบนหัว** เป็นการแสดงว่าคนเหล่านั้นได้มีส่วนร่วมในการทำโทษชายคนนั้น

^{๒๓}โมเสสจึงพูดกับประชาชนชาวอิสราเอล พวกเขาจึงนำตัวชายคนที่สาปแช่งคนนั้น ออกไปนอกค่าย และเอาหินขว้างเขาจนตาย ชาวอิสราเอลได้ทำตามที่พระยาห์เวห์สั่งโมเสสไว้

แผ่นดินหยุดพักจากการเพาะปลูก

(ฉธบ. ๑๕:๑-๑๑)

๒๕ ^๑พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสบนภูเขาซีนายว่า ^๒“ให้บอกประชาชนชาวอิสราเอลว่า ‘เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินที่เรากำลังยกให้เจ้านี้ เจ้าต้องปล่อยให้แผ่นดินได้พักผ่อนเจ็ดปีครั้ง เพื่อเป็นเกียรติกับพระยาห์เวห์ ^๓ในเวลาหกปีเจ้าจะปลูกพืชในทุ่งนาได้ หกปีนี้เจ้าอาจตัดแต่งต้นองุ่นของเจ้า และเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ^๔แต่ในปีที่เจ็ด จะเป็นเวลาพิเศษ สำหรับให้แผ่นดินหยุดพักอย่างเต็มที่ เป็นการหยุดพักเพื่อให้เกียรติกับพระยาห์เวห์ เจ้าต้องไม่หว่านพืชในทุ่ง เจ้าต้องไม่ตัดแต่งต้นองุ่นของเจ้า ^๕เจ้าต้องไม่เก็บเกี่ยวพืชผลที่เกิดขึ้นมาเอง และเจ้าต้องไม่เก็บองุ่นจากต้น องุ่นที่ไม่ได้ตัดแต่ง มันจะเป็นปีที่แผ่นดินจะได้หยุดพักอย่างเต็มที่

^๖แต่ในปีแห่งการหยุดพักนี้ ถ้าผืนดินนั้นให้ผลผลิตอะไรออกมาก็ตาม สิ่งนั้นก็จะเป็นของพวกเจ้าเอาไว้กิน สำหรับตัวเจ้าเอง คนรับใช้ชายหญิงของเจ้า คนงานที่เจ้าจ้างมา และชาวต่างชาดที่อาศัยอยู่กับเจ้า ^๗รวมทั้งวัวของเจ้าและสัตว์ป่าที่อยู่บนที่ดินของเจ้า ทุกอย่างที่เป็นผลผลิตของแผ่นดินนั้น ก็เอามาเป็นอาหารได้

ปีแห่งการปลดปล่อย

^๘ให้นับไปเจ็ดปีคือปีแห่งการหยุดพัก แล้วให้นับปีแห่งการหยุดพักไปเจ็ดครั้ง คือเจ็ดคูณเจ็ด รวมเป็นเวลาสี่สิบเก้าปี ^๙แล้วเจ้าต้องเป่าแตรที่ทำจากเขา แกะให้ดังในวันที่สิบของเดือนเจ็ด ซึ่งเป็นวันชำระประชาชนให้บริสุทธิ์ เจ้าต้องเป่าแตรที่ทำจากเขา แกะให้ดังไปทั่วทั้งแผ่นดิน ^{๑๐}เจ้าต้องอุทิศปีที่ห้า สิบให้กับพระเจ้า และเจ้าต้องประกาศ

อิสราภาพในแผ่นดิน ดินให้กับทุก คนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดิน ดินนั้น เจ้าต้องเรียกปีนี้ว่า ปีแห่งการปลดปล่อย ทุก คนจะกลับสู่ที่ดินของตน และทุก คนจะกลับไปยังตระกูลของตน ^{๑๑}ในปีที่ห้า สิบจะเป็นปีแห่งการปลดปล่อยสำหรับเจ้า เจ้าต้องไม่เพาะปลูกและไม่เก็บเกี่ยวสิ่งที่เติบโตเองตามธรรมชาติ และเจ้าต้องไม่เก็บองุ่นจากต้น องุ่นที่ยังไม่ได้ตัดแต่ง ^{๑๒}เพราะมันเป็นปีแห่งการปลดปล่อย เป็นปีที่อุทิศให้กับพวก เจ้า เจ้าจะกินได้แต่ผลผลิตที่เกิดขึ้นมาเองจากทุ่งนานั้น ^{๑๓}ในปีแห่งการปลดปล่อย ทุกคนจะกลับไปยังที่ดินของตน

^{๑๔}ดังนั้น เมื่อเจ้าขายที่ดินให้เพื่อนบ้าน หรือซื้อที่ดินจากเพื่อนบ้านมา ก็อย่าโกงกัน ^{๑๕}ถ้าเจ้าต้องการซื้อที่ดินจากเพื่อนบ้าน ก็ให้นับดูว่าผ่านปีแห่งการปลดปล่อยครั้งหลังสุดนี้มากี่ ปีแล้ว และเพื่อนบ้านก็ต้องดูว่า จะเพาะปลูกได้อีกกี่ ปี ก่อนจะถึงปีแห่งการปลดปล่อยครั้งต่อไป แล้วก็ซื้อขายกันตามจำนวนปีที่ เหลือนั้น ^{๑๖}ยิ่งเหลือเวลาอีกหลายปี ราคาของที่ดินก็จะยิ่งสูงขึ้น ยิ่งเหลือเวลาน้อย ราคา ก็จะยิ่งถูกลง เพราะเขากำลังขายจำนวนปีที่ จะใช้ปลูกพืชผลได้ ^{๑๗}อย่าได้โกงกัน แต่ให้ยาเกรงพระเจ้าของเจ้า เพราะเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า

^{๑๘}เจ้าต้องเชื่อฟังกฎเหล่านั้นของเรา และรักษาระเบียบต่างๆของเรา และทำตามพวก มัน เพื่อพวก เจ้าจะได้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดิน ดินนี้ ^{๑๙}แล้วแผ่นดิน จะให้ผลผลิตของ มัน และเจ้าจะมีกินอย่างเหลือเฟือ และจะอยู่กันอย่างปลอดภัยในแผ่นดินนั้น

^{๒๐}ถ้าเจ้าพูดว่า “แล้วเราจะเอาอะไรกินกัน ในปีนี้ เจ็ด ถ้าเราไม่เพาะปลูกและไม่เก็บเกี่ยวผลผลิตในที่ดินนั้น” ^{๒๑}เราจะอวยพรเจ้าในปีที่หก แผ่นดินจะให้ผลผลิตกับเจ้าพอสำหรับสาม ปี ^{๒๒}เมื่อเจ้าเริ่มเพาะปลูกในปีที่แปด เจ้าจะยังสามารถกินผลผลิตเก่าที่เก็บไว้ได้ จนกว่าจะถึงปีที่ เก้าซึ่งผลผลิตใหม่จะเริ่มออกมา ^{๒๓}เจ้าจะขวยที่ดินกันอย่างถาวรไม่ได้ เพราะแผ่นดินนี้เป็นของเรา เจ้าเป็น

^{*๒๕:๑๐ ที่ดินของตน} ในอิสราเอล ที่ดินจะเป็นของครอบครัวหรือตระกูล คนนั้นอาจขายที่ดินของเขาได้ แต่เมื่อถึงปีแห่งการปลดปล่อย ที่ดินผืน นั้นจะกลับเป็นของครอบครัวและตระกูลที่เคยเป็นเจ้าของดั้งเดิม

เพียงคนต่างตัวที่มาจากอียิปต์ และเป็นคนเช่าที่อาศัยอยู่ร่วมกับเรา^{๒๔} ทิวทั้งประเทศที่พวกเจ้าเป็นเจ้าของอยู่ พวกเจ้าต้องยินยอมให้คนที่ขายที่ดินนั้นให้กับเจ้า ใต้ที่ดินนั้น กลับคืนไปได้^{๒๕} ถ้าญาติของเจ้ายากจนและขายที่ดินบางส่วนไป ญาติสนิทของเขาจะต้องมาไถ่ที่ดินนั้นของญาติเขากลับคืน^{๒๖} ถ้าเขาไม่มีญาติสนิทที่จะมาไถ่คืน แต่ตัวเขาเองหาเงินมาได้เพียงพอที่จะไถ่ที่ดินของเขาคืน^{๒๗} เขาต้องนับว่าเขาขายที่ดินไปกี่ปี แล้ว เขาก็จ่ายเงินคืนให้กับผู้ซื้อในส่วนที่ผู้ซื้อจ่ายเกินมา แล้วเขาก็จะไถ่ที่ดินกลับคืน^{๒๘} แต่ถ้าเขาไม่สามารถซื้อกลับคืนได้ ที่ดินผืนนั้นจะคงอยู่กับคนที่ซื้อมันไปจากเขา จนกระทั่งถึงปีแห่งการปลดปล่อย ในปีแห่งการปลดปล่อยนี้ ที่ดินก็จะไถ่รับการปลดปล่อย และเจ้าของที่ดินดั้งเดิมจะได้ที่ดินของเขา กลับคืนไป^{๒๙} ถ้าคนหนึ่งขายบ้านที่เขาอยู่อาศัยภายในเขตกำแพงเมือง เขาสามารถไถ่คืนภายในเวลาหนึ่งปีหลังจากที่เขาขายมัน สิทธิในการไถ่จะถูกจำกัดเพียงหนึ่งปีเท่านั้น^{๓๐} ถ้าเขายังไม่ได้คืนหลังจากหนึ่งปีเต็ม บ้านที่อยู่ในเขตกำแพงเมืองหลังนั้นจะตกเป็นของผู้ซื้อและผู้ถูกหลานของเขาอย่างถาวร และจะไม่ได้รับการปลดปล่อยในปีแห่งการปลดปล่อยด้วย^{๓๑} แต่บ้านในหมู่บ้านเล็กๆที่ไม่มีการล้อมรอบ จะใช้กฎเดียวกับที่ดิน คือคนขายสามารถไถ่คืนได้ และมันก็จะได้รับการปลดปล่อยในปีแห่งการปลดปล่อย

^{๓๒} แต่ถ้าเป็นเมืองของชาวเลวี ชาวเลวีมีสิทธิไถ่บ้านของพวกเขา ที่อยู่ในเมืองกลับคืนได้ตลอดเวลา^{๓๓} แต่ถ้าชาวเลวีไม่ได้ไถ่บ้านของเขาคืน บ้านที่เขาขายไปนั้นก็จะกลับมาเป็นของเขา ในปีแห่งการปลดปล่อย เพราะบ้านของพวกเขาที่อยู่ในเมืองนั้นเป็นสมบัติถาวรของพวกเขา เขาทำมากลางคนอิสราเอล^{๓๔} แต่ทุ่งหญ้าที่อยู่รอบๆเมืองของชาวเลวีนั้น จะขายไม่ได้ เพราะมันจะเป็นสมบัติของพวกเขาตลอดไป

^{๓๕} ถ้าพี่น้องของเจ้าเกิดยากจนขึ้นมา และเขาไม่สามารถเลี้ยงดูตนเองได้ ก็ให้ช่วยเหลือเขา เหมือนกับที่เจ้าช่วยเหลือชาวต่างชาติหรือคนผ่านทาง เพื่อเขาจะได้อยู่ต่อไปท่ามกลางเจ้า^{๓๖} เจ้าต้องไม่คิดดอกเบี้ยทบต้นจากเขา แต่ให้ยำเกรงพระเจ้าของ

เจ้า เพื่อพี่น้องของเจ้าจะได้อยู่กับเจ้าต่อไป^{๓๗} เจ้าต้องไม่คิดดอกเบี้ยจากเงินที่เจ้าให้เขากู้ยืม และไม่คิดดอกเบี้ยทบต้นจากอาหารที่เจ้าให้เขากิน^{๓๘} เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ที่นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อยกแผ่นดินคานาอันนี้ให้กับเจ้า และเพื่อจะได้เป็นพระเจ้าของเจ้า

^{๓๙} ถ้าพี่น้องร่วมชาติของเจ้ายากจนและขายตัวเองให้กับเจ้า เจ้าต้องไม่ให้เขาทำงานของทาส^{๔๐} เขาจะเป็นเหมือนคนงานรับจ้างหรือคนงานผู้อยู่อาศัยกับเจ้า เขาจะรับใช้เจ้าจนถึงปีแห่งการปลดปล่อย^{๔๑} แล้วเขาและลูกๆของเขาจะไปจากเจ้า และกลับไปยังตระกูลของเขาและที่ดินของบรรพบุรุษของเขา^{๔๒} เพราะพวกเขาคือทาสของเรา เราได้นำพวกเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ พวกเขาต้องไม่ถูกขายเป็นทาส^{๔๓} เจ้าต้องไม่ปกครองเขาอย่างโหดร้ายทารุณ แต่เจ้าต้องยำเกรงพระเจ้าของเจ้า

^{๔๔} ทาสชายและทาสหญิงของเจ้า ต้องมาจากชนชาติที่อยู่รอบๆเจ้า เจ้าต้องซื้อทาสชายและทาสหญิงจากพวกเขา^{๔๕} เจ้าอาจซื้อทาสจากลูกๆของพวกเขาชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่กับเจ้า หรือจากครอบครัวของเขาที่อยู่กับเจ้าและเกิดบนแผ่นดินของเจ้า พวกเขาจะกลายเป็นสมบัติของเจ้า^{๔๖} และเมื่อเจ้าตาย คนเหล่านี้ก็จะเป็นส่วนตกตกทอดไปสู่ลูกหลานของเจ้าตลอดไป คนพวกนั้นเจ้าสามารถเอามาเป็นทาสได้ แต่เจ้าต้องไม่ปกครองพี่น้องร่วมชาติของเจ้า ที่เป็นชาวอิสราเอลอย่างโหดร้ายทารุณ

^{๔๗} ถ้าชาวต่างชาติหรือแขกผู้มาเยือนของเจ้าเป็นคนรวยและพี่น้องร่วมชาติของเจ้ายากจนและขายตัวเองให้กับชาวต่างชาติหรือแขกผู้มาเยือน หรือสมาชิกในครอบครัวของชาวต่างชาติ^{๔๘} หลังจากที่เขาขายตัวเองไปแล้ว ญาติคนใดคนหนึ่งก็มีสิทธิไถ่เขาคืนมาได้^{๔๙} หรือลุงหรือลูกพี่ลูกน้อง หรือญาติสนิทจากครอบครัวเขา ก็มีสิทธิไถ่เขาคืนมาได้ หรือถ้าเขาหาเงินมาได้เพียงพอ เขาก็สามารถไถ่ตัวเองคืนได้เหมือนกัน

^{๕๐} เขาและคนซื้อเขาไป ต้องนับจำนวนปีทั้งหมด ตั้งแต่ปีที่เขาขายตัวเองไปจนถึงปีแห่งการปลดปล่อย และราคาของตัวเขาก็จะขึ้นอยู่กับจำนวนปีที่เหลือนั้น เวลาที่เขาอยู่กับคนที่ซื้อเขานั้นจะนับเหมือนเวลาของ

ลูกจ้างคนหนึ่ง ^{๕๑-๕๒}เขาจะต้องจ่ายค่าไถ่ให้กับคนที่ซื้อเขามา จะจ่ายมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับจำนวนปีที่เหลือ ตั้งแต่วันที่ตกลงจะไถ่คืนจนถึงปีแห่งการปลดปล่อย ถ้ายังเหลืออีกหลายปี ก็ต้องจ่ายค่าไถ่มากขึ้น ถ้าเหลือไม่กี่ปี ก็จ่ายค่าไถ่ให้น้อยหน่อย ^{๕๓}คนที่ขายตัวเองจะอยู่กับชาวต่างชาติเหมือนกับคนงานรับจ้างรายปี ชาวต่างชาติจะต้องไม่ปกครองเขาอย่างโหดร้ายทารุณต่อหน้าเจ้า ^{๕๔}แต่ถ้าเขาไม่ได้ รับการไถ่ โดยวิธีใดวิธีหนึ่งทีบอกนี้ ตัวเขาและลูกๆ เขาก็จะเป็นอิสระในปีแห่งการปลดปล่อย ^{๕๕}เพราะประชาชนชาวอิสราเอลคือทาสของเรา พวกเขาเป็นทาสเรา เราได้นำพวกเขาออกมาจากแผ่นดินดินอียิปต์ เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า

รางวัลสำหรับการเชื่อฟังพระเจ้า

(ฉธบ. ๗:๑๒-๒๔, ๒๘:๑-๑๔)

๒๖ ^๑อย่าทำรูปเคารพสำหรับตัวพวกเจ้าเอง อย่าสร้างรูปปั้นหรือเสาที่ระลึก สำหรับตัวพวกเจ้าเอง และอย่าวางหินที่ตกแต่งแล้วในแผ่นดินของเจ้า เพื่อกราบไหวบูชาต่อหน้ามัน เพราะเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า

^๒เจ้าต้องรักษาพวกวันหยุดทางศาสนาของเรา เจ้าต้องเคารพสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของเรา เราคือยาห์เวห์

^๓ถ้าเจ้าใช้ชีวิตตามกฎเหล่านี้ นั่นของเรา และรักษาคำสั่งของเรา และทำตามสิ่งเหล่านั้น ^๔เราจะให้ฝนกับเจ้าตามฤดูกาล เพื่อแผ่นดินจะผลิตพืชผล และต้นไม้ก็จะออกผล ^๕พวกเจ้าจะเก็บเกี่ยวพืชผลมากมาย จะมีเมล็ดข้าวให้หว่าน ^๖เนินนานไปจนถึงเวลาเก็บผลงุ่น และจะมีผลงุ่นให้เก็บเนินนานไปจนถึงฤดูเพาะปลูก แล้วเจ้าก็จะมีอาหารกินอย่างเหลือเฟือ และเจ้าจะอยู่อย่างปลอดภัยบนแผ่นดินของเจ้า ^๗เราจะให้ประเทศเจ้ามีความสุข เจ้าจะนอนลงด้วยความสงบสุข และไม่ต้องกลัวสิ่งใด เราจะทำจิตสัตว์ร้ายต่างๆให้หมดไปจากแผ่นดิน

ของเจ้า และจะไม่มีกองทัพใดๆบุกมาโจมตีประเทศของเจ้า

^๘เจ้าจะรักไล่ศัตรูของเจ้า และเจ้าจะชนะศัตรูและฆ่าฟันพวกมันล้มลงต่อหน้า ^๙พวกเจ้าห้า คนจะรักไล่ศัตรูได้เป็นร้อย พวกเจ้าร้อย คนจะรักไล่ศัตรูได้เป็นหมื่น เจ้าจะชนะศัตรูและฆ่าฟันพวกมันล้มลงต่อหน้า

^{๑๐}แล้วเราจะเมตตาปรานีเจ้า และทำให้เจ้ามีลูกหลานเป็นทวีคูณ เราจะรักษาข้อตกลงที่เราทำกับเจ้า ^{๑๑}เจ้าจะมีพืชผลเก็บไว้ในยุ้ง ฉาง กินไปนานแสนนาน จนถึงกับต้องเอาพืชผลเก่าทิ้ง เพื่อให้มีที่ว่างสำหรับพืชผลใหม่ ^{๑๒}เราจะตั้งถิ่นที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราท่ามกลางพวกเจ้า เราจะไม่หันไปจากพวกเจ้า ^{๑๓}เราจะเดินอยู่ท่ามกลางพวกเจ้า เราจะ เป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชาชนของเรา ^{๑๔}เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เราได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินดินอียิปต์ เพื่อเจ้าจะได้ไม่ต้องเป็นทาสพวกเขาอีกต่อไป เราได้ทำลายคานของแอกบนตัวเจ้า และเราทำให้เจ้าเดินเชิดหน้าได้อีก

ผลจากการไม่เชื่อฟังพระเจ้า

(ฉธบ. ๒๘:๑๕-๖๘)

^{๑๕}แต่ถ้าเจ้าไม่เชื่อฟังเราและไม่ทำตามคำสั่งเหล่านี้ทั้งหมด ^{๑๖}ถ้าเจ้าทอดทิ้งกฎต่างๆของเรา และเจ้าเกลียดระเบียบต่างๆของเรา จนไม่ได้ทำตามคำสั่งต่างๆของเรา แต่ได้ทำลายข้อตกลงของเรา ^{๑๗}เราก็จะทำอย่างนี้กับเจ้า คือ เราจะทำให้เรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นกับเจ้า ทั้งโรคระบาดและเจ็บไข้ได้ป่วย มันจะทำลายดวงตาพวกเจ้าและทำลายชีวิตของเจ้าไป เจ้าจะลงแรงเพาะปลูกไปเปล่าๆ เพราะศัตรูของเจ้าจะมากินพืชผลนั้น ^{๑๘}เราจะต่อต้านเจ้า เจ้าจะพ่ายแพ้ศัตรูของเจ้า คนที่เกลียดเจ้าจะปกครองเหนือเจ้า เจ้าจะกลัวจนหนีแม้แต่ในเวลาที่ไม่มีความกลัวเจ้า

^{๑๙}หลังจากนั้น ถ้าเจ้ายังไม่ยอมเชื่อฟังเรา เราจะตีสอนเจ้าให้หนักขึ้นไปอีกถึงเจ็ดเท่าสำหรับบาปทั้งหลายของเจ้า ^{๒๐}เราจะทำลายความหยิ่งผยองที่เจ้ามีในอำนาจของ

^{๒๖:๑} **เสาที่ระลึก** อนุสาวรีย์ที่ช่วยให้ประชาชนระลึกถึงสิ่งพิเศษ ในยุคโบราณของอิสราเอล ประชาชนมักสร้างอนุสาวรีย์ เป็นที่นมัสการพวกพระเจ้าจอมปลอม

^{๒๖:๕} **หว่าน** การที่ข้าวให้หลุดจากเปลือก

เจ้า โดยทำลายแผ่นดินของเจ้า และเราจะทำให้ท้องฟ้าเจ้าเหมือนเหล็ก และแผ่นดินเจ้าเหมือนทองแดง ^{๒๐} เจ้าจะเห็นคเหิน้อยเปล่าๆ แผ่นดินของเจ้าจะเม่งอกพืช ผลออกมา ต้นไม้บนแผ่นดินจะไม่ออกผลของมัน ^{๒๑} ถ้าเจ้ายังใช้ ชีวิตอย่าง เป็นศัตรูกับเรา และยังไม่ยอม ฟังเรา เราจะตี สอนเจ้าให้หนักยิ่ง ขึ้นถึงเจ็ด เท่าสำหรับบาป ทั้ง หลายของเจ้า ^{๒๒} เราจะปล่อยสัตว์ที่ดุร้ายไปทำร้ายเจ้า พวกมันจะเอาลูกๆของเจ้าไป และจะทำลายฝูง สัตว์ของเจ้า มันจะฆ่าพวก เจ้าจนเหลืออยู่ไม่ ก็ คน จนถนนหนทางของพวก เจ้าจะรกร้างว่างเปล่า

^{๒๓} และถ้าหลังจากเกิดสิ่งเหล่านี้ นี้ทั้งหมดแล้ว เจ้ายังไม่ยอมรับการตีสอนของเรา แต่ ยังใช้ ชีวิตอย่างศัตรูกับ เรา ^{๒๔} ถ้าอย่าง นั้นเราก็จะอยู่กับเจ้าอย่างศัตรูด้วย และเราจะลงโทษเจ้าให้หนัก ขึ้นถึงเจ็ด เท่าสำหรับบาป ทั้ง หลายของเจ้า ^{๒๕} เราจะให้กองทัพต่างๆ มาฆ่า พันเจ้า เพื่อแก้ แค้นที่เจ้าไม่รักษาข้อตกลง ถ้าเจ้ารวม ตัวกันหลบอยู่ในเมืองเราก็จะส่งโรคระบาดร้าย แรงแมาท่ามกลางพวก เจ้า และเราก็จะส่งมอบเจ้าให้ไปอยู่ในกำ มือของพวกศัตรูเจ้า เพื่อพวก เขาจะได้ปกครองเจ้า ^{๒๖} เมื่อเราตัดเสบียงอาหารของเจ้า ขนมปังของหญิงสืบ คนใช้แคเดา อบเดียวก็พอ เพราะจะมีแบ่งเหลือให้ทำขนมปัง น้อยมาก เจ้าจะต้องปันส่วนขนมปังกัน และเมื่อกินแล้ว ก็ยังหิวอยู่

^{๒๗} แล้วถ้าหลังจากนี้ เจ้ายังไม่ยอม ฟังเรา และยังใช้ชีวิตอย่างกับศัตรูกับเรา ^{๒๘} เราก็จะอยู่กับเจ้าอย่างกับศัตรูที่โกรธแค้น และเราจะลงโทษเจ้าหนัก ขึ้นเป็นเจ็ด เท่าสำหรับบาปทั้ง หลายของเจ้า ^{๒๙} เจ้าจะหิวจนต้องกินเนื้อลูกชายลูกสาวของเจ้าเอง ^{๓๐} เราจะทำลายสถานนมัสการทั้ง หลายของเจ้า และจะโค่นพวกแท่นบูชาเครื่องหอมของเจ้า และจะเอาศพของเจ้าวางทับพวก รูป เคารพที่ไร้ชีวิตพวกนั้นของเจ้า และเราจะเกลียดชังเจ้า ^{๓๑} เราจะทำให้เมืองต่างๆของเจ้าเป็นซาก

ปรักหัก พัง และจะทำลายสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ทั้ง หลายของเจ้า และเราจะรู้สึกเหมือนต่อ เครื่องบูชาต่างๆของเจ้า ^{๓๒} เราจะทำลายแผ่นดิน นี้ จนศัตรูที่จะเข้า มาตั้งถิ่นฐาน เห็นแล้วต้องตะลึง งันเพราะมัน ^{๓๓} เราจะทำให้พวก เจ้ากระจัดกระจายไปในท่ามกลางชนชาติต่างๆและจะชก ดาบของ เราขึ้นต่อ ต้านเจ้า แผ่นดินของ เจ้าจะรกร้างว่างเปล่า และเมืองต่างๆของเจ้าจะถูกทำลาย

^{๓๔} ตลอดเวลาที่แผ่นดินว่าง เปล่า ตอนที่เจ้าไปอยู่ในแผ่นดินของพวกศัตรูเจ้า แผ่นดินก็จะ ได้หยุด พัก ชดเชยปีเหล่านั้นที่เจ้า ไม่ ยอมให้มันหยุด พัก ^{๓๕} ตลอดเวลาที่มันถูกทอดทิ้งนี้ มันจะได้หยุด พัก อย่างที่มันไม่เคยได้หยุดมา ก่อนในปีแห่งการหยุด พัก ตอนที่เจ้าอยู่ในแผ่นดิน นี้ ^{๓๖} ส่วนคนที่รอดชีวิต เราจะทำให้พวก เขามีจิตใจที่ซี ฆลาดตาขาวในดิน แดนของศัตรู แค่เสียงลมพัดไปไม้ พวกเขาก็จะวิงหนี ราวกับมีใครไล่ล่า ด้วยดาบในสงคราม พวก เขาจะล้ม ลงแม้ไม่มีใครไล่ตาม มา ^{๓๗} พวก เขาจะวิ่งล้มลุกคลุกคลานสะตูดกันเองราวกับจะหลบดาบ แม้ไม่มีใครไล่ตาม มากก็ตาม เจ้าจะไม่มี เรี่ยวแรงยืนสู้กับศัตรูของเจ้า ^{๓๘} พวก เจ้าจะล้ม หายตาย จากไปในท่ามกลางชนชาติอื่นๆ และแผ่นดินของศัตรูพวก เจ้าก็จะกลืนกินพวกเจ้า ^{๓๙} ส่วนผู้ที่รอดตาย †ก็จะทรุดโทรมตาย ไปในดินแดนของศัตรู เพราะความบาปของพวก เขา และเพราะบาปของบรรพบุรุษของพวก เขาด้วย พวกเขาจะทรุดโทรมตายไป * เหมือนกับบรรพบุรุษของพวกเขา

ยังคงมีความหวังเสมอ

^{๔๐} แต่ถ้าหากว่า พวก เขาออมสารภาพบาปของพวก เขา และบาปของบรรพบุรุษของพวก เขา พวก เขาออมรับว่าพวก เขาไม่ซื่อสัตย์ต่อเรา และได้ใช้ ชีวิตอย่างกับเป็นศัตรูกับเรา ^{๔๑} เราถึงได้อยู่กับพวก เขาอย่างศัตรู และนำพวก เขาไปสู่แผ่นดินของศัตรู พวก เขา และถ้าพวก เขาต่อม ตัวลง และ

* ๒๖:๑๙ *ท้องฟ้า ... เหมือนทองแดง* หมายถึงฝนก็จะไม่ตก แผ่นดินก็จะไม่ให้ผลผลิตออกมา

† ๒๖:๓๕ *ผู้ที่รอดตาย* คนที่หนีรอดจากการทำลายล้าง ในที่นี้หมายถึงชาวยิวที่รอดจากการทำลายล้างยูดาห์และอิสราเอลโดยกองทัพศัตรู

* ๒๖:๓๙ *จะทรุดโทรมตายไป* หรือ เศร้าโศก เสียใจ

ยอมรับการลงโทษสำหรับบาปทั้ง หลายของ พวกเขา ๓๒ เราก็จะระลึกถึงข้อตกลงที่เราได้ ทำไว้กับยาโคบ ระลึกถึงข้อตกลงที่เราได้ทำ ไว้กับอิสอัค และข้อ ตกลงที่เราได้ทำไว้กับ อับราฮัม แล้วเราก็จะระลึกถึงแผ่นดินนั้น

๓๓ แผ่น ดินนั้นจะถูกทอด ทิ้งให้รกร้างว่าง เปล่าและในเวลาที่คุณ หนไม่ อยู่ มันจะ ได้ พักซดใช้ให้กับปีแห่งการหยุด พัก และพวก ที่รอดชีวิตของ เจ้าก็จะยอมรับการลงโทษ สำหรับบาปต่างๆของพวกเขา คือที่พวกเขา ได้ทอด ทิ้งระเบียบต่างๆของเรา และพวก เขาได้เกลียดกฎต่างๆของเรา ๓๔ แต่หลังจาก เหตุการณ์นี้แล้ว ถึง แม้พวก เขาจะอยู่ในดิน แดนของศัตรู เราก็จะไม่ทอด ทิ้งพวก เขา และจะไม่เกลียดพวก เขา จนถึงกับทำลาย พวก เขาอย่างราบคาบและทำลายข้อ ตกลง ระหว่างเรากับพวกเขา เพราะเราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า ๓๕ แต่เราจะระลึกถึงข้อ

ตกลงของเราที่เรามีกับบรรพบุรุษของพวกเขา ที่เราได้นำออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ต่อ หน้าสายตาของชนชาติอื่นๆเพื่อเราจะได้เป็น พระเจ้าของพวกเขา เราคือยาห์เวห์”

๓๖ สิ่งเหล่านี้ คือกฎ ระเบียบและคำ สอน ต่างๆที่พระ ยาห์เวห์ทำขึ้นระหว่างพระองค์ กับประชาชนชาวอิสราเอลผ่านทางโมเสส บนภูเขาซีนาย

สิ่งที่บนไว้

๒๗^๑ พระ ยาห์เวห์พูดกับโมเสสว่า ๒ “ให้บอกประชาชนชาวอิสราเอล ว่า ‘ถ้ามีใครบนไว้ว่าจะถวายสิ่งนั้นสิ่งนั้นแทน คนๆ หนึ่ง ให้กับพระ ยาห์เวห์ นักบวชจะ ต้องตีค่าของคนๆ นั้น ๓ คือ ผู้ชายอายุยี่สิบ ปีถึงหกสิบปี จะมีราคาเป็นเงินห้าสิบบเชล ๔ ตามมาตรฐานสากล ๕ ถ้าเป็นผู้ หญิงอายุ ยี่สิบปีถึงหก สิบปี จะมีราคาเป็นเงินสามสิบบเชล ๕ ถ้าเป็นคนที่มียุ่ห้าปีถึงยี่สิบปี ถ้า เป็นผู้ชายจะมีราคาเป็นเงินยี่สิบบเชล ถ้า เป็นผู้ หญิงจะมีราคาเป็นเงินสิบบเชล ๖ ถ้า

เป็นเด็กอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนจนถึงห้าปี เด็ก ผู้ชายจะมีราคาเป็นเงินห้าเชล ส่วนเด็กผู้ หญิงจะมีราคาเป็นเงินสามเชล ๗ คนที่มี อายุมากกว่าหกสิบปีขึ้นไป ถ้าเป็นผู้ชายจะมี ราคาเป็นเงินสิบบห้าเชล ส่วนผู้หญิงมีราคา เป็นเงินสิบบเชล ๘ แต่ถ้าคนที่บนไว้เป็นคน คนที่ไ้บนไว้ ไม่สามารถจ่ายให้ตามราคานั้น คนที่ไ้บนไว้ ต้องพาคนที่ไ้ด้อุทิศให้กับพระ ยาห์เวห์แล้ว นั้น ไปหานักบวช และนักบวช จะกำหนดราคาให้เขา ตาม ที่คนที่บน นั้นจะ สามารถจ่ายได้

ของขวัญแด่พระยาห์เวห์

๙ ถ้ามีใครบน ไว้ว่าจะเอาสัตว์มาเป็นของ ถวายให้กับพระยาห์เวห์ สัตว์ทุกตัวที่เขาเอา มาถวายให้พระ ยาห์เวห์นั้นจะกลายเป็นของ พระองค์โดย เฉพาะ ๑๐ เขาต้องไม่เอาสัตว์ ตัวอื่นมาแทนสัตว์ตัวนั้น ไม่ว่าจะเอาตัวดีมา แทนตัว เลวหรือเอาตัว เลวมาแทนตัวดี และ ถ้าเขาเอาสัตว์มาแทน สัตว์ทั้งสอง ตัวจะ กลายเป็นของพระองค์โดยเฉพาะ

๑๑ สัตว์บางชนิดไม่สามารถเอามาถวาย ให้กับพระ ยาห์เวห์ได้ เพราะมันไม่บริสุทธิ์ คนๆ นั้นก็ต้องเอาสัตว์ตัว นั้นไปหานักบวช ๑๒ นักบวชจะตีราคาของ มัน ไม่ว่าจะดี หรือเลว ราคาของ มันก็จะเป็นไปตาม ที่ นักบวชกำหนดขึ้นมา ๑๓ ถ้าคนๆนั้นต้องการ ซื้อมันคืน เขาต้องเพิ่มเงินเข้าไปอีกยี่สิบบ เปอร์เซ็นต์จากราคาเดิม

มูลค่าของบ้าน

๑๔ ถ้าคน หนึ่งอุทิศบ้านของ เขาให้เป็น ของพระ ยาห์เวห์ นักบวชต้องตั้งราคา ไม่ ว่าบ้านนั้นจะดีหรือไม่ก็ตาม เมื่อนักบวชตั้ง ราคาแล้วมันจะมีราคาตาม นั้น ๑๕ และถ้าคนที่อุทิศบ้านให้ เป็นของพระ ยาห์เวห์ อยาก จะซื้อบ้านคืน เขาต้องจ่าย เงินเพิ่มอีกยี่สิบบ เปอร์เซ็นต์ของราคาที่ตั้ง ไว้ และบ้านก็จะ กลับเป็นของเขา

๑๒๗:๓ เชเชล หรือประมาณสิบบหกรัศมีครึ่ง

๑๒๗:๓ มาตรฐานสากล คือ “เชเชลบริสุทธิ์” เป็นมาตรฐานการวัดที่ใช้ในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ หรือในวิหาร (เหมือน ข้อ ๒๕)

๑๒๗:๑๓ ซื้อมันคืน ดูใน อพยพ ๑๓:๑-๑๖ เรื่องกฎของการให้ของพระเจ้าหรือการซื้อตัว ลูกชายคนแรกหรือลูกตัวผู้ตัวแรกของสัตว์คืน

มูลค่าของที่ดิน

๑๖ ถ้าใครที่อุทิศที่ดินส่วนหนึ่งของ เขาให้เป็นของพระยาห์เวห์ ราคาของมันจะขึ้นอยู่กับจำนวนเมล็ดพืชที่จะต้องใช้หว่านในที่ดินแปลงนั้น โดยคิดเป็นเงินห้า ลิบเชเชล ต่อเมล็ดข้าวบาร์เลย์สาม ร้อยเจ็ด ลิบลิตร ๑๗ ถ้าเขาอุทิศที่ดิน นั้นให้กับพระ ยาห์เวห์ในปีแห่งการปลดปล่อย ราคาของมันจะขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของนักบวช ๑๘ แต่ถ้าคน นั้นอุทิศที่ดินให้กับพระ ยาห์เวห์ หลังจากปีแห่งการปลดปล่อย นักบวชก็จะตั้งราคา ตามจำนวนปีที่เหลืออยู่ ก่อนจะถึงปีแห่งการปลดปล่อย ครั้งต่อไป และราคา ก็จะลดลงตามจำนวนปีที่เหลือ ๑๙ ถ้าคนที่อุทิศที่ดิน นั้นต้องการไถ่ที่ดินคืน เขาต้องเพิ่มเงินอีกยี่สิบเปอร์เซ็นต์ของราคาที่ตั้งไว้ แล้วที่ดิน นั้นก็จะกลับเป็นของเขากลับ ๒๐ ถ้าเขาไม่ไถ่ที่ดินคืน แล้วมีคนอื่นมาซื้อที่ดิน นั้นไป เขาจะไถ่ที่ดิน นั้นคืนมาอีกไม่ได้แล้ว ๒๑ เมื่อถึงปีแห่งการปลดปล่อย ที่ดิน นั้นก็จะเป็นอิสระ จะกลายเป็นของพระ ยาห์เวห์ และจะตกเป็นที่ดินของพระ ยาห์เวห์โดยสมบูรณ์ มันจะกลายเป็นสมบัติของนักบวชอย่างถาวร

๒๒ ถ้ามีคนเอาที่ดินมาอุทิศให้กับพระยาห์เวห์ แต่ที่ดิน นั้นไม่ได้เป็นทรัพย์สมบัติดั้งเดิม ของครอบครัวเขา แต่เขาซื้อ มา ๒๓ นักบวชจะคำนวณราคาของ มัน ตามจำนวนปีที่ เหลือก่อนจะถึงปีแห่งการปลดปล่อย และชายคน นั้นต้องจ่ายเงินจำนวนนั้นในวัน นั้นเลย เงิน นั้นจะเป็นเงินที่อุทิศให้กับพระ ยาห์เวห์ ๒๔ เมื่อถึงปีแห่งการปลดปล่อย ที่ดิน นั้นจะกลับไปเป็นของเจ้าของเดิมที่ชายคนนั้นซื้อ มา กลับไปยังครอบครัวที่ถือสิทธิในที่ดินนั้นตั้งแต่นั้นมา

๒๕ ราคาก็ ตั้งทั้งหมดจะเป็นไปตามมาตรฐานสากล คือหนึ่งเซ เชลจะมีน้ำหนักเท่ากับยี่สิบเกอร์ห์ †

มูลค่าของสัตว์

๒๖ ไม่มี ใครที่จะเอาสัตว์หิวปีไม่ เป็นวัวหรือแกะ มาอุทิศให้กับพระ ยาห์เวห์ได้ เพราะสัตว์หิวปีทั้งหมดเป็นของพระยาห์เวห์อยู่แล้ว ๒๗ แต่ถ้าเป็นลูก หิวปีของสัตว์ที่ไม่บริสุทธิ์ เขาสามารถไถ่ คืนได้ในราคามาตรฐานพร้อมกับเพิ่มเงินอีกยี่สิบเปอร์เซ็นต์ ถ้าเขาไม่ไถ่มันคืน มันจะถูกขายตามราคามาตรฐาน

ของขวัญพิเศษ

๒๘ ของขวัญพิเศษ §ใดก็ตามที่คนหนึ่งได้มอบไว้ เพื่อทำลายให้กับพระยาห์เวห์ จะเป็นอะไรก็ตามที่เขา มีอยู่ ไม่ จะเป็นคนหรือสัตว์หรือที่นาซึ่งเป็นสมบัติของครอบครัว จะเอาไปขายต่อไม่ได้อีกแล้ว จะไถ่คืนก็ไม่ได้ด้วย ของทุกอย่างที่ได้มอบไว้ เพื่อทำลายให้กับพระยาห์เวห์ ก็จะเป็นของพระยาห์เวห์เท่านั้นห้ามแตะต้อง

๒๙ คนที่ถูกมอบ ไว้เพื่อทำลาย ให้กับพระยาห์เวห์ จะไม่สามารถไถ่คืนได้อีก เขาต้องถูกฆ่าตาย

๓๐ ลิบเปอร์เซ็นต์ของแผ่นดินเป็นของพระยาห์เวห์ ไม่ จะเป็นเมล็ด พืชจากผืนดินหรือผล ไม้จากต้น มันเป็นของพระ ยาห์เวห์โดยเฉพาะ ๓๑ ถ้าใครอยากซื้อส่วนที่เป็นลิบเปอร์เซ็นต์นั้นกลับไป เขาต้องจ่ายเพิ่มอีกยี่สิบเปอร์เซ็นต์ของมันเข้าไป

๓๒ สัตว์หนึ่ง ตัวในทุกๆลิบ ตัวจากฝูง วัวหรือฝูง แกะ ที่ผ่านไม่ เก้าของคนเลี้ยงสัตว์ตอนที่เขานับ นั้น จะเป็นของพระ ยาห์เวห์โดยเฉพาะ ๓๓ เขาต้องไม่ตรวจดูว่ามันดีหรือเลว และต้องไม่เอาตัวอื่นมาแทน ถ้าเขาเอาตัว อื่นมาแทน สัตว์ทั้งสอง ตัวก็จะเป็นของพระองค์โดย เฉพาะ และไม่สามารถไถ่ คืนได้”

†๒๗:๒๒ ทรัพย์สมบัติดั้งเดิม อิสราเอลสมัยก่อน พระเจ้าจะมอบที่ดินให้กับครอบครัวหรือตระกูล ว่าเป็นเจ้าของ พวกเขาไม่สามารถขายที่ดินนี้ได้ นอกจากให้เขา ในช่วงเวลาห้าสิบปี

‡๒๗:๒๕ เกรห์ ๑ เกรห์มีน้ำหนักเท่ากับ ๐.๖ กรัม

§๒๗:๒๗ ไม่บริสุทธิ์ หรือไม่ได้รับการยอมรับให้เป็นเครื่องบูชาพระเจ้า

§๒๗:๒๘ ของขวัญพิเศษ ปกติแล้วหมายถึงของที่ยึดมาได้จากสงคราม ของเหล่านั้นจะต้องเป็นของพระยาห์เวห์เท่านั้น

^{๓๔}นี่คือคำ สิ่งต่างๆที่พระ ยาค็อบได้ให้กับ
โมเสส บนภูเขาซีนาย สำหรับประชาชนชาว
อิสราเอล